1575985

ԿԱՐԳ
ԴՊՐՈՒԹԵԱՆ
ԸՍՏ

ԱԲԱՐՈՂՈՒԹԵԱՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՅՑ

ԵԿԵՂԵՑԻՈՑ

Ի ՎԵՆԵՏԻԿ

Ի ՍՈՒՐԲՆ ՂԱԶԱՐ

1911

ԿԱՐԳ
ԴՊՐՈՒԹԵԱՆ

ՇԱՐԱԿԱՆ

ՅՈՐԹԱՄ ԶԳԵՆՈՒ ՔԱՀԱՆԱՅԻՆ
ՉՀԱՆԴԵՐՁՆ

Ով ՈՐՀՈՒՐԴ խորին անհաս անսկիզբն, որ զարդարեցեր զվերին պետութիւնդ ի յառագաստն անմատոյց լուսոյն գերապանծ փառօք զգաստ հրեղինաց:

Անճառահրաշ զօրութեամբ լուսեղծեր զԱդամ պատկեր տիրական, և նազելի փառօք զգեստաւորեցեր ի դրախտն ադենի տեղի բերկրանաց:

ԱՊ
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱԶԳԱՅԻՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆ
ՀԱՍՍՍՐ
1 – 13 Ծանր

Զարչարանօք քո սուրբ միա-
ծնիդ նորոգեցան արարածք ամե-
նայն, և վերստին մարդն անմա-
հացաւ, զարդարեալ ի զգեստ ան-
կողոպտելի:

Անձրևածին բաժակ հրահոսան,
որ հեղար յառաքեալսն ի սուրբ
վերնատունն, հեղ և ի մեզ, Հո-
գիդ սուրբ Աստուած՝ ընդ պատ-
մուճանին զքոյ զիմաստութիւնդ:

Տան քում վայելէ սրբութիւն,
որ զգեցար զվայելչութիւն, սըր-
բութիւն փառաց ընդ մէջ քո ա-
ծեալ. պատեա զմէջս մեր ճշմար-
տութեամբ:

Որ զարարչագործ բազուկս քո
տարածեցեր ընդդէմ աստեղաց,
հաստատեա զբազուկս մեր կարո-
ղութեամբ համբարձմամբ ձեռաց
առ քեզ միշնորդել:

Խիստմամբ թագ ի գլուխ, պա-
տեսցես զմիտս և զգայարանս խա-
չանիշ ուրարամբ ըստ Ահարոնի

ծաղկեալ ոսկեթել ի զարդ խորա-
նիս:

Բամից բոլորից տիրապէս աս-
տուածպետական, նափորատապատ
սիրով զմեզ զգեստաւորեցեր քում
սուրբ խորհրդոյդ լինել սպասա-
ւոր:

Թագաւոր երկնաւոր, զեկեղե-
ցի քո անշարժ պահեա, և զերկըր-
պագուս անուանդ քում պահեա
ի խաղաղութեան:

Եւ յետ զգևլոյդ սրբուհեաւ
զգեստուցն ևկեացևի առաչի սրբոյ
սեղանոյն: Եւ քահանայն լուսա-
ցէ զձեռս: Սաղ. Ի՞նչ. Լուացից
սրբութեամբ զձեռս իմ: Սար. Գնա
արա ինձ: Տուէ առ տուէ զփոխան
ի լման: Փառք: — Այժմ:

Քահանայն:

Եւ վասն սրբուհւոյ Աստուա-
ծածնին:

Սբ֊Հ֊Ա֊Ք֊Ն։

Սուրբ զԱստուածածինն և զա֊
մենայն սուրբս բարեխօս արաս֊
ցուք առ Հայր ի յերկինս, զի կա֊
մեցեալ ողորմեսցի, և զթացեալ
կեցուսցէ զարարածս իւր։ Ամե֊
նակալ տէր Աստուած մեր կեցո
և ողորմեա։

Քահ. Ընկալ Տէր զաղաչանս։

Եւ առ. Խոստովանիմ առաջի
Աստուծոյ։

Պատասխանին որք ևերթ ևն.
Ողորմեսցի քեզ Աստուած հզօրն։

Պատասխանեսցի և. խնդրի. Ա֊
զատեսցէ և զձեզ մարդասէրն Աս֊
տուած։

Դպ. Յիշեսջիր զմեզ առաջի ան֊
մահ Գառինն Աստուծոյ։

Քահ. Յիշեալ լիջիք առաջի ան֊
մահ Գառին Աստուծոյ։

Դպէրք. աղօթս. Ղ֊Թ.

Աղաղակեցէք առ Տէր ամենայն
երկիր, ծառայեցէք Տեառն ու֊
րախութեամբ։

Մտէք առաջի նորա ցնծութեամբ.
ծաներուք զի նա է տէր Աս֊
տուած մեր։

Նա արար զմեզ, և ոչ մեք էաք.
մեք ժողովուրդք և խաշն արօ֊
տի նորա։

Մտէք ընդ դրունս նորա խոստո֊
վանութեամբ, և օրհնութեամբ
ի յարկս նորա։

Խոստովան եղերուք Տեառն, և
օրհնեցէք զանուն նորա։

Բարեր է Տէր, յաւիտեան է ողոր֊
մութիւն նորա. ազգէ մինչև
յազգ է ճշմարտութիւն նորա։

Փառք Հօր։ — Այժմ և միշտ։

Սբ֊Հ֊Ա֊Ք֊Ն։

Սուրբ եկեղեցեաւս աղաչեսցուք
զՏէր, զի սովաւ փրկեսցէ զմեզ ի

մեղաց, և կեցուսցէ չնորհիւ ողորմութեան իւրոյ. ամենակալ տէր Աստուած մեր կեցո և ողորմեա:

Քահանայն:

Ի մէջ տաճարիս և առաջի աստուածընկալ և պայծառացեալ սուրբ նշանացս, և սուրբ տեղւոյս խոնարհեալ երկիւղիւ երկիր պագանեմք, սուրբ, զհրաշալի և զյաղթող (զյարութիւնդ) քո փառաւորեմք: Եւ քեզ մատուցանեմք զօրհնութիւն և զփառս ընդ Հօր և ընդ սուրբ Հոգւոյդ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. Ամէն.

Քահ. ապ. Խե. Մարց առաջի: Սար: Դատ արա ինձ Աստուած. տուն առ տուն զփոխեմ ի լրևաւ:

Սարկաւագն:

Օրհնեսցուք զՀայր տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի, որ արժանի արար զմեզ կալ ի տեղւոջ

փառաբանութեան, և երգել զերգս հոգեւորս. ամենակալ տէր Աստուած մեր կեցո և ողորմեա:

Քահանայն:

Ի յարկի սրբութեան, և ի տեղւոջ փառաբանութեան, հրեշտակաց բնակարանիս, և մարդկան քաւարանիս. առաջի աստուածընկալ և պայծառացեալ սուրբ նշանացս և սուրբ սեղանոյս խոնարհեալ երկիւղիւ երկիր պագանեմք, սուրբ, զհրաշալի և զյաղթող (զյարութիւնդ) քո փառաւորեմք: Եւ քեզ մատուցանեմք զօրհնութիւն և զփառս ընդ Հօր և ընդ սուրբ Հոգւոյդ այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. Ամէն:

Եւ ապա ձգեն զվարագոյրն. և դպիրքն եղանակեն մեղեդի խորհրդաւոր, կամ տաղ:

ՄԵՂԵԴԻՔ

Ա-ԵՊԵՍՑ։

Բարբառ աւետեաց ձայնիւ, կրկնե՛։
Գաբրիէլ գոչէր սրբուհւոյն։
Առ քեզ առաքիմ, մաքուր, կրկնե՛։
Պատրաստել տեղի տէրունւոյն։

Ծննդեան։

Նոր ծագիկ այսօր բղխէ յարմատոյն Յեսսեայ։
Եւ դուստր Դաւթի ծնանի զՈրդին Աստուծոյ։

Տեառնընդառաջին։

Քրիստոս փառաց թագաւորն այսօր եկեալ յընծայումն։
Կատարելով նա զօրէնս քառասնօրեայ գալստեամբ։

Ծաղկազարդին։

Աստ եբրայեցւոց մանկունքն զերգ քերովբէիցն առեալ։

Հեթանոսական դաստուց տօնակից վէհիցն եղեալ։

Յարոյեան։

Ես ձայն զառիւծուն ասեմ,
Որ գոչէր ի քառաթեւին.
Ի քառաթեւին գոչէր. կրկնե՛։
Ձայն առնէր ի սանդարամետոն. կրկնե՛։

Նոր կիրակէ։

Այսօր նոր արեւ հարեալ,
Ի նորահրաշ արեգակնէն. ի նոր բարհրաշ։
Այսօր նոր չուշան ծաղկեալ
Ի նորատունկ բուրաստանէն.

Համբարձման։

Այսօր անդրանիկ Հօր միածին Որդին։
Յերկինս սլանայ ադամային կերպիւ։

Նըւագ ներբողից եղանակեն այս-
օր:
Հոյլք հոգեղինաց երկնաւորացն
խմբից:

Հոփ-ոյ փալոփեան:

Նըւագեմք Հոգւոյն նըւագս վայե-
լուչս:
Վայելուչս բանիւ զարարչութիւնն
նախ ասեմք:

Վրթովաւուն:

Գոհար վարդն վառ առեալ. կրկնիւ:
Ի վեհից վարսիցն արփենից. կրկնիւ:
Ի վեր ի վերայ վարսիցն:
Պղպջէր ծաղիկ ծովային. կրկնիւ:

Փոխանն:

Այսօր Գաբրիէլ հրեշտակապետն
եկեալ:
Բերեալ զբաւբիոն պսակ յաղթող
կուսին:

Այսօր կոչելով առ բոլորիցըն Տէրն
Ջտաճար Բարձրելոյն և զբնակա-
բան Հոգւոյն:

Խաչէ:

Խաչն ի նախնումն երևեցաւ
Ծաղկեալ ի դրախտն աստուա-
ծատունկ,
Մխիթարիչ եղեալ Սեթայ,
Նախագուշակ հօրն Ադամայ:
Մեք ի յայն փայտն եմք յուսա-
ցեալ
Յոր տէր Յիսուս բևեռեցաւ.
Եւ խոնարհեալ երկրպագեմք
Աստուածընկալ սուրբ նշանիս:

Հրեշտակապետաց:

Գովեստ բերկրանաց քաղցրաձայ-
նեալ երգեմք:
Զեզ հրեշտակապետք, և հրեշտա-
կաց գումարք:

Աստուածոյ:

Արեգակն արդար, որ ի Հօրէ ծագեալ,
Զառաքեալսն քո անճառ շնորհօք լցեալ:
Ոահ լուսոյ ցուցեալ հայաստաւեայց ազանց,
Մեծն Թադէոս Բարթուղիմեաւ փայլեալ:

Մարտիրէից:

Աստուածային խորոցն անճառ
խորհրդածուք սուրբ մարգարէք:
Բանիւ պատմօղք զապագայիցն
Յառաջագոյն զեղելութիւնն:

Հայրապետաց:

Ի հանդէս ժօնի քոյ բախացեալ ցնծամբք,
Հայր և վարդապետ սուրբ հայրապետ Պետրոս:

Զրնտրեալն որ ասես, վեղիդի մի ասեր:

ԵՐԳ.

Ընտրեալ յԱստուածոյ, ով երջանիկ սուրբ քահանայ:
Նմանեալ Ահարոնի, և Մովսէսի մարգարէին:
Ախմ, որ զգեստուցն էր յօրինող, զոր Ահարոն միշտ զգենոյր:
Յօրինէր զպատմուճանն, զոր ի չորից կազմեալ նիւթոց:
Ի կարմրոյ, ի կապուտոյ, ի բեհեզոյ, ի ծիրանւոյ:
Թել զթելն յօրինէր, կարգն առնէին էր կարկեհան:
Եւ զօծումն զրապանին չուրջանակի բոլորաշէն:
Եւ յընթացս գարշապարին հնչէր երկիր, ցնծայր խորան:
Արդ ի նոյն նմանութեան Քրիստոս զմեր տէրս յօրինէ:

Յորժամ մտցես ի սուրբ խորանն,
անդ յիչեսցես զմեր ննջեցեալսն:
Յորժամ առնես զպատարագն յիշեա և զիս զբազմամեղս:
Զի և մեզ ողորմեսցի ի միւսանգամ իւր գալստեանն:
Չօրն փառք, Որդւոյն պատիւ, և սուրբ Հոգւոյն այժմ յաւիտեան:
Յաւիտեանս յաւիտենից Քրիստոս օրհնեալ ի համայնից:

Ի խնկարկել տահանային պղպէրն երբեմն:

Յայս յարկ նուիրանաց ուխտի Տեառն տաճարիս, ժողովեալքս աստանօր ի խորհուրդ պաշտամն պաղատանաց առաջիկայ սուրբ պատարագիս, խնկօք անուշիւք խումբ առեալ պարեմք ի վերնայարկ սրահս խորանիս: Ուղղութեամբ ընկալ զաղօթս մեր, որպէս բուրումն անուշահոտ խնկոց

1-1380 սեպ

առաքից և կինաժոնաց. և զմատուցօղքս պահեա սրբութեամբ և միշտ հանապազ քեզ սպասաւորել: Բարեխօսութեամբ մօր քոյ և կուսի, ընկալ զաղաչանս քոց պաշտօնէից:

Որ գերագոյն քան զերկինս պայծառացուցեր սուրբ զեկեղեցի առեամբ քո Քրիստոս, և ըստ երկնայնոցն կարգեցեր ի սմա զգաստ առաքելոց և մարգարէից, սուրբ վարդապետաց: Այսօր ժողովեալ դասք քահանայից, սարկաւագաց, դպրաց և կղերիկոսաց, խունկ մատուցանեմք առաջի քո Տէր, յօրինակ ըստ հնումն Զաքարիասն: Ընկալ առ ի մէնջ զխնկանուէր մաղթանս, որպէս զպատարագն Աբէլի, զՆոյի և զԱբրահամու: Բարեխօսութեամբ վերին քո զօրաց միշտ անչարժ պահեա զաթոռ հայկազնեայց:

Ահա յոյժ դուստր լուսոյ, մայր

սուրբ կաթուղիկէ մանկամբք քո Սիոն, զարգարեալ պճնեա հարսըն պանծալի երկնանման լուսաճեմ խորան: Ջի օծեալն աստուած Լննն ի յէն անծախապէս ի քեզ միշտ պատարագի. Չօր ի հաշտութիւն, մեզ ի քաւութիւն բաշխէ զմարմին և զարիւն իւր սուրբ: Վասն իւր կատարմանն սուրբ անօրէնութեանն, չնորհէ զթողութիւն կանգնողի տաճարիս: Ջանապատական կոյսն Մարիամ աստուածածին խոստովանի սուրբ եկեղեցի. ուստի տուաւ հացն անմահութեան և բաժակ մեզ ուրախարար. տուք օրհնութիւն նմա հոգևոր երգով:

Ե՞ աթիոռոքն կացեալ ի վեր պատճարքն չայնեացեք ասելով:

Օրհնեա տէր:

Ե՞ ահաձայն ի չայն ասացեք:

Օրհնեալ թագաւորութիւնն Չօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. Ամէն:

Ե՞ ակաունկին այլ եկեղեցական+ քահանայք պաշտեն առաքն:

Ե՞ չառաքեալքն երկրին տրուեցեք աթիոռոքն:

Եւ ևս խաղաղութեան զՏէր աղաչեսցուք. ընկալ, կեցո և ողորմեա:

Օրհնեա տէր:

Քահ. Օրհնութիւն և փառք Չօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ: Խաղաղութիւն ամենեցուն:

Դպ. Եւ ընդ հոգւոյդ քումդ:
Սար. Աստուծոյ երկրպագեսցուք:
Դպ. Առաջի քո տէր:
Քահ. Տէր Աստուած մեր, որոյ կարողութիւնդ անքնին է:

Ե՛ ասէ ժողովուրդն և շաբաթանն ըստ պարշաճի:

Սար. Օրհնեա տէր:
Քահ. Ձի քո է կարողութիւն:
Սար. Պատսխանեմք:

Ե՛ ասացէք ընդ+ունելեանն յայնէ՛:

Սուրբ Աստուած, սուրբ և հզօր, սուրբ և անմահ, ողորմեա մեզ:

Ե՛ աբեղաացն փարոզեսցէ:

Եւ ևս խաղաղութեան զՏէր աղաչեսցուք:
Դպ. Տէր ողորմեա:
Սար. Վասն խաղաղութեան ամենայն աշխարհի և հաստատու-

թեան սրբոյ եկեղեցւոյ, զՏէր աղաչեսցուք:
Դպ. Տէր ողորմեա:
Սար. Վասն ամենայն սուրբ և ուղղափառ եպիսկոպոսաց, զՏէր աղաչեսցուք:
Դպ. Տէր ողորմեա:
Սար. Վասն սրբազան Պապին մերոյ տեառն (այս անուն): Եւ Պատրիարգին, կամ Արքեպիսկոպոսին, կամ Եպիսկոպոսին մերոյ տեառն (այս անուն), զՏէր աղաչեսցուք:
Դպ. Տէր ողորմեա:
Սար. Վասն վարդապետաց, քահանայից, սարկաւագաց, գըպրոց, և ամենայն ուխտի մանկանց եկեղեցւոյ, զՏէր աղաչեսցուք:
Դպ. Տէր ողորմեա:
Սար. Վասն բարեպաշտ թագաւորաց և աստուածասէր իշխանաց, զօրավարաց և զօրաց նոցին, զՏէր աղաչեսցուք:

Դպ. Տէր ողորմեա:
Սար. վասն հոգւոցն հանգուցեալ-
ոց, որք ճշմարիտ և ուղիղ հա-
ւատով ի Քրիստոս ննջեցին,
զՏէր աղաչեսցուք:
Դպ. Ձիշեա Տէր և ողորմեա:
Սար. Եւ ևս և վասն միաբանու-
թեան ճշմարիտ և սուրբ հաւա-
տոյս մերոյ, զՏէր աղաչեսցուք:
Դպ. Տէր ողորմեա:
Սար. Ջանձինս մեր և զմիմեանս
տեառն Աստուծոյ ամենակալիդ
յանձն արասցուք:
Դպ. Քեզ Տեառնդ յանձն եղիցուք:
Սար. Ողորմեաց մեզ տէր Աս-
տուած մեր, ըստ մեծի ողոր-
մութեան քում: Աղաչեսցուք ա-
մենեքեան միաբանութեամբ:
Դպ. Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա,
Տէր ողորմեա:
Սար. Օրհնեա տէր:
Քահ. Ջի ողորմած և մարդասէր:

Եւ ահաւասիկ նոտքն յատենէն:

Եւ սկսցին սաղմոս. կցորդ, ըստ խորհրդոյ աւուրն: Եւ ընթերցին զգիրս մարգարէականս, և առաքելականս: Եւ զկնի ապ-
ղոյ, ըստ ցուցանելոյ ընթերցուա-
ծոյն: Եւ յաւարտուանն՝ սարկա-
ւագն բարձր ձայնիւ գոչեսցէ.

Օրթի:

Քահանայն:

Խաղաղութիւն ընդ ամենեսեան:
Դպ. Եւ ընդ հոգւոյդ քում:
Սար. Երկիւղածութեամբ լուա-
րուք:
Սար. Սրբոյ աւետարանիս որ ըստ
Մատթէոսի:
Դպ. փառք քեզ տէր Աստուած
մեր:
Սար. Պռօսխումէ:
Դպ. Աստ Աստուած:

Եւ սուրբ Հոգւոյն ընդ Որդւոյ եւ ընդ Հօր փառաւորեալ եւ յաւիտեան ամենեցուն։

Փառք քեզ տէր Աստուած մեր։

Եւ սուրբ Հոգին ընդ մեզ։

Հաւատամք, ի մի Աստուած Հայրն ամենակալ, յարարիչն երկնի և երկրի՝ երևելեաց և աներևութիից։ Եւ ի մի տէր Յիսուս Քրիստոս, Որդին Աստուծոյ. ծնեալն յԱստուծոյ Հօրէ միածին նախ քան զամենայն յաւիտեանս։ Աստուած յԱստուծոյ, լոյս ի լուսոյ, Աստուած ճշմարիտ յԱստուծոյ ճշմարտէ, ծնունդ՝ և ոչ արարած։ Նոյն ինքն համագոյակից Հօր, որով ամենայն ինչ եղև յերկինս և ի վերայ երկրի երևելիք և անեղերևոյթք։ Որ յաղագս մեր մարդկան և վասն մերոյ փրկութեան՝ իջեալ ի յերկինից, մարմնացաւ՝

մարդացաւ, ծնաւ կատարեալապէս ի Մարիամայ սրբոյ կուսէն Հոգւով սրբով։ Որով էառ մարմին, հոգի, և միտք, և զամենայն որ ինչ է ի մարդ, ճշմարտապէս և ոչ կարծեօք։ Զարչարեալ, խաչեալ, թաղեալ, յերրորդ աւուր յարուցեալ ելեալ ի յերկինս նովին մարմնով՝ նստաւ ընդ աջմէ Հօր։ Գալոց է նովին մարմնովն և փառօք Հօր՝ ի դատել զկենդանիս և զմեռեալս. որոյ թագաւորութեանն ոչ գոյ վախճան։ Հաւատամք և ի սուրբ Հոգին՝ յանեղն և ի կատարեալն, որ ի Հօրէ և յՈրդւոյ բղխի։ Որ խօսեցաւ յօրէնս և ի մարգարէս և յաւետարանս։ Որ էջն ի Յորդանան, քարոզեաց զԱռաքեալսն, և բնակեցաւ ի սուրբսն։ Հաւատամք և ի մի միայն ընդհանրական և առաքելական եկեղեցի։ Ի մի մկրտութիւն, յապաշխարութիւն ի քաւութիւն և ի թո-

զութիւն մեղաց: Ի յարութիւն մեռելոց: Ի զատաստանսն յաւիտենից՝ հոգւոց և մարմնոց: Յարքայութիւն երկնից՝ և ի կեանսն յաւիտենականս:

Իսկ որք ասենն՝ էր երբեմն, յորժամ ոչ էր Որդի, կամ էր երբեմն, յորժամ ոչ էր սուրբ Հոգին: Կամ թէ յոչէից եղեն, կամ յայլմէ էութենէ ասեն լինել զՈրդին Աստուծոյ, և կամ զՍուրբ Հոգին: Եւ թէ փոփոխելի են՝ կամ այլայլելի, զայնպիսիսն նզովէ կաթուղիկէ և առաքելական եկեղեցի:

Սար. Օրհնեա տէր:

Քահ. իսկ մեք փառաւորեսցուք:

Սար. Եւ ևս խաղաղութեան զՏէր աղաչեսցուք:

Դպ. Տէր ողորմեա:

Ս ր կ ա ց ն:

Եւ ևս հաւատով աղաչեսցուք և խնդրեսցուք ի տեառնէ Աստուծոյ և ի փրկչէն մերմէ Յիսուսէ Քրիս-

տոսէ՝ ի ժամուս պաշտաման և աղօթից: Չի արժանի ընդունելութեան արասցէ, լուիցէ ձայնի աղաչանաց մերոց. ընկալցի զխընդրուածս սրտից մերոց, թողցէ զյանցանսս մեր. ողորմեսցի ի վերայ մեր: Աղօթք մեր և խնդրուածք յամենայն ժամ մացեն առաջի մեծի տէրութեան նորա: Եւ նա տացէ մեզ միաբան միով հաւատով, արդարութեամբ վաստակել ի գործս բարիս: Չի զողորմութեան գչնորհսն իւր արասցէ ի վերայ մեր: Տէրն ամենակալ կեցուսցէ, և ողորմեսցի:

Դպ. Կեցո Տէր:

Սար. Չժամ սուրբ պատարագիս, և զառաչիկայ օրս խաղաղութեամբ անցուցանել, հաւատով ի Տեառնէ խնդրեսցուք:

Դպ. Շնորհեա Տէր:

Սար. Չհրեշտակ խաղաղութեան պահապան անձանց մերոց ի Տեառնէ խնդրեսցուք:

Դպ. Շնորհեա Տէր:
Սար. Ջքաւութիւն և զթողութիւն յանցանաց մերոց ի Տեառնէ խնդրեսցուք:
Դպ. Շնորհեա Տէր:
Սար. Ջսրբոյ խաչին մեծ և կարող զօրութիւնն յօգնականութիւն անձանց մերոց ի Տեառնէ խնդրեսցուք:
Դպ. Շնորհեա Տէր:
Սար. Եւ ևս և վասն միաբանութեան ճշմարիտ և սուրբ հաւատոյս մերոյ, զՏէր աղաչեսցուք:
Դպ. Տէր ողորմեա:
Սար. Զանձինս մեր և զմիմեանս տեառն Աստուծոյ ամենակալիդ յանձն արասցուք:
Դպ. Քեզ Տեառնդ յանձն եղիցուք:
Սար. Ողորմեաց մեզ տէր Աստուած մեր ըստ մեծի ողորմութեան քումմ: Աւսասցուք ամենեքեան միաբանութեամբ:
Դպ. Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Սար. Օրհնեա տէր:
Քահ. Որպէս զի արժանաւորք: խաղաղութիւն ամենեցուն:
Դպ. Եւ ընդ հոգւոյդ քումմ:
Սար. Աստուծոյ երկրպագեսցուք:
Դպ. Առաջի քո տէր:
Քահ. Խաղաղութեամբ քով Քրիստոս:
Օրհնեալ տէր մեր Յիսուս Քրիստոս:
Դպ. Ամէն:
Սար. Օրհնեա տէր:
Քահ. Տէր Աստուած օրհնեսցէ զամենեսեանդ:
Սար. Մի ոք յերեխայից, մի ոք ի թերահաւատից, և մի ոք յապաշխարողաց և յանմաքրից մերձեսցի յաստուածային խորհուրդն:

Դպէր եղանակեսցեն:

Մարմին տէրունական, և արիւն փրկչական կացցէ առաջի: եր-

կնային զօրութիւնքն յանեւևոյթս երգեն և ասեն անհանգիստ բարբառով, սուրբ, սուրբ, սուրբ Տէր զօրութեանց։

Սար. Սաղմոս ասացէք տեառն Աստուծոյ մերոյ, դպիրք, ձայնիւ քաղցրութեամբ զերգս հոգեւոր։

Եւ դպիրքն եղանակեն ըստ ժողովրդոյ ասելոյն։

Ծննդեան, Աւետեաց, Աստուածայնի։

Բազմութիւնք հրեշտակաց, և զօրաց երկնաւորաց իջեալ ի յերկինից ընդ միածին Թագաւորին։ Որք երգէին և ասէին՝, սա է Որդին Աստուծոյ։ Ամենեքեան ասացուք, ուրախ լերուք երկինք, և ցնծասցեն հիմունք աշխարհի. զի Աս-

տուածն յաւիտենական ի յերկրի երևեցաւ և ընդ մարդկան շրջեցաւ, զի կեցուսցէ զանձինս մեր։

Մեծի Հինգշաբթի։

Որ վերանստիս ի կառս հրանիւթս քառակերպեանս անճառելի բանդ Աստուած։ Աւսօր իջեալ ի յերկնայնոցն վասն քո արարածոցս, յանձն առեր բազմիլ ընդ աշակերտս։ Եւ սերովբէքն և քերովբէքն հիացեալ զարմանային. և պետութիւնքն վերին զօրացն սքանչացեալ աղաղակէին ասելով, սուրբ, սուրբ, սուրբ, Տէր զօրութեանց։

Յինանցն։

Ո՞վ է որպէս տէր Աստուած մեր, խաչեցաւ վասն մեր, թաղեցաւ, և յարեաւ, հաւատարիմ եղև աշխարհի, և համբարձաւ փառօք։

Եկայք ժողովուրդք, զօրհնութիւնս ընդ հրեշտակս երգեսցուք նմա ասելով, սուրբ, սուրբ, սուրբ, տէր Աստուած մեր:

Կէրակէ, Եկեղեցոյ, Հրեշտակաց:

Հրեշտակային կարգաւորութեամբ լցեր Աստուած զքո սուրբ զեկեղեցի: Հազարք հազարաց հրեշտակապետք կան առաջի քո, և բիւրք բիւրոց հրեշտակք պաշտեն զքեզ Տէր: Եւ ի մարդկանէ հաճեցար ընդունել զօրհնութիւնս ձայնիւ խորհրդականաւ, սուրբ, սուրբ, սուրբ, Տէր զօրութեանց:

Մաթէոսեայ:

Սրբութիւն սրբոց՝ մեծ ես և ահաւոր, և զինաւորութիւնք հրեշտակաց օրհնեն զքեզ, և ասեն, փառք ի բարձունս Աստուծոյ, և յերկիր խաղաղութիւն:

Պահոց Ընկեցելոց:

Վասն յիշատակի հանգուցեալոցն ընկալ Հայր սուրբ մարդասէր զպատարագս, և համարեա գհոգիս նոցա ի թիւ սրբոց քոց՝ յարքայութեանդ երկնից: Մանաւանդ զի հաւատով մատուսցուք զպատարագս, հաշտեսցի աստուածութիւնդ, և հանգուսցէ զհոգիս նոցա:

Մաթէոսեայ, Ա-ոաքելոց, Հայրապետաց:

Ամենակալ ես Տէր զօրութեանց, որ թագաւոր ես յաւիտենից, որ նստիսդ յերկնից ի յերկինս, և լոյս ծագես յարարածս քո:

Որ խոնարհութեամբ իջեր ի յերկիր, քեզ պատարագս մատուցանեմք: Եւ սուրբ զինունդ քո փառաւորեմք Տէր որ պսակիչդ ես քոց սրբոց առաքելոց: Վասն զի սքա են մեզ բարեխոս Տէր ամենակալ, ի քում արքայութեանդ:

Ե՞ր սարկաւագացն վերաբերեցէ սբա-
բաման հացն, և օրհնութիւնան քա-
հանային ի սուրբ սեղանն:

Կ Ա. Բ Գ
ՎԵՐԱԲԵՐՈՒԹԵԱՆ

Թէ հանդիսաւոր օր լինի և վերա-
հուրդն վերաբերել կոչեցէ այս է
արարողութիւնն. յորժամ քահանայն
ասէ.

Տէր Աստուած օրհնեսցէ զամենես-
սեան:

Սար. Ամէնս ասացէք Տեառն:

Ե՞ր պղէրդն երբեմն վերաբաժա-
նութիւնն ըստ խորհրդոյ սուրբն՝
կանգնելոյ:

Սար. Մի ոք յերախայից:
Դպ. Մարմին տէրունական, և այլն:

Ե՞ր գան խնկարկելով ի խորհուրդն:

Սար. Յարեւու եհար զխորան իւր.

և ինքն որպէս փեսայ զի ելանէ
յառագաստէ իւրմէ.
Դպ. Եւ ցնծայ նա որպէս հսկայ
յընթանալ զճանապարհս իւր:
Սար. Որք գքրովբէիցն
Դպ. Խորհրդաբար կերպարանիմք:

Ե՞ր գան յաթևելէից կողմն:

Սար. Ձանապարհ արարէք այն-
միկ, որ նստի յերկնից յեր-
կինս ընդ արևելս:
Դպ. Եւ կենդանարար երրորդու-
թեանն զերեքսրբեան օրհնու-
թիւնս մատուցանեմք:

Ե՞ր գան ի հարաւակողմն:

Սար. Աստուած ի հարաւոյ եկես-
ցէ. և սուրբն ի փառան լեռնէ:
Դպ. Ձամենայն զկենցաղականս ի
բաց դնելով զգործս:

Ե՛ք ձեռ յաստիճան խոնարհին, և բարյաւղ խոնարհութեան ասացէք հանդերձաբոլորեալքն՝

Համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր ի վեր, համբարձցին դրունք յաւիտենից, և մտցէ թագաւոր փառաց:

Ե՛ պապասքեղն ընկալցի և հաբցանէ:

Ո՞վ է սա թագաւոր փառաց. տէր հզօր զօրութեամբ իւրով, տէր կարող ի պատերազմի:

Դպ. Որպէս զի զթագաւորն ամենեցուն ընդունիցիմք:

Սար. *Համբարձէք իշխանք. և այլն:*

Քահ. *Ո՞վ է սա թագաւոր փառաց և տէր զօրութեանց:*

Դպ. Եւ զհրեշտակացն հանդիսապէս ընծայեալ բերեմք զկարգ:

Սար. *Սա ինքն է թագաւոր փառաց:*

Ե՛ պապասքեղն առնու ի ձեռաց սարկաւագին՝ և խաչակնքէ ի վերայ ժողովրդեանն՝ ասելով:

Օրհնեալ եկեալ անուամբ Տեառն:

Դպ. Ալէլուիայ:

Սար. Եւ ևս խաղաղութեան զՏէր աղաչեսցուք:

Դպ. Տէր ողորմեա:

Սարկաւագն:

Եւ ևս հաւատով և սրբութեամբ կացցուք յաղօթս առաջի սրբոյ սեղանոյս Աստուծոյ ահիւ: Մի խղճիւ և գայթակղութեամբ, մի նենգութեամբ, խորամանկութեամբ, մի պատրանօք և խաբէութեամբ, մի երկմտութեամբ, և մի թերահաւատութեամբ: Այլ ուղիղ վարուք, պարզ մտօք, միամիտ սրտիւ, կատարեալ հաւատով,

լըցեալ սիրով, լի և առաւելեալ ամենայն գործովք, բարութեան։ Կացցուք յաղօթս առաջի սրբոյ սեղանոյս Աստուծոյ, և զոցուք զողորմութեան զչնորհս, յաւուր յայտնութեան և ի միւսանգամ գալստեան Տեառն մերոյ և փըրկչին Յիսուսի Քրիստոսի, կեցուսցէ և ողորմեսցի։

Դպ. Կեցո Տէր, և ողորմեա։

Սար. Օրհնեա տէր։

Քահ. Շնորհօք և մարդասիրութեամբ։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։

Դպ. Ամէն։ Եւ ընդ հոգւոյդ քում։

Սար. Աստուծոյ երկրպագեսցուք։

Դպ. Առաջի քո տէր։

Աբխաւաքն։

Ողջոյն տուք միմեանց ի համբոյր սրբութեան, և որք ոչ էք կարողք հաղորդիլ աստուածային խորհրդոյս, առ գրունս ելէք, և աղօթեցէք։

Ես համբուրեացըն զսէրդանն, և զիմիանս։

Դպ. Քրիստոս ի մէջ մեր յայտնեցաւ,
Որ էնն Աստուած աստ բազմեցաւ։
Խաղաղութեան ձայն հնչեցաւ,
Աւրք ողջունիս հրաման տուաւ,
Թշնամութիւնըն հեռացաւ,
Սէրն ընդ հանուրս սփռեցաւ։
Արդ պաշտօնեայք բարձեալ զձայն
Տուք օրհնութիւն ի մի բերան,
Միաստնական Աստուածութեանն,
Որում սրովբէքն են սրբաբան։

Ոմանք և պայս ասէն ի հանդիսիկ պոնէ։

Սար. Ողք հաւատով կայք յանդիման

Սուրբ սեղանոյս արքայական,
Տեսէք բազմեալ զԲրիստոս աբ-
քային,
եւ չուրջ պատեալ զօրք վերնական:
Դպ. Վերհամբարձեալ զաչս ու-
նելով,
եւ պաղատիմք զայս ասելով,
Զմեզս մեր մի յիշեսցես,
Այլ զթութեամբ քո քաւեսցես:
Ընդ հրեշտակացն օրհնեմք զքեզ,
եւ ընդ սրբոց Տէր փառք քեզ:
Սար. Ահիւ կացցուք, երկիւղիւ
կացցուք, բարւոք կացցուք, և
նայեցարուք զգուշութեամբ:
Դպ. Առ քեզ Աստուած:
Սար. Պատարագ Քրիստոս մատչի
գառն Աստուծոյ:
Դպ. Ողորմութիւն և խաղաղու-
թիւն և պատարագ օրհնու-
թեան:
Սար. Օրհնեա տէր:
Քահ. Շնորհք, սէր:
Դպ. Եւ ընդ հոգւոյդ քում:

Սար. Զգրուսնս, զգրուսնս ամենայն
իմաստութեամբ և զգուշու-
թեամբ: Ի վեր ընծայեցուցէք
զմիտս ձեր աստուածային եր-
կիւղիւ:
Դպ. Ունիմք առ քեզ Տէր ամե-
նակալ:
Սար. Եւ գոհացարուք զՏեառնէ
բոլորով սրտիւ:
Դպ. Արժան և իրաւ:
Սար. Օրհնեա տէր:
Քահ. Եւ ընդ սերովբէսն:
Դպ. Սուրբ սուրբ սուրբ Տէր զօ-
րութեանց, լի են երկինք և եր-
կիր փառօք քո, օրհնութիւն ի
բարձունս: Օրհնեալ որ եկիր և
գալոց ես անուամբ Տեառն. ով-
սաննայ ի բարձունս:

Իսկ ի հանդիսի աւուրս ոմանք
զկնի Արժան և իրաւին ասեն զայս:

Սար. Եւ զստոյգ փրկութեան՝ որ

միշտ ընդ ամենայն տեղիս գոհու-
թիւն մատուցանեմք քեզ Քրիս-
տոս: Որով և գհրաշալի գյարու-
թիւնդ քո գովեն զօրութիւնք.
սարսին սերովբէք, և դողան քե-
րովբէքն, և իշխանութիւնք վե-
րին պետութեանցն պար առեալ
ձայնիւ եղանակեն և ասեն:

Սար. Օրհնեա տէր:

Քահ. Առէք կերայք:

Դպ. Ամէն:

Սար. Օրհնեա տէր:

Քահ. Արբէք ի սմանէ:

Դպ. Ամէն: *Հայր երկնաւոր, որ*
զՈրդիդ քո եառուր ի մահ վասն
մեր պարտապան պարտեաց մե-
րոց: Հեզմամբ արեան նորա՝ ա-
զաչեմք գքեզ, ողորմեա քո բա-
նաւոր հօտիս:

Սար. Օրհնեա տէր:

Քահ. Եւ գքոյս ի քոյոցս:

Դպ. *Յամենայնի օրհնեալ ես Տէր,*
օրհնեմք գքեզ, գովեմք գքեզ,

գոհանամք գքէն, աղաչեմք գքեզ,
տէր Աստուած մեր:

Սար. Օրհնեա տէր:

Քահ. Խաղաղութիւն ամենեցուն:

Դպ. Եւ ընդ հոգւոյդ քոմ:

Սար. Աստուծոյ երկրպագեսցուք:

Դպ. *Առաջի քո տէր: Որդի Աստու-*
ծոյ, որ պատարագեալ Հօր ի
հաշտութիւն, հաց կենաց բաշ-
խիս ի մեզ, հեզմամբ արեան քոյ
սուրբ աղաչեմք գքեզ, ողորմեա
արեամբ քո փրկեալ հօտի:

Սար. Օրհնեա տէր:

Քահ. Որպէս զի եղիցի:

Դպ. *Հոգի Աստուծոյ, որ զփառակ-*
ցի քո խորհուրդ իջեալ ի յեր-
կնից կատարես ի ձեռս մեր, հեզ-
մամբ արեան սորա, աղաչեմք
գքեզ՝ հանգո զհոգիս մեր ննջե-
ցելոցն:

Սար. Օրհնեա տէր:

Քահ. Ընդ որս և մեզ այլ:

Դպ. *Յիշեա Տէր և ողորմեա:*

Քահ. Աստուածածնին սրբոյ կու-
սին:
Դպ. Յիշեա տէր և ողորմեա:

Աբէլաւաքն յաղէկողմն սեղանոյն՝
յետնամասն ասացէ:

Առաքելոց սրբոց, մարգարէից,
վարդապետաց, մարտիրոսաց, և
ամենայն հայրապետաց սրբոց, ա-
ռաքելագործ եպիսկոպոսաց, երի-
ցանց, ուղղափառ սարկաւագաց,
և ամենայն սրբոց, եղիցի յիշատակ
ի սուրբ պատարագս աղաչեմք:
Դպ. Յիշեա Տէր և ողորմեա:

Յաբրահամեան կէրակէից ղայս ասա:

Սար. Օրհնեալ, գովեալ, և փառա-
ւորեալ, հրաշալի և աստուա-
ձարդ (յարութեանն) Քրիստոսի
երկիրպագանեմք:

Դպ. Փառք (յարութեան) քոյ Տէր:

Ի ժամէ սբ[illegible] ղայս ասա:

Սար. Սուրբ և աստուածահաճոյ
մարգարէին, կամ հայրապետին,
կամ առաքելոյն, կամ մարտի-
րոսին, (այս անուն.) որոյ այսօր
գյիշատակն կատարեցաք, եղիցի
յիշատակ ի սուրբ պատարագս
աղաչեմք:
Դպ. Յիշեա Տէր և ողորմեա:
Սար. Առաջնորդացն մերոց, և առա-
ջին լուսաւորչացն սրբոց, Թա-
դէոսի, և Բարդուղիմէոսի առա-
քելոցն, և Գրիգորի լուսաւորչին,
Աբիստակիսի, Վրթանիսի, Յուս-
կանն, Գրիգորիսի, Ներսիսի,
Սահակայ, Դանիէլի, և Խաթայ,
Մեսրոպայ վարդապետին, և
Գրիգորի նարեկացւոյն, և Ներ-
սիսի կլայեցւոյն, և Ներսիսի
լամբրոնացւոյն, և ամենայն
սրբոց հովուաց, և հովուապե-
տացն հայաստանեայց, եղիցի

յիշատակ ի սուրբ պատարագս աղաչեմք:

Դպ. Յիշեա Տէր և ողորմեա:

Սար. Մխանձնացելոց սրբոց, առաքինասէր և աստուածուսոյց կըրօնաւորացն Պօղոսի, Անտոնի, Պօղայ, Մակարայ, Ոնոփրիոսի, աբբայ Մարկոսի, Սրապիոնի, Նեղոսի, Աբսենի, Եւագրի, Յոհաննիսեանց, և Սիմէոնեանց, սրբոց Ոսկեանց, և Սուքիասանց, և ամենայն սրբոց հարց, և աշակերտելոց նոցին ընդ տիեզերս եղիցի յիշատակ ի սուրբ պատարագս աղաչեմք:

Դպ. Յիշեա Տէր և ողորմեա:

Սար. Թագաւորաց հաւատացելոց սրբոց, Աբգարու, Կոստանդիանոսի, Տրդատայ, և Թէոդոսի, և ամենայն սրբոց և բարեպաշտ թագաւորաց, և աստուածասէր իշխանաց, եղիցի յիշատակ ի սուրբ պատարագս աղաչեմք:

Դպ. Յիշեա Տէր և ողորմեա:

Սար. Ընդհանուր ամենայն հաւատացելոց, արանց և կանանց, ծերոց և տղայոց, և ամենայն չափու հասակի հաւատով և սրբութեամբ ի Քրիստոս ննջեցեալոց, եղիցի յիշատակ ի սուրբ պատարագս աղաչեմք:

Դպ. Յիշեա Տէր և ողորմեա:

Սար. Օրհնեա տէր:

Քահ. Եւս առաւել զսրբազան պապլն մեր:

Եւ ապա է յախտիպողն սեղանոյն փարոզեսցէ սարկաւագն յԼուկ ասլիթէոյ: Զոր ի ոտ ծագացեալն կոթեալ շրջեսցէ, զի ժեժին խոտորվոր եւ սասցեալ զատաղնոց օրինացն:

Գոհութիւն և փառաբանութիւն մատուցանեմք քեզ տէր Աստուած մեր, վասն սուրբ և անմահ պատարագիս որ ի վերայ սրբոյ սեղանոյս: Զի զսա մեզ ի սրբութիւն կենդանութեան պարգևեսցես: Սո-

վաւ. Շնորհեա զսէր, զհաստատու-
թիւն և զըղձալի զխաղաղութիւն
ամենայն աշխարհի, սրբոյ եկե-
ղեցւոյ, և ամենայն ուղղափառ
եպիսկոպոսաց: Եւս առաւել սրբա-
զան Պապին մերոյ տեառն (այս
անուն): Եւ պատուական Պա-
տրիարգին մերոյ, կամ Արհիե-
պիսկոպոսին, կամ Եպիսկոպոսին
տեառն այս անուն: Եւ քահա-
նայիս, որ զպատարագս մատու-
ցանէ: Եւ վասն զօրութեան և
յաղթութեան թագաւորաց քրիս-
տոնէից, և իշխանացն բարեպաշ-
տից: Աղաչեսցուք և խնդրեսցուք
և վասն հոգւոցն հանգուցելոց: Եւս
առաւել վասն հանգուցեալ բարե-
նպաստացն մերոց, և չինողաց
սուրբ եկեղեցւոյս, և որք ընդ հո-
վանեաւ սորին են հանգուցեալ: Ա-
զատութիւն եղբարց մերոց գերե-
լոց, և չնորհ առաջիկայ ժողովըր-
դեանս: Չանգիստ հաւատով և սըր-

բութեամբ ի Քրիստոս կատարելո-
ցըն: Եղիցի յիշատակ ի սուրբ
պատարագս աղաչեմք:

Դպ. Ըստ ամենայնի և յաղագս ա-
մենեցուն:

Ար. Օրհնեա տէր:

Քան. Եւ եղիցի ողորմութիւն:

Դպ. Եւ ընդ հոգւոյդ քումմ:

Ե֊ ոբիւ֊ա֊ֆն ֆ֊բ֊ղէ է ըէ֊:

Եւ ևս խաղաղութեան զՏէր ա-
ղաչեսցուք:

Դպ. Տէր ողորմեա:

Ար. Ամենայն սրբովք զորս յի-
շատակեցաք, ևս առաւելապէս
զՏէր աղաչեսցուք:

Դպ. Տէր ողորմեա:

Ար. Վասն մատուցեալ սուրբ և
աստուածային պատարագիս, որ
ի վերայ սրբոյ սեղանոյս, զՏէր
աղաչեսցուք:

Դպ. Տէր ողորմեա:

Ար. Որպէս զի տէր Աստուած մեր

որ ընկալաւ զսա ի սուրբ յեր-
կնային և յիմանալի իւր մատու-
ցարանն, և զփոխանակն առա-
քեսցէ առ մեզ զՆոյնոհս և զպար-
գևս Հոգւոյն սրբոյ, զՏէր աղա-
չեսցուք:

Դպ. Տէր ողորմեա:

Սար. Ընկալ, կեցո, և ողորմեա,
պահեա զմեզ Տէր քոյին Նոյնիս-
ւըդ:

Դպ. Կեցո Տէր ողորմեա:

Սար. Ձամենասրբուհի զԱստուա-
ծածինն, զմիշտ կոյսն Մարիամ,
հանդերձ ամենայն սրբովք յիշե-
լով, զՏէր աղաչեսցուք:

Դպ. Տէր ողորմեա:

Սար. Եւ ևս և վասն միաբանու-
թեան ճշմարիտ և սուրբ հաւա-
տոյս մերոյ զՏէր աղաչեսցուք:

Դպ. Տէր ողորմեա:

Սար. Ձանձինս մեր և զմիմեանս
տեառն Աստուծոյ ամենակալին
յանձն արասցուք:

Դպ. Քեզ Տեառնդ յանձն եղիցուք:

Սար. Ողորմեաց մեզ տէր Աստուած
մեր ըստ մեծի ողորմութեան
քոյ: Աւասցուք ամենեքեան
միաբանութեամբ:

Դպ. Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա,
Տէր ողորմեա:

Սար. Օրհնեա տէր:

Քահ. Եւ տուր մեզ:

Եւ դպիրն բարձրաձայն
ընդունելեացն:

Հայր մեր որ յերկինսդ ես, սուրբ
եղիցի անուն քո, եկեսցէ արքա-
յութիւն քո, եղիցին կամք քո,
որպէս յերկինս և յերկրի. զհաց
մեր հանապազորդ տուր մեզ այս-
օր, և թող մեզ զպարտիս մեր,
որպէս և մեք թողումք մերոց պար-
տապանաց, և մի տանիր զմեզ ի
փորձութիւն. այլ փրկեա ի չարէ:

Սար. Օրհնեա տէր:

Քահ. Ձի քոյ է արքայութիւն:

Խաղաղութիւն ամենեցուն:
Դպ. Եւ ընդ հոգւոյդ քումմ:
Սար. Աստուծոյ երկրպագեսցուք:
Դպ. Առաջի քո տէր:

Քահանայն խոնարհի և ամենայն ժողովրդեանն խոնարհին ի վայր. և ասէ ածաւաքն յայնմ:

Օրհնեա տէր:
Քահ. Քրիստոսիւ Յիսուսիւ տեառնմբ մերով:

Եւ ասէ ածաւաքն յայնմ բառիւք:

Պօսխումէ:
Քահ. Ի սրբութիւն սրբոց:
Դպ. Միայն սուրբ, միայն տէր, Յիսուս Քրիստոս, ի փառս Աստուծոյ Հօր. Ամէն:
Սար. Օրհնեա տէր:
Քահ. Օրհնեալ Հայր սուրբ Աստուած ճշմարիտ:
Դպ. Ամէն:
Սար. Օրհնեա տէր:

Քահ. Օրհնեալ Որդիդ սուրբ Աստուած ճշմարիտ:
Դպ. Ամէն:
Սար. Օրհնեա տէր:
Քահ. Օրհնեալ Հոգիդ սուրբ Աստուած ճշմարիտ:
Դպ. Ամէն:
Սար. Օրհնեա տէր:
Քահ. Օրհնութիւն և փառք:
Դպ. Ամէն: Հայր սուրբ, Որդիդ սուրբ, Հոգիդ սուրբ: Օրհնութիւն և փառք Հօր և Որդւոյ և սրբոյ Հոգւոյն: Այժմ և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից. Ամէն:
Սար. Օրհնեա տէր:
Քահ. Ի սուրբ սուրբ պատուականն:

Եւ խոչակնէ տահանայն սկսեալ ի վերայ ժողովրդեանն, և պատանայ ի սոքա սեղանն, և տարչէն զվարագոյրն, և տարուղէ ածաւաքն բառիւք:

Աղաչեմս ասացէք տեառն Աստուծոյ մերոյ զպիտք ձայնիւ քաղցրու-

թեան զերգս հոգևորս: Զի սմա վայելեն սաղմոսք, և օրհնութիւնք, ալէլուք և երգք հոգևորք: Պաշտօնեայք հանդերձ երգով սաղմոս ասացէք. և զՏէր յերկինս օրհնեցէք:

Դ՚ղէր+ եղանակեն:

Քրիստոս պատարագեալ բաշխի ի միջի մերում. Ալէլուիա:
Զմարմին իւր առյ մեզ կերակուր, և սուրբ զարիւն իւր ցօղէ ի մեզ. Ալէլուիա:
Մատիք առ Տէր և առէք զլոյս. Ալէլուիա:
Ճաշակեցէք և տեսէք զի քաղցր է Տէր. Ալէլուիա:
Օրհնեցէք զՏէր յերկինս. Ալէլ:
Օրհնեցէք զնա ի բարձունս. Ալէլ:
Օրհնեցէք զնա ամենայն հրեշտակք նորա. Ալէլուիա:
Օրհնեցէք զնա ամենայն զօրութիւնք նորա. Ալէլուիա:

Երէո՚շաբթի:

Լոյս ճշմարիտ և ճառագայթ Հօր, ծագումն և կնիք, բան և ծնունդ: Որ կանգնեցեր յեօթանց սեանց զեկեղեցի սուրբ, ածեալ ի սպանդ զեզն պարարակ: Շնորհեա մեզ կերակրիլ յիմաստութեան սեղանոյ քում: Ողորմեա:

Երե+շաբթի:

Հաց կենաց և անմահութեան ճաշակ, սուրբ և անճառ սոսկալի խորհուրդ: Որ ի յերկնից իջեր կենդանութիւն մարդկան, կենդանի և կենդանարար: Պարգևեա քաղցելոցս զքաղցրութեան քում ճաշակումն: Ողորմեա:

Չո՚րե+շաբթի:

Դուռն երկնից, և ճանապարհ արքայութեան, տէր երկնի, ի յեր-

կնայնոցն օրհնեալ դասուց: Որ ըզմարմին քո և զարիւնդ անապական բաչխեցեր առաքելոցն: Մաքրեա զմեզ հաղորդիլ սրբութեան քում խորհրդոյ: Ողորմեա:

Հինգշաբթի:

Բան Հօր և քահանայապետ սուրբ, յանմարմնոցն գովեալ ի բարձունս: Որ ի վերայ խաչին պատարագեալ մարմնով հեղեր զարիւնդ ի փրկութիւն: Սրբեա զմեզս մեր կենարար և փրկական քաւիչ քո արեամբդ: Ողորմեա:

Ուրբաթ:

Վէմ հոգևոր և գլուխ անկեան օծեալ, բարեբանեալ ի հրեշտակաց: Որ ի խաչին բացեր զկողահոս աղբիւրդ, զանմահութիւն ցօղեալ տիեզերաց: Սրբո և մեզ ծարաւեացս զբաժակ քո փրկութեան: Ողորմեա:

Շաբաթ:

Գառն Աստուծոյ զենեալ միշտ, և կենդանի, անմեղ եկեալ ի պատարագս: Որ ի հաշտութիւն Հօր պատարագեալ բառնաս զմեզս աշխարհի, յանմահից զօրաց փառաւորեալ: Ձիշտս զհոգիս հաւատով ի քեզ ննջեցելոցն մերոց: Ողորմեա:

Եւ ժողովեն զվարդապետն յԵփ: Եւ ընկ առաքեալքն կայցէ, հաղորդեսցի և նա: Եւ առցէ առաքեալքն զընծայսն, և դնեսցէ առ Տեղովուրդն սեղանով բոյնյ:

երկիւղիւ և հաւատով յառաջ մատիք, և սրբութեամբ հաղորդեցարուք.

Ժողովուրդն ասէն բոլոյն Տեառն:

Աստուած մեր և տէր մեր երևեցաւ մեզ: Օրհնեալ եկեալ անուամբ Տեառն:

Եւ հաղորդեսցէ նոր յերանելոցն. բայց ոչ է բնաւին, այլ է յոմին պարով ընդունի: Եւ ահաւասիկ աբժանաւոր ժողովուրդն հաղորդեցին: Եւ յետ հաղորդելոյն խաչին[եցաւ] ահանայն ժողովուրդն, եւ ասացեալ բաւիղ:

Կեցո Տէր ✠ զժողովուրդս քո, և օրհնեա զժառանգութիւնս քո, հովուեա և բարձրացո զսոսա յայսմհետէ մինչև յաւիտեան:

Պարշնալ ահաչն զվարքեցոյն, եւ պղէրդն երգեն:

Լցաք ի բարութեանց քոց Տէր, ճաշակելով զմարմին քո և զարիւն, փառք ի բարձունս կերակրողիդ զմեզ: Որ հանապազ կեբակրես զմեզ, առաքեա ի մեզ զհոգևոր քո զօրհնութիւն: Փառք ի բարձունս կերակրողիդ զմեզ:

Սարկաւագն:

Եւ ևս խաղաղութեան զՏէր աղաչեսցուք: Եւ ևս հաւատով ընկալեալք յաստուածային, սուրբ, յերկնային, յանմահ, յանարատ և յանապական խորհրդոյս, զՏեառնէ գոհացարուք:

Պղէրդն:

Գոհանամք զքէն Տէր, որ կերակրեցեր զմեզ, յանմահական սեղանոյ քո: Խաչելով զմարմին և զարիւնդ ի փրկութիւն աշխարհի, և կեանք անձանց մերոց:

Իսկ ասպանօք պղէրդն չեղանակեն պաղ խորհրդաւորս, զինչև [ա]հանայն կատարեցեալ զկարքն աղօթեցեն: Եւ ապա ասէ սարկաւագն:

Օրհնեա տէր:

Եւ [ա]հանայն ասացէ զաւետարանն սուրբ է Յեսու Քրս, և երէցպետեալ

համբուրեցէք զեկեղեցին: Եւ երթալ
ի վեր երկեղեցւոյն ասացէք զաղօթս
ի հայն:

Որ օրհնես զայնոսիկ:

Եւ դպիրն ասացէն երեք անգամ:

Եղիցի անուն Տեառն օրհնեալ
յայսմհետէ մինչև յաւիտեան:
Քահ. կատարումն օրինաց:
Սար. Օրթի:
Քահ. Խաղաղութիւն ✠ ամենե-
ցուն:
Դպ. Եւ ընդ հոգւոյդ քում:
Սար. Երկիւղածութեամբ լուա-
րուք:
Քահ. Սրբոյ աւետարանիս որ ըստ
Յովհաննու:
Դպ. Փառք քեզ տէր Աստուած մեր:
Սար. Պռօսխումէ:
Դպ. Ասէ Աստուած:

Քահ. Ի սկզբանէ: Էակ ի յի-
նուհետև, եւ իբրև ճաշեցին. և
այլն:
Դպ. Փառք քեզ տէր Աստուած մեր:

Սարկաւագն:

Սուրբ խաչիս աղաչեսցուք զո-
Տէր, զի սովաւ փրկեսցէ զմեզ ի
մեղաց. և կեցուսցէ հնորհիւ ողոր-
մութեան իւրոյ: Ամենակալ տէր
Աստուած մեր կեցո և ողորմեա:

Քահանայն:

Տէր ողորմեա. Տէր ողորմեա.
Տէր ողորմեա: Պահպանեա զմեզ
Քրիստոս Աստուած մեր ընդ հո-
վանեաւ սուրբ և պատուական խա-
չի քոյ ի խաղաղութեան. փրկեա
յերևելի և յաներևոյթ թշնամւոյն:
Արժանաւորեա զհոգութեամբ փա-
ռաւորել զքեզ ընդ Հօր և ընդ սուրբ

Հոգւոյդ: Այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. Ամէն:

Դպէրքն:

Օրհնեցից զՏէր յամենայն ժամ, յամենայն ժամ օրհնութիւն նորա ի բերան իմ:

Եւ դահանայն խաչակնքեսցէ զժողովուրդն, և ասասցէ բաղձալ:

Օրհնեալք ✠ եղերուք ի շնորհաց սուրբ Հոգւոյն, երթայք խաղաղութեամբ. և Տէր եղիցի ընդ ձեզ ընդ ամենեսեանդ. Ամէն:

Եւ է բաշխեցն զհաւատս առ ժողովուրդան երբեմն զասացոմս Լ:

Ի Տէր պարծեսցի անձն իմ. լուիցեն հեզք և ուրախ եղիցին:

Մեծ արարէք զՏէր ինձ. և բարձր արասցուք զանուն նորա ի միասին:

Խնդրեցի ի Տեառնէ և լուաւ ինձ. յամենայն նեղութենէ իմմէ փրկեաց զիս:

Մատիք առ Տէր և առէք զլոյս, և երեսք ձեր մի՛ ամաչեսցեն:

Այս աղքատ կարդաց առ Տէր և Տէր լուաւ սմա. յամենայն նեղութենէ սորա փրկեաց զսա:

Բանակ հրեշտակաց Տեառն չուրջ է զերկիւղածսն և իւրովք և պահէ զնոսա:

Ճաշակեցէք և տեսէք զի քաղցր է Տէր. երանեալ է այր որ յուսայ ի նա:

Երկերուք ի Տեառնէ ամենայն սուրբքդ նորա, զի ոչ ինչ է պակասութիւն երկիւղածաց նորա:

Մեծամեծք աղքատացան և քաղցեան. բայց որք խնդրեն զՏէր, մի պակասեսցէ ի նոցանէ ամենայն բարութիւն:

Եկայք որդեակք իմ և լուարուք ինձ. և զերկիւղ Տեառն ուսուցից ձեզ։

Ո՛վ է մարդ որ կամի զկեանս. սիրէ զաւուրս իւր տեսանել ի բարութեան։

Լռեցո զլեզու քո ի չարութենէ. և շրթունք քո մի խօսեսցին ըզ-նենգութիւն։

Խոտորեա ի չարէ և արա զբարի. խնդրեա զխաղաղութիւն և երթ զհետ նորա։

Աչք Տեառն ի վերայ արդարոց. և ականջք նորա ի վերայ աղօթից նոցա։

Երեսք Տեառն ի վերայ չարագործ-ծաց սատակել յերկրէ զյիշա-տակս նոցա։

Կարդացին արդարքն առ Տէր՝ և Տէր լուաւ նոցա. յամենայն նե-զութենէ նոցա փրկեաց զնոսա։

Մերձ է Տէր առ այնոսիկ որ մա-շեալ են սրտիւք. և զխոնարհս հոգւով կեցուցանէ։

Բազում նեղութիւնք են արդարոց յամենայնէ փրկէ զնոսա Տէր. և պահէ զամենայն ոսկերս նոցա. և մի ի նոցանէ մի փշրեսցի։

Մահ մեղաւորին չար է. բայց որ ատեայ զարդարն՝ զղջասցի։

Փրկէ Տէր զանձինս ծառայից իւ-րոց. մի զղջասցին ամենեքեան որք յուսացեալ են ի նա։

Փառք Հօր։ — Այժմ և միշտ։

ԺԱՄԱՄՈՒՏՔ

Ըստ կարգի ատենից, ժամից երեքումնափառաց, և ամենայն սրբոց:

Պահոց:

Որ ի չօրէ առաքեցար փրկիչ՝ և մարմնացար ի սուրբ Կուսէն. որ վասն մեր ի յերկինից իջեր՝ և լուսաւորեցեր զտիեզերս. զխաղաղութիւն քո տուր մեզ Տէր, որ խաղաղութեանց ես թագաւոր. զխաղաղութիւն և զողորմութիւն. որ յամենայնի ես դու կարող՝ մարդասէր:

Զարեւշաբաթու և Ուրբաթու:

Որ ըստ ամենայն միտս անցաներես, զխաղաղութիւն քո Աստուած՝ տուր մեզ հանապազ զքեզ աղաչեմք:

Մարգարէից:

Ի տաճարի սրբոց, և յիշատակի սրբոց մարտիրոսաց զձեռս համբառնալով աղաչեմք. բարեխօսութեամբ սոցա և աղօթիւք զկեանդանութիւնս մեր խաղաղացո Աստուած, որպէս մարդասէր:

Ճգնաւորաց:

Ճգնաւորք Քրիստոսի, որք տանջանաց անօրինաց համբերեցիք. և զմոլութիւն կռոցն խափանեցիք, դասաւորեալք ընդ հրեշտակս ի յերկինս. որք ունիք զհամարձակութիւն ի Քրիստոսէ, բարեխօսեցէք կեցուցանել զանձինս մեր. զձեզ աղաչեմք:

Կիրակէ:

Միածին Որդի և բանդ Աստուած,

և անմահ էութիւն. որ յանձն ա-
ռեր մարմնանալ ի սրբուհւոյ Ա-
ստուածածնէն և ի միշտ կուսէն.
անփոփոխելիդ մարդ եղեալ խաչե-
ցար Քրիստոս Աստուած. մա-
հուամբդ զմահ կոխեցեր, մինդ ի
սրբոյ Երրորդութենէն փառաւո-
րակից ընդ Հօր և ընդ սրբոյ Հո-
գւոյն. կեցո զմեզ:

Ա ր ե ւ մ ա ն ո ւ կ:

Ցնծա այսօր ցնծա և զուարճացիր
կաթուղիկէ սուրբ՝ յիշատակաւ
սրբոյն Ստեփանոսի նախավկային
Քրիստոսի՝ վկայեցելոյ Հօր. որ ա-
ղօթիւք բանայր զերկինս, զոր փա-
կեաց Ադամ. և հրեշտակակերպ
տեսլեամբ տեսանէր զկերպարանն
Հօր ի կերպի Ադամայ նստեալ յա-
ջոյ փառաց. որ զբազմութիւն
քարանցն որպէս զծաղիկս հաւա-
քելով բոլորէր պսակս փոխանակ

փշոյն և եղեգանն: Եւ զմարտիրո-
սական արիւնն խառնէր ընդ փըր-
կական արեանն Քրիստոսի հոսե-
ցելոյն ի կողէն: Վասն որոյ գե-
րազանցեալ ի փառս առաւել քան
զամենայն սուրբս՝ հայցեա և մեզ
ի վերնաստուղէն զպարգևս կենաց
անվախճանից և զմեծ զորութու-
թիւն:

Ա ր ե ւ մ ա ն ո ւ կ:

Յորովայնէ ընտրեալ՝ սուրբ Ստե-
փանոս, յորովայնէ ընտրեալ՝ սուրբ
Ստեփանոս, վկայ ճշմարիտ առա-
քելական քարոզութեանցն. որ ի
վերայ անօրէն քարաձգողացն աղօ-
թէիր առ Քրիստոս Աստուած՝ մի՛
համարիր սոցա զայս ի մեղս. ի ձե-
ռըն սորին բարեխօսութեանն չնո-
հեա մեզ զմեծ քո զորութիւն:

Ծ ն ն դ ե ա ն:

Աստուածածին անհարսնացեալ,

զԲանն անսկիզբն յղացար, և զԱստուածն անիմանալին ծնար. զան-
պարագրելին ի գիրկս քո բարձեր,
նմա անդադար բարեխօսեա վասն
անձանց մերոց:

ՕՆՆՈՒՆ:

Աստուածածին զքեզ խոստովա-
նեալ երկրպագէ եկեղեցի ուղղա-
փառաց, քանզի ուր քերովբէքն
բազմաչեայք և աթոռք հրանիւթք
և վեցթևեան սերովբէքն նայիլ ոչ
իշխէին, կրեցեր անսերմնապէս յա-
նապականումն ի յարգանդի քում
որպէս աղախին զՏէր, և ծնար որ-
պէս մարդ զԱստուածն բոլորից
զմարմնացեալն առ ի քէն՝ զան-
ճառ զԲանն, ի փրկութիւն աշ-
խարհի և կեանք անձանց մերոց:

ՕՆՆՈՒՆ:

Աղաչեմք զքեզ սուրբ կոյս Մա-

րիամ աստուածածին. Բարձրե-
լոյն զօրութեամբն հովանաւորեալ,
և սուրբ Հոգւոյն եկաւորութեամբն
լուսաւորեալ. որ զամենայն գոյու-
թեանց զստեղծիչն յղացեալ ծնար
անճառապէս. մարմնացելոյն առ
ի քէն բարեխօսեա կեցուցանել
զանձինս մեր:

ԱՆԴՈՒՆ:

Ծերունին այսօր Սիմէոնն՝ Հոգ-
ւովն գայր ի տաճարն, երևելով
քերովբէիցն վեհագոյն. որոց թե-
ւօքն սաւառնեալ ոչ իշխէին նայիլ
ի յահեղ փառացն, սա ի գիրկս
իւր բարձրեալ համբուրէր համար-
ձակապէս, և գգուէր որպէս զմա-
նուկ. և աղերսելով հայցէր ար-
ձակիլ ի խաղաղութիւն:

ՏԵՐՈՆԸՆԴՐԱԿԱՆ:

Անսկզբնական բանդ Աստուած ի

վերջին աւուրս յանձն առեր լինել մարդ ի կուսէն, և արարիչդ յաւիտենից փակեցար ընդ ժամանակաւ, սուրբ Տէր սրբութեանց, և անկարօտ մաքրութեանց. եկիր ի տաճարն քառասնօրեայ զօրինացն կատարեցեր զարդարութիւն. զոր բարձեալ Սիմէոնի զանպատրագրելիդ ի գիրկս իւր՝ հայցէր. որ արձակիչդ ես կապելոց արձակեա զիս ի խաղաղութիւն: Վասն որոյ ընդ ծերունւոյն Սիմէոնի վերագոչեմք առ քեզ Տէր սուրբ՝ սուրբ՝ սուրբ՝ Տէր զօրութեանց. լի են երկինք և երկիր փառօք քո ի փրկութիւն մեզ՝ Քրիստոս Աստուած. փառք քեզ:

Ջօրականաց:

Ջօրական և վկայ ճշմարիտ՝ քաջ նահատակդ Քրիստոսի սուրբդ Թէոդորոս. որ փոխանակեցեր զմարմինդ ընդ հոգւոյդ քումմ փրկանս. և ոչ ածեր զմտաւ զսպառնալիսն Մաքսիմիանոսի թագաւորին. այլ վերին ազդեցութեամբն՝ դիտելով զայրեցուին հոգւոց նոցա, վասն այնորիկ լուցեր զառաջս կռոց նոցա: Աղդ ի յաղթող պատերազմի ոսոխողացս զօր նահատակութեան քոյ՝ բարեխօսեա առ Տէր վասն անձանց մերոց:

Քառասնեան Հանկանց Մարտիրոսաց:

Գնալով փառաց քոց ի փառս կամուտիկէ եկեղեցի, դիմեալք ի Սերաստիա վերին ուր թագաւորեալքն Աստուծոյ նահատակին ի յամօթ և ի քարբնկէց յերեսս բանսարկուին. քաջալերելով զմիմեանս, զի մի լուծեալ ոք բազանեօք անցաւորիս՝ պակասեսցի. այլ դողալով առաքինաբար զինքն ըղերձեալ, յանիւս աստուածային

գանձուցն հոլովիցի՝ աղաղակելով առ Քրիստոս, ընկալ զորգեգրութիւն ժողովոյս մերոյ ի յոյս սիրողաց քոց. Տէր փառք քեզ։

Ղ՟ազարու։

Զղազարու զննջումն որպէս կանխագէտ յառաջ ասէիր. զի և ի Բեթանիայ յառաջէիր, զի յարուսցես զսիրելին քո, և քեզ գոչելով ասեմք՝ օրհնեալ որ գաս ի չարչարանս կամաւ Հօր ի փրկութիւն անձանց մերոց։

Ղ՟ազարու։

Յորժամ եկեալ կենարարն ի գերեզմանն Ղազարու, յորժամ եկեալ կենարարն ի գերեզմանն Ղազարու՝ աւետաւոր ձայնիւ աղաղակէր ասելով. Ղազարէ արի եկ արտաքս։

Իսկ մեռեալն ի գերեզմանէն յարեաւ, և նոյն ինքն զանմահութեան պարգևսն ետ սիրելւոյն. և աստուածային ձայնիւն ի գերեզմանէն կոչեաց. վասն որոյ և մանկունք եբրայեցւոց՝ ոստովք օրհնէին զանմահ թագաւորութիւն քո. ովսաննա օրհնեալ է գալուստ քո՝ օրհնութիւն ի բարձունս օրհնեալ որ գալոցդ ես անուամբ Տեառն։

Ծ՟աղկազարդեն։

Ցնծա երուսաղէմ, և զարդարեա զառագաստ քո Սիովն. քանզի ահա թագաւոր քո Քրիստոս նստեալ ի յաւանակի նորոյ հեզութիւն ցուցանելով և գայ մտանէ յառագաստ քո Սիովն, և մեք աղաղակեմք՝ ովսաննա օրհնեալ եկեալ յանուն Տեառն. որ ունի զմեծ զողորմութիւն։

Չարկէն։

Քրիստոս յարեաւ ի մեռելոց. մահուամբ զմահ կոխեաց, և յարութեամբ իւրով մեզ կեանս պարգևեաց. նմա փառք յաւիտեանս. ամէն։

Յինանդն։

Ահաւոր և սքանչելի է խորհուրդ փրկութեան մերոյ. որ անընդկիզբն ի Հօրէ անճառաբար մարմնացաւ ի կուսէն, խաչի համբերելով, և կամաւոր մահուամբ իւրով զկենդանութեան մեզ պարգևեաց չնորհս։

Յինանդն։

Բանզի յարեաւ ի մեռելոց Քրիստոս Աստուած յաւիտենից արարիչ, և յարութիւն ազգի մարդկան.

զոր օրհնեն անդադար զինուորութիւնք հրեշտակաց, և ամենայն զուարթունք երկնից, ընդ որս գոչելով ասեմք. փառք սոսկալի յարութեան քո Տէր։

Համբարձման։

Հիացան վերնական բազմութիւնքն տեսանելով զքեզ ի հրեղէն կառս բազմեալ՝ սարսեալ ասէին, ո՞վ է սա՝ որ գիմեալ գայ յԵդովմայ, և եկեալ մտանէ փառօք ի փառս. Տէր փառք քեզ։

Համբարձման։

Որ յանապատում յաթոռ նստիս՝ և յանմարմնից վերօրհնիս, անհասանելի բանդ Աստուած, ի յերկրի երևեցար ճշմարիտ մարդ. զբնօրէնութեանն կատարեալ զհօրհուրդ՝ խաչի և մահու համբերեցեր,

և զհրաշալի գյարուԹիւնդ քո ցու-
ցեր հզօր զօրուԹեամբ. այսօր համ-
բարձար փառօք ի յերկինս, և ըզ-
կուսածին զմարմինդ քո հրաշափա-
ռապէս լուսազարդեցեր. զոր տե-
սեալ Եսայիաս՝ նախաձայնեալ ա-
սէր, ո՞վ է սա որ գիմեալ գայ յեր-
կրէ հիացեալ պետուԹեանց եր-
կնից՝ գոչէին առ միմեանս. համ-
բարձէք իշխանք զդրունս ձեր ի
վեր, և մտցէ Թագաւոր փառաց:
Այլ որ յամենայնի կարօղ ես՝ և
հզօր, չնորհեա և մեզ հանդիպել
քեզ ամպովք ի միւսանգամ քո
գալստեանդ. որ միայնդ ես մար-
դասէր:

Հոգեոյ գալստեան:

Աստուած զքեզ խոստովանիմք
զսուրբ Հոգիդ՝ և երկիր պագա-
նեմք որ ես պատճառ կենդանու-
Թեան եղելոցս՝ և խաղաղարար աշ-

խարհի. որ զագիտուԹիւն աշա-
կերտացն բազում գիտուԹեամբ
լցեր. և ի հրեղէն լեզուս բաժա-
նեալ անճառելեօք ցուցար նոցա.
աղաղակեմք Տէր, խնայեա և կեցո
զմեզ:

Երկոքեան:

Այսօր ի հրեղէն լեզուս բաժա-
նեալ հանգեար յառաքեալսն լու-
սաւորելով գնոսա. և այժմ աղա-
չեմք զքեզ սուրբ Աստուած՝ որ ես
պատճառ կենդանուԹեան եղելոցս
և խաղաղարար աշխարհի, խնա-
յեա և կեցո զմեզ:

Երեքեան:

Վասն որոյ և մեք զՀոգին սուրբ
ընդ Հօր միաւորեալ, և ընդ Որդ-
ւոյ միասնական խոստովանիմք. և
հայցեմք ի վերնատուղէդ մեզ
զհոգևորական զնաղաղուԹիւնդ.
Տէր փառք քեզ:

Հրճիճեանց։

Որք ծագեցան մեզ յարևմտից որպէս զարեգակն. և լուսաւորեցին համանգամայն զաշխարհս հայոստանեայց, փարատեցին զխաւարն անգիտութեան կամապաշտութեան. և լուսաւորեցին զամենայն հոգի հաւատով յաստուածգիտութեան. սոցա բարեխօսութեամբն Քրիստոս Աստուած, պարգևեսա աշխարհի քում զխաղաղութիւն, և անձանց մերոց զմեղաց զթողութիւն որպէս մարգասէր Տէր։

Գ.այեանեանց։

Զյաղթական զձեր զհանդէս զըւարճացեալ ոծնէ եկեղեցի սուրբ. քանզի սրբութիւն ստացայք զկուսութեան. և ի մարմնի զանմարմնոցն ցուցէք զհանդէս։

Կոստանեանց։

Հարսնացեալք Քրիստոսի երկնաւոր փեսայի, դառերք վերին Սիովնի. խնդրեցէք ի Քրիստոսէ զհաստութիւն և զմեծ զողորմութիւն։

Յովհաննու Մկրտչէ։

Զյաոաջընթացութիւն քո և զկատարեալութիւն Աստուծոյ բանին խափանել կարծելով, որ ի ձեռն կնոջն զնախաստեղծն ի դրախտէն արտաքս ընկէց, նաև այժմ զՀերովդիադայ անօրէնութեամբ բորբոքեալ, և բազմելոցն Հերովդիայ՝ զկաքաւս ոտից աղջկանն հաճոյացոյց, զի զքոյդ հատցէ զգլուխ, որ զամենեցուն ձեռնադրեցեր զգլուխըն զՔրիստոս։ Այլ դու որ յանապատէ բարբառոյ ձայն, գոչեա ոբում ձեռնադրեցեր՝ պարգևել զխաղաղութիւն և զմեծ զողորմութիւն։

Մաքսաբեխց։

Տէր որ հիմնեցուցեր զեկեղեցի քո ի վերայ վիմին հաւատով, և կարգեցեր ի սմա առաքեալս՝ և մարգարէս. հովիւս և վարդապետս առ ի հաստատութիւն սրբոց. և ճգնութեամբ վկայից զմ ընդնամին սորա վանեցեր. ի խաղաղութեան զսա պահեա Աստուած որպէս մարգասէր։

Ա՜ա՜ելոց։

Առաքեալք և վկայք Քրիստոսի Աստուծոյ ամենակալ Հոգւոյն զօրութեամբն զամենեսեան ընդհանուր յորդեգրութիւն կենաց կոչեցան՝ միաբնական սուրբ երրորդութեանն յորդորեցին երգել փառս ի յաւիտեանս. ամէն։

Հայրապետական։

Զհայրապետականն զարդարեցեր

զաթոռ ի յերկրի. առաքելական առեր զպատիւ յերկնուստ՝ ծառայ Քրիստոսի ով երանելիդ ի հարս սուրբ հայրապետ. քանզի քոյ վարդապետութեանդ սերմանք՝ բարեպաշտութեան բուսուցին հասկս, ուրախութեան պտուղ հատուցանելով, և հաւատացելոցս զփրկութիւն չնորհելով. վասն որոյ բարեխօսեա առ Տէր վասն անձանց մերոց։

Եկեղեցւոյ։

Զխաղաղութիւն չնորհեա եկեղեցւոյ քում սրբոյ, զխաղաղութիւն և զանչարժութիւն ի թշնամեաց պատերազմէ. և հաստատեա ի մի հաւատ զկաթուղիկէ եկեղեցի. զքեզ խոստովանիմք Տէր և Աստուած՝ կեցո զմեզ։

Վարդավառին։

Երևի տէր այսօր աշակերտացն ի

թաբօրական լերինն. և աշակերտացն զարհուրեալ աղաղակէին առ սէլով, արասցուք երիս տաղաւարս. մի Տեառն, և մի Մովսեսի, և մի Եղիայի: Եւ մեք բանաւոր հօտքս երգեմք ընդ քո ճշմարիտ վկայիդ. առաքեա ի մեզ զլոյս քո չնորհացդ ի քոյ միւսանգամ գալստեանդ և կեցո:

Խաչէ:

Առաջի պատուական ամենայաղթ խաչի քո անկանիմք երկրպագելով և խնդրեմք զթողութիւն յանցանաց մերոց. քանզի սուաւ բարձեր զդատապարտութիւն ազգի մարդկան: Եւ այժմ վասն սրբոյ աստուածային քոյ նշանի՝ չնորհեա զերկնային զխաղաղութիւնդ ամենայն աշխարհի:

Ողջոյն սրտոման:

Այսօր ահաւոր ձայնք որոտման հնչեցին յերկնից ի յերկիր կոչեալ յորդեգրութիւն զձեզ որդիք Միմոնի. հաստատութիւն հաւատոյ, և պարծանք եկեղեցւոյ. որք ցօղով արեան ձերոյ՝ մաքրեցիք զգաթիզերս յանօրէն կռապաշտութեանց: Այդ հայցեցեք ի Քրիստոսէ զքաւութիւն ասղաց ձերոյ. մաղթանօք սոցա Տէր խնայեա ի փրկեալ քո ժողովուրդս, որ միայնդ ես մարդասէր:

Հրեշտակաց:

Ջոր օրհնեն անլռելի ձայնիւ իմանալի զօրութիւնք, երկնաւոր նահապետութիւնք հրեշտակք և հրեշտակապետք, աթոռք և եէրութիւնք, իշխանութիւնք և պետութիւնք, և սերովբէք և քերովբէք զամենասուրբ զերրորդութիւնն, և զմի Աստուածութիւն:

Հրեշտակաց։

Այսօր երկրաւորս եկեղեցւոյ քահանայապետութիւն ցնծայ հրաշափառապէս՝ զերկնաւոր քահանայապետութեանդն կատարելով զգոծնախմբութեան ծոնս, անմարմնական գաստուց հոգեղինացդ՝մարմնականքս և հողեղէնքս, ով սուրբ Գաբրիէլ և Միքայէլ մեծք, հրեշտակապետք բարձրելոյն, որք կայք առաջի աթոռոյ աստուածութեանդն. անդադար բարեխոս լերուք վասն մեր առ Տէր, վերաբերել զամենեսեան ընդ ձեզ յերկնից արքայութիւնն, և միաձայն բարբառով երգել զփառս։

Գրիգոր լուսաւորչին։

Գրիգոր սուրբ քահանայապետ՝ որ զհաւատս ուսուցեր և զբանակս դիւացն հալածեցեր. մարգկան ուսուցեր քարոզել զերկրորդութիւնըն. պսակեցար յարքայութեան. արդ բարեխոս լեր առ Տէր վասն մեր։

Երէց հանկանոց։

Որ ի վերայ քերովբէիցն հանգչիս. և ի զօրացն հրեղինաց օրհնաբանիս, իշեր ի Բաբելոն և փըրկեցեր զերիս մանկունսն ի հրոյն բռնութենէ. որք ազաղակելով գոչէին երգ նոր, ամենայն գործք օրհնեցէք և բարձր արարէք։ Թագաւոր փառաց Քրիստոս և արարիչ բոլորից. որ մարդասիրապէս գթացար ի սուրբ մանկունսն, փրկեցեր ի բորբոքեալ բոցոյն. որք անարգեցին զբռնութիւն թագաւորին, և չիշխացին զզօրութիւն հրոյն, ընդ նոսին և մեք քեզ վերսագոչեմք, փրկեա զմեզ ի հրոյն յաւիտենից։ Զի դու միայն ես բազմագութ Տէր քեզ փառք յաւիտեանս. ամէն։

ՃԱՇՈՒ ՍԱՂՄՈՍՔ

Ա.ՓՈՓԱԳԱՆՔ։

Տէր տացէ զբան ոյք աւետարանեն զօրութեամբ բազմաւ։
Յարիցէ Աստուած և ցրուեսցին ամենայն թշնամիք նորա. փա-
խիցեն ատելիք նորա յերեսաց նորա։
Որպէս պակասէ ծուխ պակասես-
ցին, որպէս հալի մոմ առաջի
հրոյ՝ այնպէս կորիցեն մեղաւորք
յերեսաց Աստուծոյ։

Ծննդեան. Ա.ՓՈՓԱԳԱՆՔ։

Մեծացուսցէ անձն իմ զՏէր, և
ցնծասցէ հոգի իմ Աստուծով
փրկչաւ իմով։
Զի հայեցաւ ի խոնարհութիւն ա-

ղախնոյ իւրոյ, զի ահա յայսմ
հետէ երանեսցեն ինձ ամենայն
ազգք։
Զի արար ինձ մեծամեծս հզօրն և
սուրբ է անուն նորա։

Ծննդեան։

Ա. Տէր ասաց ցիս որդի իմ ես
դու, և ես այսօր ծնայ զքեզ։
Ընդէ՞ր խռովեցան հեթանոսք և
ժողովուրդք խորհեցան ի սնո-
տիս։
Յանդիման եղեն թագաւորք եր-
կրի, և իշխանք ժողովեցան ի
միասին վասն Տեառն և վասն
օծելոյ նորա։
Բ. Տէր որպէս զինու հաճութեամբ
քով պսակեցեր զնոսա։
Բանիւ իմոց ունկն դիր Տէր և ի
միտ առ զաղաղակ իմ։
Գ. Տէր ասաց ցիս որդի իմ ես
դու և ես այսօր ծնայ զքեզ։
Ընդէ՞ր խռովեցան հեթանոսք և

ժողովուրդք խորհեցան ի սնոտիս:

Դ. Ի վայելչութիւն սրբոց քոց յարգանդէ յառաջ քան զարուսեակ ծնայ գքեզ:

Աստ Տէր ցՏէր իմ, նիստ ընդ աջմէ իմմէ՝ մինչև եդից զթշնամիս քո պատուանդան ոտից քոց:

Ե. Բարձր արարէք զտէր Աստուած մեր, երկիր պագէք պատուանդանի ոտից նորա զի սուրբ է:

Տէր թագաւորեաց բարկացան ժողովուրդք որ նստիս ի քրովբէս, սասանեցաւ երկիր:

Զ. Տէր հաներ ի դժոխոց զանձն իմ. և փրկեցեր զիս յայնցանէ՝ որ իջանեն ի գուբ:

Բարձր առնեմ գքեզ Տէր՝ զի ընկալար զիս, և ոչ ուրախ արարեր զթշնամիս իմ յիս:

Տէր Աստուած իմ կարդացի առքեզ և բժշկեցեր զիս. Տէր հաներ ի դժոխոց զանձն իմ. և փրկեցեր

զիս յայնցանէ՝ որ իջանեն ի գուբ:

Է. Աւետարանեցէք օր ըստ օրէ զփրկութիւն նորա:

Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր, օրհնեցէք զՏէր ամենայն երկիր:

Ը. Եցոյց Տէր զփրկութիւն իւր՝ առաջի ազգաց յայտնեաց զարդարութիւն իւր:

Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր՝ զի սքանչելիս արար:

Փրկեաց զնա աջ իւր և բազուկ սուրբ իւր:

Ա՚՚՚Ե:

Եթէ ոչ Տէր էր առ մեզ ասասցէ Իսրայէլ, եթէ ոչ Տէր էր առ մեզ:

Ընդ յառնել մարդկան ի վերայ մեր կենդանւոյն կամեցան կլանել զմեզ:

Բարկանալ սրտմտութեամբ նոցա

ի վերայ մեր, ապա և ջուրք ուռեմն ընկղմուզանէին զմեզ:

Տէառն ընդառաջին:

Տէր ի տաճար սուրբ իւրում Տէր յերկինս յաթոռ իւրում:
Ի Տէր յուսացայ որպէս ասիցէք ցանձն իմ փոփոխեաց ի լերինս որպէս ճնճղուկ:
Զի ահա մեղաւորք լարեցին զաղեղունս իւրեանց, պատրաստ արարին զնետս ի կապարճս, ձգել ընդ խաւար այնոցիկ ոյք ուղիղ են սրտիւք:

Աչուհայէց և այլ կէրպկէէց:

Թեզ վայելէ օրհնութիւն Աստուած ի Սիովն և քեզ տացին աղօթք յերուսաղէմ:
Լուր աղօթից իմոց զի առ մեզ ամենայն մարմին եկեսցէ:

Բանք անօրինաց զօրացան ի վերայ մեր. զամբարչտութիւնս մեր դու քաւեսցես:

Մենեխէ:

Ուխտս դիք և կատարեցէք տեառն Աստուծոյ մերոյ ամենեքեան որ չուրջ էք զնովաւ:
Յայտնի է ի Հրէաստանի Աստուած. և յիսրայէլ մեծ է անուն նորա:

Պաղբու:

Տէր հաներ ի դժոխոց զանձն իմ. և փրկեցեր զիս յայնցանէ՝ որ ի Ջանեն ի գուբ:
Բարձր առնեմ զքեզ Տէր զի ընկալար զիս, և ոչ ուրախ արարեր զթշնամիս իմ յիս:
Տէր Աստուած իմ կարդացի առ քեզ և բժշկեցեր զիս. Տէր հաներ ի դժոխոց զանձն իմ, և փըր-

կեցեր զիս յայնցանէ՝ որ իջանեն
ի գուբ։

Ծաղկազարդէ։

Լերինք ցնծասցեն առաջի Տեառն,
զի գայ և հաստեալ է Տէր ի դա-
տել զերկիր։
Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր
զի սքանչելիս արար։
Փրկեաց զնա աջ իւր եւ բազուկ
սուրբ իւր։

Ա՜ոտ Հինգշաբթի։

Պատրաստ արարեր առաջի իմ սե-
ղան ակն յանդիման նեղչաց ի-
մոց։
Տէր հովուեսցէ զիս, և ինձ ինչ ոչ
պակասեսցէ։
Ի վայրի դալարուոջ՝ անդ բնակե-
ցոյց զիս, և առ չուրս հանգըս-
տեան սնոյց զիս։

Չաթթի։

Երանեալ է այր որ ոչ գնաց ի
խորհուրդս ամբարշտաց. ի ճա-
նապարհի մեղաւորաց նա ոչ
եկաց, և յաթոռս ժանտից նա
ոչ նստաւ։
Ընդէ՞ր խռովեցան հեթանոսք, և
ժողովուրդք խորհեցան ի սնո-
տիս։
Տէր զի՞ բազում եղեն նեղիչք իմ.
և բազումք յարեան ի վերայ իմ։
Բշ. Ի կարդալ իմում լուար ինձ
Աստուած ըստ արդարութեան,
ի նեղութեան ինձ անդորր ա-
րարեր. ողորմեա ինձ և լուր ա-
ղօթից իմոց։
Բանից իմոց ունկն դիր Տէր, և
ի միտ առ զաղաղակ իմ։
Տէր մի՛ սրամտութեամբ քով յան-
դիմաներ զիս. և մի՛ բարկու-
թեամբ քով խրատեր զիս։

ԴՇ. Տէր Աստուած իմ ի քեզ յուսացայ, փրկեա զիս. և յամենայն հալածչաց իմոց ապրեցո զիս:

Տէր Տէր մեր, զի՞ սքանչելի է անունդ ի վերայ ամենայն երկրի:

Գոհացայց զքէն Տէր բոլորով սրտիւ իմով. պատմեցից զամենայն սքանչելիս քո:

ԴՇ. Ի Տէր յուսացայ. որպէս ասիցէք ցանձն իմ. փոփոխեաց ի լերինս որպէս ճնճղուկ:

Ապրեցո զիս Տէր՝ զի նուաղեաց սուրբ. նուաղեցին ճշմարտութիւնք յորդւոց ի մարդկանէ:

Մինչև յե՞րբ Տէր՝ մոռանաս զիս ի սպառ մինչև յե՞րբ դարձուցաս նես զերեսս քո յինէն:

ԵՇ. Ասաց անզգամն ի սրտի իւրում, թէ ոչ գոյ Աստուած:

Տէր ո՞վ կացցէ ի խորանի քում. կամ ո՞վ բնակեսցէ ի լեառն սուրբ քո:

Պահեա զիս Աստուած իմ, զի ես ի

քեզ յուսացայ ասացի Տեառն, Տէր իմ ես դու՝ և բարիք իմ ինձ ի քէն են:

ՈՒՐ. Լուր Տէր արդարութեան, և նայեա ի խնդրուածս իմ. ունկըն դիր աղօթից իմոց՝ զի ոչ չրթամբք նենգաւորաց:

Սիրեցից զքեզ Տէր զօրութիւն իմ. Տէր հաստատիչ իմ, ապաւէն իմ՝ և փրկիչ իմ:

Երկինք պատմեն զփառս Աստուծոյ, և զարարածս ձեռաց նորա պատմէ հաստատութիւն:

ՇԱԲ. Լուիցէ քեզ Տէր յաւուր անձկութեան, օգնական եղիցի քեզ անուն Աստուծոյ Յակոբայ:

Տէր ի զօրութեան քում ուրախ եղիցի թագաւորն. ի փրկութեան քում ցնծասցէ յոյժ:

Աստուած Աստուած իմ՝ նայեաց առ իս. ընդե՞ր թողեր զիս. հեռի եղէ ի փրկութենէ իմմէ վասն բանից յանցանաց իմոց:

Ն՞ր կէրթայ։

Տէր հովուեսցէ զիս. և ինձ ինչ ոչ պակասեսցի։

Տեառն է երկիր լրիւ իւրով. աշխարհ և ամենայն բնակիչք նորա։

Ա՛ր քեզ Տէր համբարձի զանձն իմ. Աստուած իմ ի քեզ յուսացայ. մի՛ ամաչեցից. և մի՛ ծիծաղեսցին զինև թշնամիք իմ։

Բ՚Շ Դատ արա ինձ Տէր՝ զի ես յամբծութեան իմում գնացի, ի Տէր յուսացայ՝ զի մի՛ եղէց հիւանդ։

Տէր լոյս իմ և կեանք իմ՝ ես յումմէ՞ երկեայց. Տէր ապաւէն կենաց իմոց՝ ես յումմէ՞ դողայցայց։

Ա՛ր քեզ Տէր կարդացի. Աստուած իմ, մի՛ լռեր յինէն, մի՛ երբեք լռեսցես յինէն. նմանիցեմ այնոցիկ՝ որ իջանեն ի գուբ։

Գ՚Շ. Մատուցէք Տեառն՝ որդիք Աստուծոյ. մատուցէք Տեառն զորդիս խոյոց։

Բարձր առնեմ զքեզ Տէր, զի ընկալար զիս. և ոչ ուրախ արարեր զթշնամին իմ յիս։

Ի քեզ Տէր յուսացայ, մի՛ ամաչեցից յաւիտեան. յարդարութեան քում փրկեա զիս՝ և ապրեցո զիս։

Դ՚Շ. Երանի ում թողութիւն եղև մեղաց, և ծածկեցան ամենայն յանցանք նորա։

Ցնծացէք արդարք ի Տէր՝ ուղղոց վայել է օրհնութիւն. խոստովան եղերուք Տեառն օրհնութեամբ. տաստնաղեաւ և սաղմոսարանաւ սաղմոս ասացէք նմա։

Օրհնեցից զՏէր յամենայն ժամ, յամենայն ժամ օրհնութիւն նորա ի բերան իմ։

Ե՚Շ. Դառնա Տէր զայնոսիկ՝ ոյք դատին զիս. մարտիր ընդ այնոսիկ, որ մարտնչին ընդ իս։

Ասէ անօրէնն ի մեղանչել ընդ միտս իւր, թէ չիք երկիւղ Աստուծոյ առաջի աչաց նորա։

Մի՛ նախանձիր ընդ չարս. և մի՛ ընդ այնոսիկ՝ որ գործեն զանօրէնութիւն:

ՈՒՐ. Տէր մի՛ սրտմտութեամբ քով յանդիմաներ զիս, և մի՛ բարկութեամբ քով խրատեր զիս:

Ասացի՝ Թէ պահեցից զճանապարհս իմ, զի մի՛ մեղայց լեզուաւ իմով:

Համբերելով համբերի Տեառն, և նայեցաւ առ իս, և լուաւ աղօթից իմոց:

ՇԱՒ. Երանի որ խորհի զաղքատն և զանանկն. յաւուր չարի փրկէ զնա Տէր:

Որպէս փափաքէ եղջերու յաղբեւրս Ջուրց, այնպէս փափաքէ անձն իմ առ քեզ Աստուած:

Դատ արա ինձ Աստուած. և իրաւ արա ինձ ի դատաստանի իմում:

Գ. Կէրակ:

Աստուած՝ ականջօք մերովք լուաք.

զոր հարքն մեր պատմեցին մեզ:

Բղխեսցէ սիրտ իմ զպատգամս քո բարիս. և ասացից զգործս իմ թագաւորի:

Աստուած մեր ապաւէն և զօրութիւն. օգնական ի վերայ նեղութեանց, որ գտին զմեզ յոյժ:

ՒՇ. Ցափս հարէք ամենայն հեթանոսք, ազաղակեցէք առ Աստուած ի ձայն ցնծութեան:

Մեծ է Տէր, և օրհնեալ է յոյժ ի քաղաք Աստուծոյ մերոյ, ի լեառն սուրբ նորա:

Լուարուք զայս ամենայն ազգք, ունկնդիր լերուք ամենեքեան, որք բնակեալ էք յաշխարհի:

ԴՇ. Աստուած աստուածոյ Տէր, խօսեցաւ, կոչեաց զերկիր՝ յարևելից մինչև ի մուտս արեւու:

Ողորմեա ինձ Աստուած ըստ մեծի ողորմութեան քում. ըստ բազում գթութեան քում քաւեա զանօրէնութիւնս իմ:

Զի՛ պարծիցի ի չարութեան հզօր՝ զանօրէնութիւն. զօրհանապազ զանիրաւութիւն խորհեցաւ ի լեզուի իւրում։

Դ՚Շ. Աստ անզգամն ի սրտի իւրում թէ ոչ գոյ Աստուած. ապականեցան և պղծեցան յանօրէնութեան իւրեանց. և ոչ ոք է որ առնէ զքաղցրութիւն։

Աստուած յանուանդ քում կեցո զիս, և ի զօրութեան քում իրաւ արա ինձ։

Ունկնդիր Աստուած աղօթից իմոց. և մի՛ անտես առներ ըզխնդրուածս իմ։

Ե՚Շ. Ողորմեա ինձ Աստուած, զի կոխեաց զիս մարդ զօրհանապազ պատերազմունք նեղեցին զիս։

Ողորմեա ինձ Աստուած՝ ողորմեա ինձ, զի ի քեզ յուսացաւ անձն իմ։

Թէ արդարև զարդարութիւն խօսիք, և ուղիղս դատիք որդիք մարդկան։

Ո՚Ւ՚Ր. Փրկեա զիս ի թշնամեաց իմոց Աստուած, յայնցանէ որ յարուցեալ են ի վերայ իմ, ապրեցո զիս։

Աստուած մերժեցեր և աւերեցեր զմեզ. բարկացար, և գթացիս ի մեզ։

Լ՚ուր Աստուած աղօթից իմոց. և նայեա Տէր յաղօթս իմ։

Շ՚Ա՚Բ. Բայց միայն Աստուծոյ հնազանդ լեր անձն իմ. զի ի նմանէ է ինձ փրկութիւն։

Աստուած Աստուած իմ, ես առ քեզ առաւօտ առնեմ. ծարաւեաց առ քեզ հոգի իմ քանի պատիկ ևս և մարմին իմ։

Լ՚ուր Աստուած աղօթից իմոց յաղաչել ինձ առ քեզ. յերկիւղէ թշնամւոյն փրկեա զանձն իմ։

Դ. Կէրաէ։

Քեզ վայելէ օրհնութիւն Աստուած ի Սիովն. և քեզ տացին աղօթք Երուսաղէմ։

Աղաչակեցէք առ Աստուած ամենայն երկիր. սաղմոս ասացէք անուան նորա, և տուք զփառս օրհնութեան նորա։

Աստուած ողորմեա մեզ. երևեցո զերեսս քո ի մեզ և ողորմեա մեզ։

Բշ. Յարիցէ Աստուած՝ և ցրուեսցին ամենայն թշնամիք նորա, փախիցեն առելիք նորա։

Կեցո զիս Աստուած, զի հասին ջուրք յանձն իմ. ընկլայ ես ի խորս անդնդոց, ուր ոչ գոյ ինձ հանգիստ։

Աստուած յօգնել ինձ նայեաց. և Տէր յընկերել ինձ փութա։

Գշ. Ի քեզ Տէր յուսացայ, մի՛ ամաչեցից յաւիտեան. յարդարութեան քում փրկեա զիս և ապրեցո զիս։

Աստուած զիրաւունս քո արքայի տուր, և զարդարութիւնս քո որդւոյ թագաւորի։

Իբրև զի բարի է Իսրայէլի Աստուած, և ոյք ուղիղ են սրտիւք։

Դշ. Ընդէ՞ր մերժեցեր Աստուած յապառ. բարկացաւ սրտմտութիւն քո ի վերայ խաշին արօտի քո։

Խոստովան եղիցուք առ քեզ Աստուած, խոստովան եղիցուք և կարդասցուք զանուն սուրբ քո։

Յայտնի է ի Հրէաստանի Աստուած, և յիսրայէլ մեծ է անուն նորա։

Եշ. Ձայնիւ իմով ես առ Տէր կարդացի, ձայնիւ իմով ես առ Աստուած, և նայեցաւ առ իս։

Նայեցարուք ժողովուրդք յօրէնս իմ. խոնարհեցուցէք զունկն ձեր ի բանս բերանոյ իմոյ։

Աստուած մատին հեթանոսք ի ժառանգութիւն քո. պղծեցին զտաճար սուրբ քո։

ՈԽՐ. Որ հովուեսդ Իսրայէլի՝ նա-
յեաց, որ առաջնորդես որպէս
խաչին Յովսեփու։

Յնծացէք առ Աստուած, օգնական
է մեր. աղաղակեցէք առ Աս-
տուած Յակովբայ։

Աստուած եկաց ի ժողովս աս-
տուածոց, և ի միջի նոցա դա-
տէր զնոսա։

ՇԱՒ. Աստուած ո՞ քեզ նմանիցէ.
մի լռեր և մի դադարեր Աս-
տուած։

Ո՛րպէս սիրելի են յարկք քո Տէր
զօրութեանց. ցանկայ և փափա-
գէ անձն իմ ի գաւիթս քո։

Հաճեցար Տէր ընդ երկիր քո, և
դարձուցեր զգերութիւն Յակով-
բայ։

Ե. ԿԷՐՔԼԷ։

Խոնարհեցո Տէր զունկն քո՝ և լուր
ինձ զի աղքատ և տնանկ եմ ես։

Հիմունք նորա ի լեռան սուրբ
նորա. սիրէ Տէր զդրունս Սիո-
ւնի առաւել քան զամենայն
յարկսն Յակովբայ։

Տէր Աստուած փրկութեան իմոյ,
ի տուէ կարդացի և գիշերի ա-
ռաջի քո։

ԲՇ. Զողորմութիւնս քո Տէր յա-
ւիտեան օրհնեցից, ազգէ յազգ
պատմեցից զճշմարտութիւնս քո
բերանով իմով։

Տէր ապաւէն եղեր մեր ազգէ մին-
չև յազգ. մինչչև լերինք հաստա-
տեալ էին, մինչչև ստեղծեալ
զերկիր և զամենայն տիեզերս։

Որ բնակեալ է յօգնութիւն բար-
ձրելոյն, ընդ հովանեաւ Աստու-
ծոյ յերկինս հանգիցէ։

ԳՇ. Բարի է խոստովան լինել Տե-
ռըն, սաղմոս ասել անուանդ քում
բարձրեալ։

Տէր թագաւորեաց՝ վայելչութիւն
զգեցաւ, զգեցաւ Տէր զօրութիւն՝
ընդ մէջ իւր ածաւ։

Աստուած վրէժխնդիր. Տէր Աստուած՝ վրէժխնդիր յայտնեցար:

ԴՇ. Եկայք ցնծասցուք ի Տէր, ազաղակեսցուք առ Աստուած փրկիչ մեր:

Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր. օրհնեցէք զՏէր ամենայն երկիր:

Տէր թագաւորեաց՝ ցնծասցէ երկիր, ուրախ եղիցին կղզիք բազումք:

ԵՇ. Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր, զի սքանչելիս արար:

Տէր թագաւորեաց, բարկացան ժողովուրդք՝ որ նստիս ի քրովբէս, սասանեցաւ երկիր:

Ազազակեցէք առ Տէր ամենայն երկիր. ծառայեցէք Տեառն ուրախութեամբ:

ՈԻՐ. Յողորմութիւն և յիրաւունս օրհնեցից զքեզ Տէր. սաղմոս ասացից, և ի միտ առից:

Տէր լուր աղօթից իմոց. աղազակ

իմ առ քեզ եկեսցէ. մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն:

Օրհնեա անձն իմ զՏէր, և ամենայն ոսկերք իմ՝ զանուն սուրբ նորա:

ՇԱՒ. Օրհնեա անձն իմ զՏէր. տէր Աստուած իմ մեծ եղեր յոյժ:

Խոստովան եղերուք Տեառն՝ և կարդացէք զանուն նորա. պատմեցէք ի հեթանոսս զգործս նորա:

Խոստովան եղերուք Տեառն՝ զի քաղցր է. զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա:

Ջ. Կէրաւէ:

Խոստովան եղերուք Տեառն՝ զի քաղցր է, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա:

Պատրաստ է սիրտ իմ Աստուած, պատրաստ է սիրտ իմ օրհնել՝ և սաղմոս ասել քեզ փառօք իմովք:

Աստուած օրհնութեան իմոյ մի լը-

ռեր, զի բերան մեղաւորի՝ բերան նենգաւորի բացաւ ի վերայ իմ:

ԲՇ. Ասաց Տէր ցՏէր իմ, նիստ ընդ աջմէ իմմէ, մինչև եդից զթշնամիս քո պատուանդան ոտից քոց:

Խոստովան եղէց քեզ Տէր՝ բոլորով սրտիւ իմով, ի խորհուրդս ուղղոց, ի ժողովուրդս մեծ են գործք Տեառն, և քննեալ են յամենայնի կամք նորա:

Երանեալ է այր՝ որ երկնչի ի Տեառնէ. զպատուիրանս նորա նա կամի յոյժ:

ԳՇ. Օրհնեցէք մանկունք՝ զՏէր. և օրհնեցէք զանուն Տեառն:

Յելանելն Իսրայէլի յԵգիպտոսէ. տանն Յակովբայ ի ժողովրդենէ այլազգեաց:

Սիրեցի՝ զի լուիցէ Տէր զձայն աղօթից իմոց. խոնարհեցոյց զունկն իւր առ իս, և ես յաւուրս իմ կարդացի առ նա:

ԴՇ. Հաւատացի զոր և խօսեցայ. և ես խոնարհ եղէ յոյժ:

Օրհնեցէք զՏէր ամենայն ազինք. գովեցէք զնա ամենայն ժողովուրդք:

Խոստովան եղերուք Տեառն, զի բարի է. զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա:

Հաղբաչյան:

Երանեալ են ամբիծք ի ճանապարհի, և ոչք գնան յօրէնս Տեառն:

Բաժին իմ ես դու Տէր, ասացի պահել ինձ զօրէնս քո:

Աքարի իրաւունս և արդարութիւն. մի՛ մատներ զիս ի ձեռս նեղչաց իմոց:

Ի նեղութեան իմում ես առ Տէր կարդացի, և լուաւ ինձ Տէր. փրկեաց զանձն իմ ի չրթանց նենգաւորաց, և ի լեզուէ չարէ:

Համբարձի զաչս իմ ի լերինս, ուստի եկեսցէ ինձ օգնութիւն:

ՈՒՐ. Ուրախ եղէ ես՝ ոչք ասէին

ցիս, ի տուն Տեառն երթիցուք մեք:

Առ քեզ Տէր համբարձի զաչս իմ. որ բնակեալդ ես յերկինս:

Եթէ ոչ Տէր էր առ մեզ, ասասցէ Իսրայէլ, եթէ ոչ Տէր էր առ մեզ:

ՇԱՔ: Որ յուսայ ի Տէր, որպէս լեառն Սիովն, մի սասանեսցի յաւիտեան՝ որ բնակեալն է յԵրուսաղէմ:

Ի գարձուցանել Տեառն զգերուԹիւն Սիովնի, եղաք մխիԹարեալք:

Եթէ ոչ Տէր չինէ զտուն, ի նանիր վաստակին չինողք նորա:

Երէքտէ Ծաղկազարդ:

Երանի ամենեցուն՝ որք երկնչին ի Տեառնէ, և գնան ի ճանապարհս նորա:

Բազում անգամ մարտեան ընդ իս ի մանկուԹենէ իմմէ, ասասցէ Իսրայէլ:

Ի խորոց կարդացի առ քեզ Տէր, Տէր լուր ձայնի իմում:

ԲՇ. Տէր ոչ բարձրացաւ սիրտ իմ, և ոչ զբօսան աչք իմ:

Յիշեա Տէր զԴաւիԹ, և զամենայն հեզուԹիւն նորա:

Զի՞ բարի, կամ զի՞ վայելուչ, զի բնակեն եղբարք ի միասին:

ԳՇ. Աստ օրհնեցէք ամենայն ծառայք Տեառն զՏէր. ո՛ կայք ի տան Տեառն, և ի գաւիԹս Աստուծոյ մերոյ:

Օրհնեցէք զանուն Տեառն. օրհնեցէք ծառայք Տեառն զՏէր. ո՛ կայք ի տան Տեառն, ի գաւիԹս Աստուծոյ մերոյ:

Խոստովան եղերուք Տեառն, զի բարի է. զի յաւիտեան է ողորմուԹիւն նորա:

ԴՇ. Առ գետս Բաբելացւոց, անդ նստեաք և լայաք, որպէս յիշեցաք մեք անդ զՍիովն:

Խոստովան եղեց քեզ Տէր՝ բոլորով

սրտիւ իմով. առաջի հրեշտա-
կաց սաղմոս ասացից քեզ:
Տէր փորձեցեր զիս և ծանեար զիս.
դու ծանեար զնստել իմ, և զե-
յառնել իմ:
ԵՇ. Ակրեցո զիս Տէր ի մարդոյ չա-
րէ յառնէ անիրաւէ փրկեա զիս:
Տէր կարգացի առ քեզ՝ և լուր ինձ,
նայեա ի ձայն աղօթից իմոց՝ ի
կարգալ իմում առ քեզ:
Ձայնիւ իմով ես առ Տէր կարգացի.
ձայնիւ իմով զՏէր աղաչեցի:
ՈՒՐ. Տէր լուր աղօթից իմոց. ունկ-
կընդիր խնդրուածոց իմոց
ճշմարտութեամբ քով:
Օրհնեալ տէր Աստուած իմ, որ ու-
սոյց զձեռս իմ ի պատերազմ, և
զմատունս իմ ի ճակատամարտ:
Բարձր առնեմ զքեզ Աստուած իմ
և թագաւոր իմ. և օրհնեմ զա-
նուն քո յաւիտեան և յաւի-
տեանս յաւիտենից:
ՇԱՒ. Օրհնեա անձն իմ զՏէր. օրհ-

նեցից զՏէր ի կեանս իմ. սաղմոս
ասացից Աստուծոյ իմոյ՝ մինչև
եմ ես:
Օրհնեցէք զՏէր՝ զի բարի են սաղ-
մոսք. Աստուծոյ մերում քաղցր
եղիցի օրհնութիւն:
Գովեա Երուսաղէմ զՏէր. և օրհ-
նեա զԱստուած քո Սիովն:

Հոգեոյ գալստեան:

Օրհնեցէք զՏէր՝ յերկնից, օրհնե-
ցէք զնա ի բարձանց:
Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն ի
նոր. օրհնութիւն նմա յեկեղե-
ցիս սրբոց:
Օրհնեցէք զԱստուած ի սրբութեան
նորա. օրհնեցէք զնա ի հաս-
տատութեան ի զօրութեան նո-
րա:
ԲՇ. Ադաքես զոգի քո և ստանաս
զնոսա և նորոգես զերեսս երկրի:
Օրհնեա անձն իմ զՏէր. տէր Աս-
տուած իմ մեծ եղեր յոյժ:

խոստովանութիւն և մեծ վայել-
չութիւն զգեցար, արկար զլոյս
որպէս զօթոց, ձգեցեր զերկինս
որպէս խորան, և յարկար ի վե-
րայ ջուրց զվերնայարկս նորա:

ԳՇ. Երկիրպագից ի տաճար սուրբ
քո երկիւղիւ քո:

Պարծեսցին ի քեզ սիրելիք անուա-
ն քո. զի օրհնեսցես դու զար-
դարն, Տէր որպէս զինու հաճու-
թեամբ քով պսակեցեր զնոսա:

ԴՇ. Կեցո զծառայս քո Աստուած
իմ, որ ի քեզ յուսացայ:

Ողորմեա ինձ Տէր, զի առ քեզ ա-
ղաղակեցի զօրհանապազ. ուրախ
արա զանձն ծառայի քո՝ զի առ
քեզ Տէր համբարձի զանձն իմ:

ԵՇ. Բարձր արարէք զտէր Աստ-
ուած մեր. երկիր պագէք պատ-
ուանդանի ոտից նորա զի սուրբ է:

Տէր թագաւորեաց՝ բարկացան ժո-
ղովուրդք, որ նստիս ի քրովբէս
սասանեցաւ երկիր:

ՈԻՐ. Տեսին ամենայն ծագք երկիր
զփրկութիւն Աստուծոյ մերոյ:

Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր
զի սքանչելիս արար:

ՇԱՔ. Եհան զիս ի գբոյ տառա-
նաց ի կաւոյ և ի տղմոյ:

Համբերելով համբերի Տեառն և
նայեցաւ առ իս և լուաւ աղօ-
թից իմոց:

Ը. ՕՐ. ՀԳ. Զայն եառն ամպք.
քանզի և նեռք քո գնան ի ձայ-
նէ որոտալոյ քոյ անուի:

Զայնիւ իմով ես առ Տէր կարդա-
զի. ձայնիւ իմով առ Աստուած,
և նայեցաւ առ իս:

Յաւուր նեղութեան իմոյ զԱստ-
ուած խնդրեցի ձեռօք իմովք ի
գիշերի առաջի նորա և ոչ խա-
բեցայ:

Եկեղեցւոյ:

Ասօր է զոր արար Տէր, եկայք

ցնծասցուք և ուրախ եղիցուք ի սմա:

Խոստովան եղերուք Տեառն զի բարի է, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա:

Տապանակէ:

Աւրի Տէր ի հանգիստ քո դու և տապանակ կտակի սրբութեան քո:

Ցիշեա Տէր զԴաւիթ և զամենայն հեզութիւն նորա:

Վարդավառէ:

Տէր՝ ո՞վ կացցէ ի խորանի քում. կամ ո՞վ բնակեսցէ ի լեառն սուրբ քո:

Որ գնայ ամբիծ, գործէ զարդարութիւն, խօսի զճշմարտութիւն ի սրտի իւրում:

Որ ոչ նենգաւորեաց լեզուաւ իւրով, և չար ընկերի իւրում ոչ արար:

Շողակոճէ:

Աստուած հիմունս արկ նմա յաւիտեան. ընկալաք Աստուած զողորմութիւն քո ի մէջ ժողովրդեան քո:

Մեծ է Տէր և օրհնեալ է յոյժ ի քաղաք Աստուծոյ մերոյ ի լեառն սուրբ նորա:

Վերափոխման:

Աւրի Տէր ի հանգիստ քո դու և տապանակ կտակի սրբութեան քո:

Ցիշեա Տէր զԴաւիթ և զամենայն հեզութիւն նորա:

Պատել զժողովուրդս քո արդարութեամբ և զաղքատս քո ի թաւամբք:

Բշ. Իջցէ որպէս զանձրև ի վերայ գեզման. որպէս ցօղ զի ցօղէ յերկիր:

Աստուած զիրաւունս քո արքայի

տուր և զարդարութիւնս քո որդւոյ թագաւորի։

Գ՟Շ՟ Ուրախ եղիցի լեառն Սիովն և ցնծասցեն զստերք Յուդայ վասն իրաւանց քոց Տէր։

Մեծ է Տէր և օրհնեալ է յոյժ ի քաղաք Աստուծոյ մերոյ ի լեառն սուրբ նորա։

Նաահապետաց խօսք։

Երանի զոր ընտրեցեր և ընկալար և բնակեսցեն ի գաւիթս քո։

Բեզ վայելէ օրհնութիւն Աստուած ի Սիովն, և քեզ տացին աղօթք յերուսաղէմ։

Խաչվերաց։

Նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց և եռուր ուրախութիւն սրտից մերոց։

Ի կարդալ իմում լուար ինձ Աստուած ըստ արդարութեան, ի նեղութեան ինձ անդորր արար, ողորմեա ինձ, և լուր աղօթից իմոց։

Որդիք մարդկան՝ մինչև յերբ էք խստասիրտք, ընդէր սիրէք զնանրութիւն և խնդրէք զստութիւն։

Բ՟Շ՟ Եռուր երկիւղածաց քոց նշան զի ապրեսցին յերեսաց աղեղան։

Աստուած մերժեցեր և աւերեցեր զմեզ, բարկացար և գթասցիս ի մեզ։

Գ՟Շ՟ Ա՛յսօր է զոր արար Տէր, եկայք ցնծասցուք և ուրախ եղիցուք ի սմա։

Խոստովան եղերուք Տեառն զի բարի է, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

Դ՟Շ՟ Գովեա երուսաղէմ զՏէր։

Եւ օրհնեա զԱստուած քո Սիովն։

Ե՟Շ՟ Չիմունք նորա ի լեառն սուրբ նորա, սիրէ Տէր զդրունս Սիովն՝ առաւել քան զամենայն յարկսն Յակովբայ։

փառաւորեալն խօսեցաւ վասն քո՝ ահաւադիկ քաղաքդ Աստուծոյ։

ՈԻՐ. Տեսին ամենայն ծագք երկրի զփրկութիւն Աստուծոյ մերոյ։

Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր զի սքանչելիս արար։

ՇԱՒ. Պատմեսցեն երկինք զարդարութիւն նորա և տեսցեն ամենայն ժողովուրդք զփառս նորա։

Տէր թագաւորեաց ցնծասցէ երկիր. ուրախ եղիցին կղզիք բազումք։

Հրեշտակաց։

Ո արար զհրեշտակս իւր յոգիս և զպաշտօնեայս իւր ի հուր կիզելոյ։

Օրհնեա անձն իմ զՏէր. տէր Աստուած իմ մեծ. եղեր յոյժ։

Առաքելոց։

Ընդ ամենայն երկիր ել բարբառ նո-

ցա. և մինչև ի ծագս աշխարհի են խօսք նոցա։

Երկինք պատմեն զփառս Աստուծոյ, և զարարածս ձեռաց նորա՝ պատմէ հաստատութիւն։

Օր աւուր բղխէ զբան, և գիշեր գիշերի ցուցանէ զգիտութիւն։

Հայրապետաց։

Ֆահանայք քո զգեցցին զարդարութիւն եւ սուրբք քո ցնծալով ցնծասցեն.

Յիշեա Տէր զԳաւիթ և զամենայն հեզութիւն նորա։

Որպէս երդուաւ Տեառն և ուխտեդ Աստուծոյ Յակովբայ։

Լուսաւորչին։

Եդին զիս ի գբի ներքնումն ի խաւարի և ի ստուերս մահու։

Տէր Աստուած փրկութեան իմոյ ի

տուէ կարդացի և գիշերի առաջի քո։

Մաթթէոսայ։

Պատուական է առաջի Տեառն մահ սրբոց իւրոց. ո՛ Տէր ես ծառայ քո եմ, ծառայ և որդի աղախնոյ քո։

Հատատացի զոր և խօսեցայ, և ես խոնարհ եղէ յոյժ։

Պահոց։

ԲՇ. Ախքայութիւն քո արքայութիւն ամենայն յաւիտենից և տէրութիւն քո ազգէ մինչև յազգ։

Հաւատարիմ է Տէր յամենայն բանս իւր և արդար է յամենայն գործս իւր։

Հաստատէ Տէր զամենայն գայթագղեալս և կանգնէ զամենայն գլորեալս։

ԴՇ. Երկիր պագից ի տաճար սուրբ քո երկիւղիւ քո Տէր։

Պարծեսցին ի քեզ սիրելիք անուան քո, զի օրհնեսցես դու զարդարն Տէր։

Որպէս զինու հաճութեամբ քով պսակեցեր զնոսա։

ԴՇ. Կեցո զծառայս քո Աստուած իմ որ ի քեզ յուսացայ։

Ողորմեա ինձ Տէր՝ զի առ քեզ աղաղակեցի զօրհանապազ, ուրախ արա զանձն ծառայի քո զի առ քեզ Տէր համբարձի զանձն իմ։

ԵՇ. Բարձր արարէք զտէր Աստուած մեր. երկիր պագէք պատուանդանի ոտից նորա զի սուրբ է։

Տէր թագաւորեաց բարկացան ժողովուրդք, որ նստիս ի քրովբէս սասանեցաւ երկիր։

Տէր ի Սիովն մեծ է, և բարձր է ի վերայ ամենայն ժողովրդոց։

ՈՒՐ. Տեսին ամենայն ծագք երկրի զփրկութիւն Աստուծոյ մերոյ։

Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր՝
զի սքանչելիս արար։
Փրկեաց զնա աջ իւր և բազուկ
սուրբ իւր։

Ա.Լ.Է.Լ.Ո.Ւ.Ի.Ա.Յ.Ք

Ա.պո.ս.տ.ո.լ.ա.կ.ան ճրագալոյս։

Հոգին սուրբ եկեսցէ ի քեզ. և զօրութիւն Բարձրելոյն հովանի լիցի ի վերայ քո։

Ծն. Ա. Այսօր ծնաւ որ ի Հօրէ յառաջ քան զյաւիտեանս որդի, որ է օծեալ Տէր ի քաղաքի Դաւիթի. ի վայելչութիւն սրբոց քոց յարգանդէ յառաջ քան զարուսեակ ծնայ զքեզ։

Ա.պ.ե.ք.ա.ն.ո.ս։

Բ. Հոգւով սրբով զօրացեալ սուրբ Ստեփանոս, և ընտրեալ յորովայնէ, ճշմարիտ վկայ. սիրող և առաքեալ Աստուածոյն, ի Քրիստոսէ ընկալար գուարթնոյն ըզպսակն։

Գ. Կարապետն Յովհաննէս զարհուրեալ՝ յորովայնէ յորովայն երկըրպագէր. սպասաւոր եղև բանին Աստուծոյ. և լուեալ զահաւոր գձայնն աղաղակէր ասելով. ահա Գառն Աստուծոյ որ բառնայ զմեղս աշխարհի։

Դ. Ուրախ լեր բերկրեալդ Տէր ընդ քեզ. օրհնեալ ես դու ի կանայս և օրհնեալ է պտուղ որովայնի քո։

Ե. Դու մանուկ, մարգարէ բարձրելոյն կոչեսջիր. գնասցես առաջի Տեառն պատրաստել ըզճանապարհս նորա։

Զ. Եհան զիս ի գբոյ տառապա-
նաց ի կաւոյ և ի տղմոյ:
Է. Երդուաւ Տէր Դաւթի ճշմար-
տութեամբ, և ոչ ստեաց նմա
ի պտղոյ յորովայնէ նորա նըս-
տուցանել յաթոռ նորա:
Ը. Ուրախ լիցին երկինք, և ցըն-
ծասցէ երկիր. գոչարձասցի ծով
լրիւ իւրով, տիեզերք և ամե-
նայն բնակեալքն ի նմա:

Ծննդեան Յովհաննու Կարապետին:

Կարապետն Յովհաննէս զարհու-
րեալ՝ յորովայնէ յորովայն եր-
կըրպագէր. սպասաւոր եղև բա-
նին Աստուծոյ. և լուեալ զահա-
ւոր զձայնն աղաղակէր ասելով.
ահա Գառն Աստուծոյ որ բառ-
նայ զմեղս աշխարհի:

Տէրունի Պատարագին:

Արդ արձակես զծառայս քո Տէր

ըստ բանի քում ի խաղաղու-
թիւն, զի տեսին աչք իմ ըզ-
փրկողդ աստուած:

Աւետեաց Շաբաթ Երեկոյ:

ԿԻՐ. Գովեա երուսաղէմ զտէր և
օրհնեա զաստուած քո սիոն:
ՌՇ. Գովեա երուսաղէմ զտէր և
օրհնեա զաստուած քո սիոն:
ԳՇ. Տէր ի զօրութեան քում ու-
րախ եղիցի թագաւորն. ի փըր-
կութեան քում ցնծասցէ յոյժ:
ԴՇ. Փեզ վայելէ օրհնութիւն աս-
տուած ի սիոն և քեզ տացին
աղօթք յերուսաղէմ:
ԵՇ. Տէր ով կացցէ ի խորանի
քում. կամ ով բնակեսցի ի լեա-
ռն սուրբ քո:
ՈՒԻՐ. Տէր թագաւորեաց վայել-
չութիւն զգեցաւ. զգեցաւ տէր
զօրութիւն ընդ մէջ իւր էած:
ՇԲ. Յնծացէք առ աստուած օգ-

նական է մեր. աղաղակեցէք առ աստուած յակոբայ:

Աւետեաց ծաղս համբառնման:

Համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր ի վեր. համբարձցին դրունք յաւիտենից, և մտցէ թագաւոր փառաց:

Համբարձաւ աստուած օրհնութեամբ և տէր մեր ձայնիւ փողոյ:

Աւետեաց ծաղս հոգւոյն սրբոյ:

ԿԻՐ. Ողորմութիամբ տեառն լի եղև երկիր. և բանիւ տեառն երկինք հաստատեցան. և հոգւով բերանոյ նորա ամենայն զօրութիւնք նոցա:

ԲՇ. Ձայն տեառն ի վերայ ջուրց. և աստուած փառաց որոտաց, և տէր ինքն ի վերայ ջուրց բազմաց:

ԳՇ. Որպէս իւղ զի իջանէ ի գլուխ և ի մօրուսն ահարոնի. և ի մօրուացն իջանէ ի գրապանս զգեստու նորա:

ԴՇ. Գնացք գետոց ուրախ առնեն զքաղաքն աստուծոյ. և սուրբ արար զյարկս իւր բարձրեալն:

ԵՇ. Հոգի քո բարի առաջնորդեսցէ ինձ ի յերկիր ուղիղ:

ՈՒՐ. Ցիշեա տէր զգաւիթ և զամենայն հեզութիւն նորա:

ՇԲ. Ամբարձան գետք տէր. և ամբարձին գետք զձայնս իւրեանց. և յարիցեն գետք ի գնացս իւրեանց:

Աւետեաց ծաղս յարութենական:

ԱՋ. Դու յարուցեալ զթասցիս ի վերայ սիոնի, ժամանակ գթալոյ նորա հասեալ է ժամ:

ԱԿ. Օրհնեցէք զտէր յօրհնութիւն ի նոր, օրհնութիւն նմա յեկեղեցիս սրբոց:

ԲՋ. Ցափս հարէք ամենայն հե֊
թանոսք, ազաղակեցէք առ աս֊
տուած ի ձայն ցնծութեան:
ԲԿ. Արի՛ տէր աստուած իմ ի հրա֊
մանս քո, զոր պատուիրեցեր.
և ժողովք ժողովրդոց չուրջ ե֊
ղիցին զքէ. վասն այսորիկ ի
բարձունս դարձ տէր:
ԳՋ. Ուրախ եղև իսրայէլ յարարիչ
իւր. որդիք սիովնի ցնծասցեն
ի թագաւորն իւրեանց:
ԳԿ. Եկայք և տեսէք զգործս աս֊
տուծոյ, որպէս զի ահեղ են
խորհրդովք քան զամենայն որդ֊
ւոց մարդկան:
ԴՋ. Հաճեցար տէր ընդ երկիր քո,
և դարձուցեր զգերութիւն յա֊
կոբայ:
ԴԿ. Ցարեաւ աստուած, և ցրուե֊
ցան ամենայն թշնամիք նորա.
փախեան առելիք նորա յերե֊
սաց նորա:

Աչե֊եայ ծաշո֊ վրբաւոխան:

ԿԻՐ. Ամպ լուսաւոր հովանի լի֊
նէր նոցա. ձայն եղև յամպոյն
որ ասէ. դա է որդի իմ սիրելի
ընդ որ հաճեցայ:
ԲՇ. Բարձրութիւնք լերանց նորա
են, նորա է ծով՝ և նա արար
զնա, և զցամաք ձեռք նորա ըս֊
տեղծին. եկայք երկիր պագ֊
ցուք նմա. անկցուք և լացցուք
առաջի տեառն արարչին մերոյ:
ԳՇ. Քո են երկինք և քո է երկիր.
զաշխարհս լրիւ իւրով դու հաս֊
տատեցեր. զհիւսիս և զհարաւ
դու արարեր. թաբօր և հերմոն
յանուն քո ցնծասցեն:

Աչե֊եայ ծաշո֊ վերափոխման,
և պատարագին:

ԿԻՐ: Արի՛ տէր ի հանգիստ քո,

դու և տապանակ կտակի սրբու-
թեան քոյ։

ԲՇ. Ուրախ լեր բերկրեալդ տէր
ընդ քեզ. օրհնեալ ես դու ի
կանայս և օրհնեալ է պտուղ
որովայնի քո։

ԿՄ. Այսօր ծնաւ որ ի հօրէ յա-
ռաջ քան զյաւիտեանս որդի,
որ է օծեալ տէր ի քաղաքի
դաւթի. ի վայելչութիւն սըր-
բոց քոց յարգանդէ յառաջ քան
զարուսեակ ծնայ գքեզ։

ԳՇ. Ուրախ լիցին երկինք, և ցըն-
ծասցէ երկիր. զուարճասցի ծով
լրիւ իւրով. տիեզերք և ամե-
նայն բնակեալքն ի նմա։

Ալէլուիա։ Ծաշու Նաւակոփեաց
խօսէ և եկեղեցւոյ։

ՇԲ. Սիրեաց տէր զսիովն, և ընտ-
րեաց բնակել ի նմա. ասէ՝ այս

է հանգիստ իմ յաւիտեանս յա-
ւիտենից. ի սմա բնակեցայց,
զի հաճեցայ ընդ սա։

ԿԻՐ. Տուր զօրութիւն ծառայի
քոյ. կեցո զորդի աղախնոյ քոյ,
և արա առ իս նշան բարութեան։

ԲՇ. Եղուր երկիւղածաց քոց նըշ-
չան. զի ապրեսցին յերեսաց ա-
ղեղան։

ԳՇ. Տէր սիրեցի զվայելչութիւն
տան քոյ, և զտեղի յարկի փա-
ռաց քոց։

ԴՇ. Տէր ի տաճար սուրբ իւրում,
տէր յերկինս յաթոռ իւրում։

ԵՇ. Ո՛րպէս սիրելի են յարկք քո
տէր զօրութեանց. ցանկայ և
փափաքէ անձն իմ ի գաւիթս
քո. սիրտ իմ և մարմին իմ ցըն-
ծասցէ առ աստուած կենդանի։

ՈՒՐ. Եղուր երկիւղածաց քոց
նշան. զի ապրեսցին յերեսաց
աղեղան։

ՇԲ. Որպէս փրկեցան սիրելիք քո,
կեցո աջով քո, և լուր մեզ։

Աչէլո-ի՛ւյ՝ ծաշո- աւո-ւբց պահոց. որ՝ ասէն ըսո յայնիկ։

ԱՋ. Հոգի քո սուրբ և բարի ա-
ռաջնորդեսցէ ինձ ի յերկիր
ուղիղ։

ԿՄ. Վ՛ասն անուան քո տէր կե-
ցուսցես զիս. արդարութեամբ
քով հանցես ի նեղութենէ զան-
ձըն իմ։

ԱԿ. Տէր՝ մ՛ի սրամտութեամբ քով
յանդիմաներ զիս. և մ՛ի բար-
կութեամբ քով խրատեր զիս։

ԲՋ. Սիրա իմ խռովեցաւ յիս. և
երկիւղ մահու անկաւ ի վերայ
իմ։

ԲԿ. Դարձ տէր և փրկեա զանձն
իմ. կեցո զիս տէր ըստ ողոր-
մութեան քում։

ԳՋ. Վ՛ասն անուան քո տէր քաւեա
զմեղս իմ՝ զի բազում եղեն յոյժ։

ԳԿ. Ողորմեա ինձ տէր, զի հիւանդ

եմ ես. բժշկեա զանձն իմ՝ զի
խռովեցան ոսկերք իմ։

ԴՋ. Յիշեա տէր զգթութիւնս քո
և զողորմութիւնս քո, որք են
յաւիտենից։

ԴԿ. Տէր ողորմութիւն քոյ յաւի-
տեան, զգործս ձեռաց քոց մի՛
անտես առներ։

Աչէլո-ի՛ւյ՝ չքնաղապահոց։

ԲՇ. Եկայք ցնծասցուք ի տէր.
աղաղակեսցուք առ աստուած
փրկիչ մեր։

ԴՇ. Երգեցէք տեառն երգ նոր.
երգեցէք տեառն ամենայն եր-
կիր. երգեցէք տեառն և բարձր
արարէք զանուն նորա։

ԵՇ. Բարձր արարից զընտրեալն ի
ժողովրդենէ իմմէ. գտի զդա-
ւիթ ծառայ իմ և իւղով սրբով
իմով օծի զնա։

Աքլո-հայ ազգէն կիրակէից։

Աղաղակեցէք առ տէր ամենայն երկիր, ծառայեցէք տեառն ուրախութեամբ։

Մտէք առաջի նորա ցնծութեամբ. ծաներուք զի նա է տէր աստուած մեր։

Աքլո-հայ ճշդո- մրթպէրոաց։

Ա.Ջ։ Տէր սիրէ զիրաւունս, և ոչ ընդ վայր հարկանէ զսուրբս իւր. այլ յաւիտեան պահէ զնոսա։

Կ.Մ. Փրկութիւն արդարոց ի տեառնէ է. վերակացու է նոցա ի ժամանակս նեղութեան։

Ա.Կ. Պարծեսցին սուրբքն փառօք, և ցնծասցեն ի հանգիստ իւրեանց, և բարձր արասցեն զաստուած բերանօք իւրեանց.

Կ.Մ. Լոյս ծագեաց արդարոց. ուղղոց սրտից եղև ուրախութիւն։

Բ.Ջ. Պարծեսցին սուրբքն փառօք և ցնծասցեն ի հանգիստ իւրեանց, և բարձր արասցեն զաստուած բերանօք իւրեանց։

Բ.Կ. Կարդացին արդարքն առ տէր՝ և տէր լուաւ նոցա. յամենայն նեղութենէ նոցա փրկեաց զնոսա։

Դ.Ջ. Վասն քո մեռանիմք զօրհնանապազ. համարեցաք որպէս զոչխար ի գենումն։

Դ.Կ. Ուրախ լիցին ամենեքեան որք յուսացեալ են ի քեզ. յաւիտեան ցնծասցեն և բնակեսցես դու ի նոսա։

Դ.Ջ. Արդարքն որպէս զարմաւենիս ծաղկեսցին. որպէս զմայրսն լիբանանու բազումք եղիցին։

Դ.Կ. Բազում նեղութիւնք են արդարոց, յամենայնէ փրկէ զնոսա տէր. և պահէ զամենայն ոս-

կերս նոցա. և մի ի նոցանէ ոչ կորիցէ:

Աչելոյ ծաղոհբեշտակապետաց:

Ողորմութեամբ տեառն լի եղև երկիր, և բանիւ տեառն երկինք հաստատեցան. և հոգւով բերանոյ նորա ամենայն զօրութիւնք նոցա:

Հոմօբէն մարքաբէից:

Յեկեղեցիս օրհնեցէք զաստուած և զտէր յաղբերացն իսրայէլի:

Դոբի և յակոբայ:

Երդուաւ տէր դաւթի ճշմարտութեամբ և ոչ ստեաց նմա. ի պտղոյ որովայնէ նորա նստուցանել յաթոռ նորա:

Ամենայն առաքելոց:

Կացուսցես զնոսա իշխանս ընդ ամենայն երկիր. և յիշեսցի անուն քո ընդ ամենայն ազգս ազգաց:
Ընդ ամենայն երկիր ել բարբառ նոցա, և մինչև ի ծագս աշխարհի են խօսք նոցա:

Նախահարցն:

Պատմէ զբան իւր յակոբայ. զարդարութիւն և զիրաւունս իսրայէլի:

Գրիգորի լուսաւորչին:

Համբերելով համբերի տեառն. և նայեցաւ առ իս և լուաւ աղօթից իմոց:

Հայրապետաց և վարդապետաց:

Քահանայք քո զգեցցին զարդա-

թութիւն և սուրբք քո ցնծա-
լով ցնծասցեն։

Ճգնաւորաց։

Երանելի են որք բնակեալ են ի
տան տեառն. յաւիտեանս յա-
ւիտենից օրհնեսցեն զքեզ։

Կուսանաց։

Կացցէ դշխոյ ընդ աջմէ քումմէ ի
հանդերձս ոսկեհուռս զարդա-
րեալ և պաճուճեալ։
Տարցին թագաւորի կուսանք ըզ-
հետ նորա և զընկերս նորա տար-
ցին նմա։

Թոփաւորաց։

Տէր ի զօրութեան քում ուրախ
եղիցի թագաւորն, ի փրկու-
թեան քում ցնծասցէ յոյժ։

Քահանայից, և երկոց բերդոց։

Անցաք մեք ընդ հուր և ընդ ջուր.
և հաներ զմեզ ի հանգիստ։

Մեծի հիւպշաբանի։

Պատրաստ արարեր առաջի իմ սե-
ղան ակն յանդիմման նեղչաց իմոց։

Տ Ս. Ղ Բ

Ըստ պարշճի առաջի։

Տաղ առեղեաց։

Աւետիս քեզ մարիամ զոր գա-
բրիէլ սկզբնաւորեաց։
Աւետիս աւետիս աւետիս, քեզ
մարիամ աւետիս։
Բանաւոր տաճար եղեր դու եր-
կնաւոր թագաւորին։

Ուրախ լեր. կոյս մարիամ ուրախ լեր։
Գեղեցիկ գեղ գովելի՝ գեղեցկաչէն տաճար բանին։
Աննման". կոյս մարիամ աննման։
Դուռն եղեր դրախտին կենաց դուստր իմաստուն մօրն եւայի։
Մայր լուսոյ". կոյս մարիամ մայր լուսոյ։
Երկնային հարսն անարատ դու կոչեցար երրորդութեան. Աւետիս"։
Զարդարեալ կոյս սրբութեամբ՝ զքեզ երանեն ազգ և ազինք. Ուրախ լեր"։

Ծննդեան։

Երկինք երկնից իմաց արարէք,
Եւ երկնայինք դուք խոնարհեցէք,
Ի բեթղեհէմ ի յայրն ընթացէք,
Զերկնից արքայն ի մսրին տեսէք.
Որոյ եկեալ ի կուսէն ծընեալ

Մայր անարատ մօրէն մարմնացեալ։
Երէք արքայք առ քեզ խոնարհեալ,
Զերրորդութիւնըն մեզ ծանուցեալ։
Զօրք անմարմնոցն ի յերկնից իջեալ,
Եւ անդ հովուացն աւետիս տուեալ,
Զորդի կուսիդ աստուած քարոզեալ,

Հրճուիմք այսօր մեք հոգեպէս
Տօնիւս մաքուր սուրբ կուսական.
Զի ծնաւ փրկիչ մեր աէր քրիստոս
Որդի դաւթի աբրահամու։
Աւետիս քեզ հայր մեր ադամ,
Աւետիս քեզ մայր մեր եւա։
Աւետիս դուստր եւայի կոյս մարիամ։
Տունկ անմահութեան բողբոջեցար, սուրբ կոյս։
Ծաղկաբեր ծնար զանմահ պտուղն յիսուս։

Եդեմ չնչական կենաց պտուղ սուրբ
կոյս,
Ի քէն ծագեցաւ նոր արեգական
յիսուս։

Աստուածածնէ։

Եդեմ չնչական տուկն անմահու-
թեան,
Սուրբ կոյս մարիամ մայր ողոր-
մութեան. կրկնեա։
Աղբիւր զծարաւեալս չրոյն կենդա-
նութեան,
Շնորհեա պաաքելոյս զբաժակ փըր-
կութեան. կրկնեա։

Տեառնընդառաջէն։

Քրիստոս փառաց թագաւորն
Այսօր եկեալ յընծայուին,
Կատարելով նա զօրէնս
Քառասնօրեայ գալստեամբն։
Զոր մարգարէն եսայի

Յառաջագոյն գուշակեաց,
Յերուսաղէմ քաղաքի
Սիմէոնի ծերունւոյն։

Ծաղկազարդէ։

Այսօր ցնծան արարածք
Խրախճանապէս օրհնութեամբ,
Երկինք երկիր պար առեալ
Ծափ ըզծափի հարկանեն։
Հոյլք ամենայն կենդանեաց
Վերնակառոյցն բնութեանց։
Նոյն և մարդկան պետութեանց
Հանդերձ ստորայնոց գասուց։
Այսօր ի լեառնն սիովն՝
Նարդոսն ըզհոտն իւր բուրեաց։
Վարդ վառ ի վառ երփն ի գոյն
Յորդան կարմիր մանուշակ։
Լեառնըն ցնծայ ձիթենեաց,
Ծառք և ծաղկունք և չուշանք,
Ըզմեսիայն օրհնէին
Փոքրիկ հօտըն պետրոսին։

Եկեղեց-ոյ:

Սեաւ եմ գեղեցիկ դուստր եւայի
երուսաղէմ,
Ահա նա հարսն իմ ցանկալի՝ սի-
րով կապեալ ընդ փեսային:
Նըմանեալ եղբօրորդին իմ այծե-
ման, որթուց եղանց,
Ահա նա ել լեառն կընդրըկի հոտ
նարդոսի և զըմբուխ:

Յարո-ընեան:

Գոչէր հրեշտակն առ վիմին
Վասն յարութեան յիսուսին,
Կանայք դուք զի զարհուրիք
Լալով խնդրէք զկենդանին:
Բաբուն յաթոռ հօր բազմեալ
Նա ի խաչին բարձրացեալ:
Որպէս ըզմարդ ծարաւեալ՝
Դառըն գինեաւ ըզմայեալ:

Դասքըն հրէական էին պահապան
սուրբ գերեզմանին
Ուր եղաւ մարմինն անմահ:
Քահանայքըն չար եղին զմտանե-
հար եթէ անհնար
Որ չըկայր գողանալոյ ճար.
Եկեալ մարիամ մագդաղենացին
Յայն առաւօտին միաշաբաթին,
Մտեալ և տեսին զաէրունեան տե-
ղին
Ունայն ի մարմնոյն յիսուսի փըրկ-
չին:
Աբեասուօք լային հառաչմամբ
սրտին,
Զի ոչ էր մարմինն ի գերեզմանին:
Տեսեալ զրաբունին ի մէջ պար-
տիզին,
Եւ կարծիս առին այն պարտիզ-
պանին:
Տեսեալ րաբունին զարեասուս նո-
րին,
Զայնեաց, մարիամ զի՞ լաս զկեն-
դանին:

Միայնոյ փրկչին յիսուս միածնին
Ընդ հօր և հոգւոյն տացուք միշտ
ըզփառս։

Հաւուն հաւուն արթնացեալ դի-
տելով զհեթանոսս,
Զայնէր ձայնէր տատրակին սի-
բասնունդ սիրելւոյն.
Դարձիր դարձիր սոսկացիդ ընդ
վիմին հովանեաւ.
Եկ հարսնուհի ի լերանց ընծուց
ի դաշտաց այծեմանց։

Մարիամ մագդաղենացին փարէր
ի մէջ պարտիզին,
Եւ հանդիպեալ յիսուսի, ասէ՝ զի՞
լաս, դու ո՛վ կին։
Զի՞ լաս, զի՞ լաս, զի՞ լաս կամ
զո՞ խնդրես ցաւագին.
Մի՛ լար, մի՛ լար, մի՛ լար ես եմ
որդին միածին։
Սաղարթախիտ արմատին բեւեռե-
ցայ ի փայտին,

Կընքեալ կոյս գերեզմանին, յա-
րեայ կամօք հօր վերին.
Զի՞ լաս զի՞ լաս։

Յարեաւ յաւուր երրորդին,
Գոչէր հրեշտակն ի վիմին.
Դասք զինուորաց զարհուրին,
Իբր զմեռեալ լինէին. կրկնի։
Ա՛ռ քահանայս երթային
Զտեսիլն ահեղ պատմէին,
Քրիստոս յարեաւ կենդանին
Փրկեաց զգերեալսն ի բանտին.
կրկնի։

Նոր ծաղիկ պայծառ ցուցաւ այսօր
ի նոր գերեզմանէն։
Երփնազարդ հոգւոյն տունկք կա-
նաչացան կենդանութեամբ.
Բենական լուսոյ սաղարթք ի հո-
գևոր զարնան փթթեալք։

Ի պենտակոստէ։

Որ յիսներեակ յոբելինին,
Ի կատարման պենտակոստին.
Առաքեցեր զքո սուրբ հոգին,
Ի վերնատունըն խորհրդին։
Մըխիթարել ըզտրտմութիւն,
Աշակերտաց մեռասանին։
Չնչեաց նման հողմոյ ուժգին,
Եւ ից զտունն յոր նստէին.
Յորմէ պարգևս աստուածային,
Հրեղէն լեզուօք բաժանէին։

Ի խաչելութենն Քրիստոսի։

Ծարաւեցաւ տէրն ի խաչին որպէս
ըզմարդ,
Այն որ արար զովկիանոս ծով
գետեցիկ։
Սամարացւոյն ջուր խնդրելով աղ-
բերըն տէր,

Այն որ արբոյց տիեզերաց զան-
մահութիւն։
Լեզի խառնեալ ընդ քացախոյ զի-
նաւորին,
Արբուցանէր այն երկնաւոր թա-
գաւորին։
Արեգակն խաւար դարձաւ միջօ-
րէին,
Նըսեմացաւ ընդ անարգանս ան-
մահ բանին։
Բարձրագոչ ձայնիւ գոչէր տէրն
ի խաչին
Ջէլի էլին, և աւանդէր առ հայր
զհոգին։

Պենտեկոստէ։

Եօթանց սրբոց զոր ընտրեցին,
Սարկաւագաց փոքու հօտին.
Որ և նախկին պարուց դասին,
Պսականունն է ընդ նոսին.
Ի վկայէն սուրբ առաջին,
Ստեփաննոսէ գքեզ տեսողին,

Մինչ ի վկայն բնաւից վերջին,
Որ ի նեռնէն կատարեսցին.
Տուր ինձ արտօսրը ցաւագին,
Հեղուլ փոխան արեան նոցին:

Գերագոյնք յերկնից հիացան՝ յայտ-
նեցաւ սուրբ նախավկայն,
Քարոզ կարգայր միշտ յարաժամ՝
համբերեա, լուեա, ժուժեա սուրբ
Ստեփաննոս նախավկայ:

Հայրապետաց:

Հայրապետաց հանուրց ազգին,
Վարդապետաց ուղիղ բանին,
Որ զքեզ որդի հօր միածին
Խոստովանել մեզ ուսուցին:
Սպասաւորաց սուրբ խորհրդոյն,
Ցիննեակ դասուց եկեղեցւոյն.
Համանմանեաց վերնագունից
Հայցմամբ վեհիցն ողորմեա ինձ:

Լուսաւորչին:

Ի յելս արեւու արև, ի յելս արևու
արև ծագեցաւ մեզ յարևմտից:
Զամպն արեգական ծածկոյթ,
կրկնեա. պետրոսեան հօտէն հա-
լածեաց:
Օրհորդ մաքուր հարսին, կրկնեա.
Աւետիս տայր փեսաւերին:
Զարթիր զուարթուն անուն, կրկ-
նեա.
Եւ զարթո զթմրեալս ի մեղաց.
Արի որ ննջեսդ ի գբի, կրկնեա.
Լուսաւոր լիցի քեզ քրիստոս:

Ճգնաւորաց:

Ճգնաւորաքն անապատին
Հեռուղաց կենաց ձայնին,
Տուր ինձ թողուլ զսէր աշխարհին՝
Կառիլ սիրով քո երկնային.

Եւ բարձողաց յուսով խաչին,
Մեռո և գիս ըստ աշխարհին,
Եւ քո ըզկնի ընթացողին
Ըզգնացս ուղղեա իմոյ զտին,
Պաղատանօք մեծ անտանին
Հեղինակի սուրբ երամին,
Եւ ոյք նովաւ յայս կարգ եկին
Մինչև այժմոյս և որք լինին։

Եւ յորժամ հաղորդէին ա-
ռաքեալքն՝ ետ-
ուն՝ ասէին ցնոսա։

Մայր հաւատոյ սուրբ հարսնա-
բան,
Եւ առագաստ գերադրական.
Տուն փեսայիդ անմահական
Որ զարդարեաց զքեզ անվախճան։
Երկրորդ երկինք դու հրաշական,
Փառաց ի փառըս բարձրական.
Որ զմեզ ծնանիս լուսոյ նման
Աւազանաւդ որդիական։

Բաշխես ըզհացըդ մաքրական,
Զարիւնդ ըմպել տաս սոսկական,
Հանես ի վեր՝ գերաստիճան,
Յիմանալեացըն զուգական։
Եկայք որդիք նոր սիոնի,
Մատիք առ տէր մեր զօրութեամբ։
Ճաշակեցէք և տեսէք,
Զի քաղցր է տէր մեր զօրութեամբ։
Հինն օրինակ քեզ և նըման,
Դու խորանին գերադրական,
Նա հարուստակեաց զգրուսս առա-
մանդ։
Դու դըժոխոց զգրուսն ի հիմանց։
Նա բաժանեաց ըզյորդանան,
Դու զծով մեղաց աշխարհական.
Նըմա յեսու էր զօրական,
Եւ քեզ յիսուս՝ հօր միական։
Հացս այս մարմին է քրիստոսի,
Բաժակս արիւն նորոյ ուխտի.
Ծածկեալ խորհուրդըն մեծ
յայտնի,
Աստուած ի սմա մեզ տեսանի։
Սա է քրիստոս, բանն աստուած,

Որ ընդ աջմէ հօրըն բազմի,
Եւ աստ ի մեզ պատարագի,
Բառնայ ըզմեղըս աշխարհի:
Այն որ օրհնեալ է յաւիտեան
Հարբ և հոգւովըն միաբան.
Այժմ և յաւէտ և յապագայն,
Եւ յանսպառ միշտ յաւիտեան.
Ամէն:

Ճ Ա Շ Ո Ւ Փ Ո Ւ Ն

Աւետեաց, Ծննդեան, Տէառնըն-
դառաջին, Վարդավառին, Վէրա-
փոխման, և ամենայն պօնկց Ա պոս-
ծաձանէ:

Մեծացուսցէ անձն իմ զտէր և ցըն-
ծասցէ հոգի իմ աստուծով
փրկչաւ իմով:
Այց արար ի վերայ խոնարհու-
թեան աղախնոյ իւրոյ, այսու-
հետև երանեսցեն ինձ ամենայն
ազգք:

Աղօհացին, Ծագէլաղըրքին, Հոգ-
ւոյն գալստեան, Խաչէ, Եկեղեցւոյ,
Ամենայն կէրակէից:

Տէր թագաւորեաց վայելչութիւն
զգեցաւ, զգեցաւ տէր զօրութիւն
ընդ մէջ իւր էած:
Հաստատեաց զաշխարհ զի մի սա-
սանեսցի, պատրաստ է աթոռ
քո ի սկզբանէ յաւիտեանս դու
ես:

Ի Զատիկն մինչև ի Հոգւոյ
գալստեան:

Գովեա երուսաղէմ զտէր.
Եւ օրհնեա զաստուած քո սիո-
վըն. և այլն:

Ամենայն սրբոց պօնկց:

Սիրեցի զի լսիցէ տէր զձայն ա-
ղօթից իմոց, զի խոնարհեցոյց

զունկն իւր առ իս, և ես յա-
ւուրս իմ կարդացի առ նա:
Շրջեցան զինև երկունք մահու, և
վիշտք դժոխոց գտին զիս:

Շաբաթապահոց և ամենայն Զօրե-
շաբթի և Ո-րբաթի:

Օրհնեցէք զտէր ամենայն ազինք.
գովեցէք զնա ամենայն ժողո-
վուրդք:
Զօրասցի ողորմութիւն նորա ի
վերայ մեր, և ճշմարտութիւն
տեառն մնասցէ յաւիտեան:

ՃԱՇՈՒ ՇԱՐԱԿԱՆԻՔ

Ծննդեան Աստուածածնի: Գվ.

Ծառ կենաց տընկեալ յա-
դին սուրբ կոյս. որ ընդայրա-
ծին բղխեցեր զծագիր կեա-
ցուր ի ժամու զորդին պըճ-
տուղ մարդկան. զոր զմար-
միննըն ճաշակեալ անմահացան
յուսով. վասն որոյ ծրհնա-
բանեմք ընդքեզ յաւուր քո ծնընդ-
դեան: Բանասուր երկիր տի-
րուհի եւ անդաստանն մանրուր ի
վիշտ մեզաց որ ընդայնան երկ-
նային առանց սերման ծընանր.
որով զկենացն հատուր ընդացս

սո՛վեալ բնութեանս. ‖ վասն
նորո՛յ օրհնաբանեա՛ք ըզքեզ յա՛
ւուր քո ծնընդեա՛ն: Ա՛մպ թէ
թէև յերկրային ցանկութեանց
սո՛ւրբք կայս եւ վառարա՛ն սա
տուածային բոցո՛յն ո՛ր ըզցօ՛ղն
հա՛յրաբուղխ ա՛նձրեւեցեր ի
բանակա՛ն երկիր. սրով բնու
թեա՛նս բռնասա՛ն արգահրութեան
սո՛ւրբ բոյոք. վասն:

Յովհ՛ննու և Աննայէ: ԴՋ.

Ո՛ր ի բարձրութի՛նս երկնից
բարձրը բանի՛ւք բարեբանի՛ս
Սերբո՛ւհի. ի՛ լի՛բա՛նահնէ՛
դիմեալ հարսն զգեցեալ այ

սօր զարե՛գո՛ւն արկեալ ըզքև
եւ ընդ ոտի՛ւք զնո՛ւսի՛նըն ս
տուե՛րա՛տեսա՛կ. ‖ օրհնութեամբ
երգով ե՛կեղեցի՛ք տիեզերա՛ց աշ
սօր տօնե՛ն ըզյիշատակ ծնընդ
դեա՛ն քո՛ ի մօրէ՛: Վե՛հագո՛ւն
սերովբէից և բազմաչեա՛յ քե
րովբէից տիրամայրը Ա՛ստուա՛
ծածին. տա՛պա՛նա՛կ կըտակի
սաքո՛ր ոսկի խորհըրդակո՛ր խո
րանն բա՛նի՛ն չօ՛ր բարձրե՛լոյ.
օրհնութեամբ: Մա՛րգարէից
հանդի՛սարան և գրաւանա՛ն
կենաց մարգարէն Մա՛րիամ Ա՛ս
տուածամայրը. ընդո՛ւնարա՛ն
եմմանուէլին չնորհացն խա

բիսխ յուսոյ հաստատութեանն զմեզաթիւր ատենից դարուցս անցեալոցն . օրհնութեամբ :

Ա-եփան : Գկ .

Աստուածածնին խորանն լուսոյ . անվայրապիակ արիւնին կենաց որ եղեալ ի արեւելից արեգական արդարութեան . եւ նըմատելոցս ի խաւարի լոյս ծագեցեր . ‖ վանն որոյ ամենեքեան ըզքեզ միշտ մեծացուցանեմք : Անապական տաճար . եւ մարմնիկ անկիզելի որ զանչէ՛ղ հնոցն աստուածութեանն ի քեզ տարեալ կրեցեր . զրուվ բնութեան կիզեալ չկիզաւ կրից բոց . վանն : Կենդանի տաճար նահակ . կտակարանաց նորոյ ուխտիս որով ե՛ղէք յերկիր աւետեաց հորդեալ . հնդուով ի քեզ տըպաւորեալ բանին . վանն :

Ճրագալոյս : Գզ .

Զանճառելի լուսոյ մայր . եւ ըզբնակա՛ւրան անըսկըզբնակից Որդւոյն . ‖ օրհնութեամ՛բ մեծացուցանեմ՛ք : Զանհաս տը՛նօրէնութեանն մայր . եւ զանճննա՛ւոր տաճար Աստուծոյ բանին . օրհնութեամ՛բ : Զբա՛ժնից փըրկութեան մայր . որ

զանազանել՝ լեն յէից ի յարգանդի եբարձ. ընդ՞ սմենեքեան ծրհնութեամբ։

Ա. Աստուած այսպէս նոքա եղեն։ ԳՋ.

Որպէս զասացեալն է. ծրհնութեամբ մեծացուցանեմք։ Ամենաւր հրեշտակն աւետարանէր. ընծայեցեալ փըրկիչն ի սըրբոյ կուսէ ն։ Ամէն ուրախ լեր բերկրեալդ. քանզի տէրն տերանց էր ընդ քեզ։

Բ. Աստուած։ Գկ.

Ամենազօրելի. եւ քան զերկնըլ

կինըս բարեբաշտին որ զանազան՝ սանելի ընծըրըն յորովայնի քումմ կրեցեր. եւ ցընծանթիւն աշխարհի ծընաւր. ‖ վասն որոյ ամենեքեան ըզքեզ մինչ մեծացուցանեմք։ Ամեն նախայծառ բերկրեալ մի՞շտ կոյս որ զանազանելի ընգիանն անճառաբար յղիացար. եւ ըզմարմնացեալն Աստուած ծընանելով ի քէն. վասն՝ Ի՛ լեռնէ վէմին առանց ձեռին հատեալ. Դանիէլ զուշակեաց զանսեր մըրն ծնունդ քո. հարան երկնաւոր. մայրը եւ յետ ծընընդեանն մընալով կոյս. վասն։

Գ· Ա֊֊ր: ԳՋ·

Ա՛նըակըզբանական բանին չո՛ր բըշնա՛կարան. տանա՛ր և ա՛ռա՛զաստ տէ՛ղի ա՛նտանել՝ լի՛ լռա՛նյն. ‖ զքե՛զ ը մեծացո՛ւցանեմք արըժա՛ նապէս ե՛րգով ա՛ստուա՛ծամայր և կոյս: Յո՛ր մէ կենդանաստեղծեա՛լք յանեղէն հա՛ստեցան ա՛մենայն ե՛զա՛կանքս. անսերմնապէս տըղայացա՛ւ յո՛րո՛վ յիսո՛ւս քրիստ. և ծըննա՛ւ ա՛ն ի քէ՛ն մարմնացեալ Ա՛ստըւա՛ծըն ը՛ բո՛լորից. զքե՛զ: Յո՛րմէ զարհուրեա՛լ դա՛ղիին գա՛ազ վի՛ճրէն զը֊

ա՛ռթնո՛ցն. տըղայապէս աւըն֊կա՛ւեա՛լ բա՛ռեր ի գիրկս. և ա՛ղբո՛ւցեր ո՛րպէս մայր ը֊ստա֊ցո՛ղին զգեզ ըզկնա՛ւակա՛ն քո՛ սո՛ւրբ ըզկաթն. զքե՛զ:

Գ· Ա֊֊ր: ԲՋ·

Ը՛զքե՛զ կոյս և մայր և բնա֊կա՛ւրան ա՛ստուա՛ծայինն ներմաք դուրեանն. զո՛հաբանե՛մք և վեր֊օ՛րհնեմք զէ՛զեալ փըրկո՛ղ կենդանութեան ա՛զգի մարդկան. ‖ վանն ո՛րոյ ըզքեզ Աստուա՛ծածին և կոյս. բարեբա՛նեմք ըզմայր և զա՛զախին փըրկչի՛ն մե՛ր֊ոյ: Օ՛նո՛ւնդըն չո՛ր և հինա՛ւուրց ա՛ն֊

ժամանակն յաւիտենից. ժամանակաւ յորովայնի քումմ բնակեցար և ի հօրէ ոչ մեկնեցար. վասն որոյ: Ծնեաւն ի քէն ի խաչ ելեալ եւ ի յաթոռ փառաց ընդ հօր. անապրեալ ի մարդկանէ փառատրութեամբ էութեամբ երկրպագեալ. վասն որոյ: Ըզքեզ ոչ վիայն որդիք մարդկան այլ եւ վերինն զօրութիւնք. զանաք անմանրմնոց հոգեղէնաց հրեղինաց զըսարթնոց եւ հրեշտակաց. զոր հաբանեն և վերծրհնեն եւ փաւառերեն ընդմայր և զաղախին փըրկչէն մերոյ:

Ե· Ա՛՛ր: ԲՁ·

Ո՛վ նթանա՛ր ծաղի՛կ ա՛ն-
դատա պարա՛ր չառա՛ւիղ. վե՛-
րաբո՛ւեալ յարմա՛տին ցեղս-
սեա՛յ. զքե՛զ ե՛սայիա՛ կանխ-
խա՛ւ վե՛րա՛յ գո՛չեա՛ց եւ թո՛ր-
նա՛րվի՛ն չնո՛ր հնա՛ց հո՛գւոյն ըն-
դո՛ւնա՛ր զո՛ւ. Ա՛՛ստուա՛-
ծածնի՛ն եւ՛ կո՛յս ‖ զքե՛զ ը մե՛-
ծա՛յո՛ւցա՛նե՛մք: Ո՛՛հ մե՛ղ-
ճա՛շակ պըտո՛ղոյն բանա՛ւոր ը
բա՛ր՛ւնակ. յո՛րմէ կթե՛ցաւ
մեզ ո՛՛ղկո՛յզն ա՛՛նըսպա՛ռ յու-
րախո՛ւթի՛ւն տըրո՛ւմե՛ցե՛լո՛ց.
ի՛ ճաշակմա՛նէ ծառո՛յն գի-

տա՞ւթեան. Սըրբուհի՛ մա՛ նաւրատ անմե՞նաւքեան. զքե՛զ։ Գաղաք ա՛վարեալ իւ մանրի՛ նիւ անաւրատ ը վա՞րւք. այ՛ սօր յանաքեւցն ամիսիւեա՛լ. վեր իւ՛ն ակընատ կո՛ւթեամբն վերափոխեցա՛ւը յաւրքա՛ւն թիւն. Ո՞րւս քո՞ ե՛ւ Աստուածոյ ը վա՞րւք. բարեխաւսո՞ւմ ես զմեզ առ Տէր։

Զ· Ա·՝՝ւ։ ԲԶ·

Զքե՛զ Հա՛յր յանա՛լ քան զյաւիտեանս բարեբանե՛ն դասք անմարմնոց հրեշտակաց. Ձայ-

նիւ երգո՛ւմ գոչեն և ա՛ղաղակեն. ‖ Ա՛տուածա՛ անտե՛ւոց և տէր աերանց փըրկի՛չ գո՛լ։ Ա՛ռաքեցեր զքո՛ Միածինըդ մարմնանա՛լ ի սո՛ւրբ կուսէն. եւ անարատ ծընանե՛լով յորովայնէ ա՛նապականն. բառնալով ըզմեր նեղութիւնս. Ա՛տ։ Շնո՛րհք բարի յերուսաղէմ երեւեցա՛ւ հեթանոսաց. զի արարչին յաւիտե՛նից ազգայ եղեալ յորդեգրութիւն կե՛նաց կոչի. Ա՛տուա՛ծ։

Է· Ա·՝՝ւ։ ԲԿ·

Սիրեն լուսոյ և ա՛մպ հովանի սո՛ւրբ կոյս սո՛ր ցօղեցեր ի մեզ

ըզցօղն երկնայինն . ‖ զքեզ բարեբանեմք Աստուածածնիդ կոյս : Ո՛նկէզ մորենի եւ սրովբէ հողեղէնն սուրբ կոյս. քանզի պատուղըն կենաց ի քէն ծաւիւ մեզ. զքեզ : Ո՛նիծիկ լուծիչ և քաւիչ մեզաց սուրբ կոյս. որ զանտանելին յէից ի գիրկըս քո բարձեր. զքեզ :

Ը. Ա---ը : Ա.Զ.

Ո՛նըսկիզբն Աստուածծ բանդ որ ի չօրէ առաքելեայք ընդ ժամանակաւ լինել հաճեցար և մարմնացար ի սուրբ կուսէն. վասըն մերոյ փըրկութեանն.

‖ այսօր մկկըրտիլ ի Յորդանան ի Յովհաննէ . բառնալով ըզյանցանսն . առաջիւն նահատուղծ մարդոյն :

Ո՛նեղանելիդ Աստուածբանդ անմեկնելիդ ի չօրէ ընդ ժամանակաւ լինել հաճեցար եւ մարմնացար ի սուրբ կուսէն . Աստուածծ եւ մարդ յայտնեալ . այսօր :

Զըրեքկերպեան կենդանեացն ըզխորհուրդն քարոզեալ ըզլուրջն տեսանելով սուրբ զէնգին աղաւնակերպ իջանելմբ ի վերայ Յորդանան . աղաղակէր ձայնլով . ահա գառն Աստուածոյ

որ ի չծլէ վըկայեցաւ դա է ո՛ր-
դի իմ սիրելի. ընդ որոյմ
քՀՀՀՀ/ծա համճեցայ։

Տեառնընդառաջին։ Դկ.

Ա՞նըսկի զբըն Բանըն յա-
նըսկըզբնականն ի չօրէ. եւ սկըզ-
բնաւորեաւ ի կուսէն մանկոյ
զգեցեալ. բովանդակելո՛վ
յորովայնի եւ ընդ չօր զոլով
եւ սահմանեալ ժամանակաւ
ծնեալ լի՛նի ‖ Աւ՛ետըւած եւ
մարդ։ Ըմբռեալ ընդ օրինօք
անհիւթականըն հոգանիւթ զի-
լով զի զհոգածնեալքըս չօրն
ընծայեսցէ. Ա՛ստուածորդի՛ն

նոր ի ծոց չօր. տղայ քառաս-
նօրեայ բառնի ի գիրկըս ծե-
րունւոյն եւ յայտնապէս ծանո-
ցանի. Աւ՛ետ։ Վասն որոյ եւ
Սիմէոնի ցընծայր հոգւո՛վն ա-
զատակըր ի տաճարին. արդ
արձակե՛ ընծաուայս քո տէր
ըստ բանի քում ի խաղաղու-
թիւն զի ընդհանուր տեսի ըզ-
փըրկիդ Աւ՛ետ։

Աննոցեն։ Ա.Զ.

Ո՛ր անմարմնականն վարուք
պայծառացեալ ի մարմնի զօրա-
ցեալ Տէրնմր. ով սիրըր հայր
Անտո՛նիոս. եղեր օրինակ բազ-

մանց եղեր դուռըն մըտից կենանց
ճանապարհին. ‖ յիշեսջիր ըզ-
մեզ առաջի Քրիստոսի՝ քո-
սուրբ և արժանընդունակ ա-
ղօթիւք։ Որ առեր ընդունած խո-
նարհութեան համբերող խըն-
տամբերութեամբ. եւ պարակ-
ցեալ օրհնութեամբ ընդ հրեշ-
տակս. եւ խաչակրօն անդադար
սաղմոսերգութեամբ. յիշեսջիր
Վանն որոյ եւ մեք այսօր սո-
նեմք ըզհանգըստեանն օր յիշա-
տակիւ քո. ամենեցունց յիշմամբ
հայցեսցես ի Քրիստոսէ զմեծ
զողորմութիւն. քո սուրբ և
արժանընդունակ աղօթիւք։

Թափառօթեաց։ ԲՁ.

Ամաբնած փըրկիչ մեր. լուր
մեղ որ կարդամք առ քեզ. բան-
բեխծանութեամբ սուրբ Թադա-
ւուրի՞ն։ Որ բարեպաշտու-
թեամբ հիմնեցոյց զեկեղեցի
սուրբ. եւ կարգաւորութեաց ուղ-
զափառութեամբ ընդքո՞ ժողո-
վո՞րդս։ Ամրց անկեալ աղա-
չեմք ըզքեզ մարգամէր Տէր.
յիշատակիւ սորա պարգեւեա
մեզ զերկնայինն քո զխաղաղու-
թիւ՞նդ։

Դո՞ւռն և Յակոբեայ։ ԴՁ.

Ամնըակիզըն Աստուած լոյս

իւր լուսոյ սիր ծագեցար մեզ Քրիստոս
Լիւր փրկութեան ի տանել
Դաւթի. ‖ աղօթիւք սորա Աստուած
տուր հանդիստ մեզ: Ամէն
մարմնոց վերնոց թագաւոր յաւիտենից. սիր մարմնով երեւեցար յերկրի ի զաւակէ Դաւթի.
աղօթիւք: Յառաջնումն առաքելոյն
զարկէն Դաւիթ. եւ ի վերինս երգարան Տեառնէն կոչեցաւ քանդելին յակնվը. աղօթիւք:

Աթենոսէ: Դկ.

Ցընծայ այսօր եկեղեցի Աստուծոյ. զքո վայելչապէս տօ-

նիդ դիւշատակ. ‖ Քրիստոս սիրելի Ստեփանոս. մեծ եւ պատուական անուանիդ ի վերայս. ազաչեաց զԱստուած չնորհել մեզ ըզկեանս անվախճան: Նախանձիլով բարեաց ամենայն անձ խորհի. և լուսազարդ ճառնախարհացն եղեր ժառանգորդ. Քրիստոս: Աստուածային գինուս վառեցար սուրբ հոգւոյն տեսանելով յերկինքն հայրենի փառաց զՈրդին Աստուծոյ. Քրիստոս:

Պետրոսէ և Պօղոսէ: Դզ.

Ամոլիք հաւատոյ. այսօր փայլէ հայր անուրբ ի քո սիրելի

եկեղեցւոյ. ‖ մարդանէր փըր-
կիչ ամենողացս ողորմեաւ: Բա-
րեխօսութեամբ պետրանի և պօ-
ղոսի քո սուրբ առաքելոցն.
մարդանէր: Լուսաւորեաւքդ ի
սուտ դըպրութենէս. փառաւո-
րեմք սուրբ զերրորդութիւնդ.
երկաքանչիւրոցն անօթիւք ամե-
նողացս ողորմեաւ:

Ողբոցն Երեմիա: ԳԿ.

Ո՞րդիքն որ ընտանեն ոսկի ի վե-
րուստ հը՛նչեցին ըզհանդ կիր
նաց ծագեալ ի չօրէ. եւ ըզ-
տիեզերս հրաւիրեցին յօրհնա-
բանութիւն սուրբ երրորդու-

թեանդ. ‖ բարեխօսանութեամբ
սոցա ո՛ղորմեա մեզ ո՛րդի Ա՛ս-
տուածոյ: Բանիցդ մարմնացար
ի կո՛ւսէն քարոզքըն տեսին.
աւետարանեցին յաշխարհի
զգալստեան Միածնիդ. բարե՛խօ-
սութեամբ: Զչարչարանս եւ
ըզմահ ընդ քեզ յանձն առին.
հաղորդիլ փառաց քոց տե՛ր ի
քո՛մ գալըստեանն. բարեխօ-
սութեամբ:

Հայրապետաց: ԳԶ.

Զանազնորդս և զվարդա-
պետս եկեղեցւոյ քո՛մ սըրբոյ.
յիշատակաւ պատուեմք այսօր.

‖ բարեխօսութեամբ սուրբ Քրիս-
տոս խընայեա՛ ի մեզ: Ամէն
Ամէն ընդ միշտ անպատեհէն կաթողի-
կէ եկեղեցւոյ. եւ պըտակ պար-
ծանաց հաւատացելոց. բարե-
խօսութեամբ: Հազարապետք
աստուածային ն խորհըրդոցն.
եւ բացողք դրանն արքայու-
թեան ե՞րկնից՝ց. բարեխօսեց-
եք առ Տէր վասն անձանց
մերոց:

Ա՛մէն: Ա՛կ.

Ո՞ր սիրողք էք արարչին
արարածոց. Քրիստոսի սուրբք ‖
առաքեալք. բարեխօսեցէք առ

Տէր վասն մեր: Ո՛ր քարոզք
էք ընդհանուր ուղեղեալց ի
տեառնէ սուրբք առաքեալք:
Ո՛ր պըտակ կոչ էք ամենայն ե-
կեղեցեաց Քրիստոսի սուրբք ա-
ռաքեալք:

Եւ ընդ ոգւոյդ Ա՛մէն: Ա՛կ.

Ի՛ յանճանաչելի ծովէն չօր
գըթութեանց բըղխեցէք. եւ
սուրբք առաքեալք. անդրանիկ
խորհուրդք և լոյս գերազանց.
երկոտասան ազգաց պըտակ
սուրբք եկեղեցւոյ. ‖ բարեխօս
լերուք առ Տէր վասն անձանց
մերոց: Ա՛չխարհակիր բանին

բազկաց եղեալ հիմունք սըրբոյն Սիմէոնի. լերինք անշարժք հաստատեալ ծառկածինք հարազատ վէմք հաւատոյ Պետրոս եւ Ան դրէաս. բարեխօս՝ ի բարեբոյն Հոգւոյն վըրայիկք եւ որոտումունք տիեզերաց. ցոլմունք հրեղէնք աստեղք լուսաւիայլք. Յիսուսի թագաւորին վակաս լանջաց սըրբ Յովհաննէս եւ Յակովբոս. բարեխօս՝ Հայրապետական այգւոյն հրեղէն պարիսպք եւ բարձր աշտարակ. ոսկեղէն բաժակ և ժիր մատուռաւակ. Հայաստանեայց հայր հոգեւոր Բարդուղիմէոս եւ Թադէոս.

բարեխօս՝ Քրիստոսական հօտին անհամ արօտք եւ ջուրք հանդըստեան հըսկող հովիւք խաչարանքեալ. բանաւոր վարիս սուրբըդ Թովմաս եւ փիլիպպոս. բարեխօս՝ ի մաքրագործ Հոգւոյն անօթք ընտրեալ եւ ձիւնափայլ. Թագաւորք երկրի իշխանք աշխարհի. անպակաս գանձուց բաշխող Յակովբ Ալփեան Յուդա Յակոբեան. բարեխօս՝ երեքասըրբեան մի տէրութեան խորհուրդ կամաց եւ հապարատպետք. փողոց հընչիմունք բարբառք աւետեաց ընդ ամենայն երկիր սուրբըդ Շմա-

ւո՛ն և Մատաթիա. բարեխօս։
Բանիւն կենաց կանուխ քարող
եւ աւետարանիչ. երդ փըրկու-
թեան հընչումն ա՛ հաւոր. ազ-
գի մարդկան պարծա՛նք սուր-
բըդ Մա՛թիոս. բարեխօս լեր
ա՛ռ Քրիստոս վասն ա՛նձա՛նց
մե՛ռոց։ Ա՛նճառելի դրախտի՛ն
աստէն տեսող և երրորդ երկ-
նից. նըկատող բարձա՛նց խորհ
բա՛նաւի երեքտասան սուրբ ա-
ռաքեա՛լ Պօղո՛ս հայր համատա-
րած. բարեխօս լեր ա՛ռ Տէր
վասն ա՛նձա՛նց մե՛ռոց։

Ա. Կէտակէս Աղօթից։ Դկ.

Բանն ար ընդ հօր յաւիտեան.
եւ համագոյ սուրբ Հոգւոյն.
ընդպատկերն իւրական խառ-
նեալ ընդ հո՛ղանի՛ւթ բընու-
թեանս. զո՛ր զարդարեալ փա՛ռ
ո՛ք եղ ի դրախտի՛ն փափկու-
թեա՛ն։ Յորմէ՛ սը նճայր զու-
աճեցեալ. անտըխրական խընդ
դութեամբ. քա՛նզի զԱստուա՛ծ
տեսանէր մի՛շտ խո՛նարհեալ ի
դրախտին. յո՛րմէ՛ զլուսոյն ճա-
ռագայթ տըպաւո՛րէր ի յի՛ն-
քեա՛ն։ Վասն որոյ աղաչեա՛.
մա՛յր Աստուածոյ Մարիամ. զմե՛ռ

ծիծն քո զորդին դի չնորհեսցէ տա՛ւ ազատակին. ժառանգել վէ- րըտին մեզ ընդրա՛խտին վա- յելչութիւն:

Բ. Կէրակէ Աղօ՛թքէ: ԴՋ.

Ո՛ր զօրէնքս սըրբութեա՛ն պահող նա՛խ ի դրախտին ա- ւանդեցեր. զո՛ր ո՛չ պահելո՛վ նա՛խատեցիր ճաշակմա՛մբ պըտղոյն ճաշակեցի՛ն ըզգա՛ն- նութիւն մե՛զաց եւ մահու. վա՛ն որո՛յ չնորհեա մեզ տէ՛ր ճաշակել ըզքաղցրութի՛ւն քոց պատուիրա՛նաց: Ո՛ր զանա- զան վիրօ՛ք մեղաց հարաք յա-

գեա՛ ի թըշնամեայն. եւ ի բա՛զ- մապատի՛կ հե՛ւ ա՛նգութիւնս կարօտացա՛ք մարդասիրի՛դ բա՛ռ- նա՛յ ըզգա՛ւչս մեր. վա՛ն ո- րո՛յ բըժըշկեա ընդմե՛զ Քրիս- տո՛ս տրպէ՛ս մարգասէ՛ր: Ո՛ր եկիր ի փըրկութիւն մարդկան ծնընդեամբ կուսին Մարիա՛մու. եւ կենդանարա՛ր քո յարու- թեամբդ հրաւիրեցեր ըզմահա- ցեալս ի յարքութիւն ա՛ննահ- հանութեան. վա՛ն որո՛յ ա՛զա- չանօք մե՛ր քո՛ կեցո՛ զմեզ փըրկիչ:

Գ. Կէրակէն Աղօհոգէց. Գ.Կ.

Օ՛րհնեմք ըզքեզ անըսկիզբըն Հայր Որդւոյդ միածնի. զոր առաքեցեր ի դարձումըն մերոյ ազխարին. դարձո՛ւ եւ զմեզ ի մեղաց Որդւոյ քո՛ չարչարանո՛ք։ Գովեմք ըզքեզ բանն եւ լոյս որ զտիրական քո՛ պատկեր լուսով ճրագի քո գլուեալ վերականգնեցեր. կանգնեա՛ զանկեալքըս մեղօք քոյի՛ն սո՛ւրբ չարչարանո՛ք։ Բարեբա՛նեմք զփանաւկիցըդ Հո՛ր զՀոգի՛դ ճըշմարիտ. օ՛ր նորոգեցեր ըզհնացեալքս մեղօ՛ք հընոյն Ա՛դամ

մայ. նորոգեա՛ զմեզ ի մեղաց նորոգմ՛ութեամբ քո՛ չնորհաց։ Ո՛րպահանչիր բարեբերոյն հովա՛նացեալ զօրութեամբ եւ բնակարան սուրբ Հոգւոյն ո՛րով ծընանր զԲա՛նն Աստուած. բարե՛խօսեա վանըն մեր Աստուա՛ծածին Մարիա՛մ։

Գ. Կէրակէն Աղօհոգէց. Գ.Զ.

Ո՛ր ապաւէր զօրութեամբ զինամնալեացն անչա՛փ վերին. եւ ի նմա հաստատեցեր տընտես ըզպետս հրեղինացն. ‖ օ՛րհնե՛մք զանհասանելի զօ՛րութիւնդ։ Ո՛ր տիրապէս մեր

ծատունդ ստեղծեր երկրնդրդ աշ-
խարհ զգալի. եւ ի զրախտն
որ յամենեսեան տընտեա եզեալ
զմարդն ամաչին. օրհնեա՛մք: Ո՛ր
չինեցեր բարբարոսին զնկեղե-
ցի զո խորհրդեամբ. եւ ի սմա
կարգեալ տընտես զքահոյս Բա-
նին ճըչմարտութեան. օրհ-
նե՛մք: Ա՛նամանելւոյն տամղա-
սար բանձող էիցըս բարձողին.
որ ծընաւ զԱստուածծ մարմնով
զանմարմնաբար ծընունդըն չծր-
բարեխօսեա՛ վասըն մեր Ա՛ս-
տուածածնին Մարիամ:

Քառաձայն: ԴՉ.

Ա՛յսօր մեծամպհն պանծա-
ցեա՛լ ցըշնծա՛յ Սիոնի. ընդ յաղ-
թո՛ղ ճընունըթիւն սըրբոց քա-
ռանցին որք հաւատով հան-
դի՛սացան. ‖ եւ մի՛ճաձայնեա՛լ
ասե՛լին. օ՛՞րհնեա՛լ ես ամենե-
օրհնեա՛լ թագաւոր ա՛նհամե:
Ա՛յսօր կացեա՛լք առաջի՛ բըն-
նահարին. յանեա՛նի՛ն ի՛ Ա՛ս-
բա՛ստիա եւ ըզգառնութի՛ւն
սառնամանեաց հանատով քաղ-
ցրացուցին. եւ նո՛ցա Ա՛յսօր
ամբարձեա՛լք զաչս իւրեանց
ի՛ երկինս. կո՛չելով ընդքեզ տէ՛ր

յօգնութիւն. զեր ի վերջոյ տես-
սեալ բոլորեամբ պըսակըս յար-
մատոյց լուսոյն. եւ նոցա: Ա՛յ-
սօր բանգեալ եղեն գրունք վե-
րինն Երուսաղէմի. կոչեցուվ
սուրբ ըզքաճառսունան յանճառ
ի փառան եւ յարնպատուի ի
կեանս. եւ նոցա: Ա՛յսօր Սե-
բաստիա եղեւ երկրորդ ցօր-
դանան իշխամբ Որդւոյն Աս-
տուծոյ. եւ փայլէ՛ին ան[illegible]
պըսակքն ի վերայ սըրբոց քա-
ռանցին. եւ նոցա:

Ե· Կէ՛ս Աղ՛ոթք: ԲԿ·

°Ո՛ր պատուիրան ճըշմարը-

տութեան աւանդեցեր եկեղե-
ցւոյ քո՛ Քրիստոս. անսահման
ժամանակա՛ւ. աղօթել միշտ
առ Աստուած հոգւո՛վ եւ մըր-
տո՛ք: Ո՛ր ըզբան քո՛ օրհ-
նաց համառաւեցեր զործո՛վ մեզ
օրինակ. հանե՛լով զգիշերն ի
զլո՛ւխ յաղօթան Աստո՛ւծո՛յ.
բնութեամբ մերով անօրինա-
բար. որո՛վ կըրկնի՛ ծո՛ւնըր ա-
մենայն: Ո՛վանն ո՛րոյ եւ մեք
պաղատեսցո՛ւք ա՛ռ քե՛զ Քրիս-
տոս. չնորհեա՛ մեզ յամենայն
ժամ լինել քեզ յանդիմա՛նն.
մանաւանդ աղօթելո՛ւք ընտ ա՛նմար-
միո՛ն ո՛ր յերկի՛նս: °Ազաչո՛

նօք Աստուածածնին անապա-
կաՆ քահ ծընողին. վհմա-
նալի աչըս սըրտից մերո՛ց.
բացցես ո՛ղորմութեամբ հայել
ի լո՛յս քո Քրիստո՛ս:

Լո՛ւսաւորչէ: ԳԿ.

Լերինք ամենայն այսօր ցընծացէք ընդ մեծապայծառ փառսըն Սեպուհոյ գերազանց լերինն. քանզի ի նմա բնակեցաւ սուրբըն Գրիգո՛րիոս սիրեն լուսոյ Հայաստանեայց առաքե՛ղ եկեղեցւոյ. որով ցընծայ ի փառս վերնոյն Սիոնի՛: Որ առաւել խորհըրդով լըցնուցանէ զան

զարթարտեանըն բարձըր Մասիւք. քանզի ի նմա հանգեաւ սո՛ւրբըն Գրիգո՛րիոս տապանն ապրեցուցիչ ի հո՛սանաց մեղաց Հայաստան ազանց. որով փըրկիմք մի՛շտ ի ջո՛ւրց հոսանա՛ց: Գեղապանծ լուսով բերկրեալ զուարճանայ լեառնըն Սեպո՛ւհոյ հա՛նգոյն Սինայի. յորում եկաց կամարն ամպեղէն սո՛ւրբըն Գրիգորիոս գերահրաշ լուսով զարդարեալ նըմա՛ն Մովսեսի. որով փայլեն երեսք չնորհո՛ք սուրբ Հոգւոյն: Զօրօք հրեղինաց պարփակեալ պահէի լեառնըն հանդըստեան սըրբոյն Գրիգորի

տեսլեամբ Կարմեղայ. զոր ըս
պարըսպեն կամքըն կենդանի
մաքրափայլ աղօթք սուրբ Լու
սաւորչին հօրըն հոգեւոր. զոր
ան ՏԷր ունկնդիր միշտ բարե
խօս: Համանըմանեալ ամով
սածնին Եսայեայ կայծակնա
մանքուր սուրբ մարգարէին տէր
Գրիգորիոս. վճռեալեան սրով
բէից կիզիչ կենդանեաց եղեւ
տեսանող հոգւով կենդանին.
զա Նզնդախօր ըզձն երկ
նից կամար յօրինեաց: Շնոր
հաբաշխ ամէնից Յիսուսի պա
տուեցաւ լեառըն Սեպուհոյ ի
տիպ Սանդրայ և Ա.Հերմոնի.

յորմէ բըղխեաց ադբիւրըն լու
սոյ Ջուրըս բարեհամն եւ վըտակս
յորդախաղաց հոսանօք. որով
ցընծայ երկիրս ի բերս արմը
տեաց: Ընդ նգեամբ սուրբ Կու
սին յայրըն Բեթղեհէմ յորդո
րեցաւն գըստերքն Եւայի լինել
կնասոնթեամբ Մայր Քրիստոսի.
յորում ծագեաց խորհուրդըն
պայծառ յերկնայնման լերինն
ի յայրըն Մանեայ մաքրական
վարուք. որով սըրբի մըք միշտ
ի յաղտոյ մեղաց: Խորհուրդ
խաչելոյն գերահրաշ տեղւոյն
Գողգոթայ ծածկապէս ի սմին
լերին տեսանի. զնն արքայա

կան ապա՛նձանըն գործի կենաց արքային ի կենաց գործիս նը- ւիրեալ. արդ՞ւ փըրկեսցէ ըզմեզ յաւրհասէնէ մահուանէ՛ն ։ Զկո՛րհուրդ Սեպուհոյ սեպհա- կա՛ն փառաց Հնգեւո՛ղըն սըրբով մարգարէին ծանուցեալ. զոր և հարցանէր զկո՛րանն Աստուծոյ եւ ըզլեառըն Տեառն թէ ո՛վ բնա- կիցէ. զոր եւ տեսաք ա՛ռ սուր- բըն գրիգո՛ր կաթարեալ ։ Ա՛ն- բի՛ծըն վարո՛ւք արդարըն հոգ- ւով բա՛նիւ ճըշմարիտ եւ սուր- բըն սըրտիւ տէ՛ր Գրիգորիոս. որում ցանկացան զո՛րքըն սրով բէից բնա՛նք հրեղէնք յերկինից

ի յերկիր խո՛նարհեալ ի տե՛ս մարմնով ճրգնողին. որ եւ պա- տիւ տեղւոյն անուամբըն կոչի՛ ։ Հո՛վուին հըսկողի ճըշմարիտ և քա՛ջ հովուին պա՛տկերի հո՛վիւքն եղէ՛ն հետեւո՛ղք. զոր ամիսփե- ցին զմարմինըն մաքո՛ւր մե՛րձ ի յայրըն Ա՛նեայ մեզ դեղ ախ- տից մաքրութեան. որո՛վ սըր- բի՛մք հո՛գւով ի թիւնէ՛ն վիշա- պի՛ն ։

Ձ. Կէտ՛ակ Աստո՛ւծոյ ։ ԲՁ.

Ո՛ր ըզկո՛րհուրդ քո գա՛լըս- տեանդ յառաջագո՛յն գուշակե- ցե՛ր. մարգարէի՛քն Ի՛սրայելի՛

զոր ընտրեցե՛ր յե՛ս Մովսեսի՝ . ո՛րք խօսեցան Հոգւո՛վ սո՛րբով բա՛զմապատի՛կ օրինակո՛ք . ‖ տո՛ւր մեզ փըրկի՛չ ողո՛րմու՛թիւն և ըզմեղա՛ց ըզթո՛ղութի՛ւն : Ի՛ մե՛րձե՛նալ ամա՛ց վե՛րջին զո՛ր տեսանո՛ղքըն ծանուցի՛ն . ըզհա՛սանե՛լ մեր փըրկո՛ղիդ ա՛ռ ի վախ՛ճան ժամանակի՛ն . երե՛ւեցար ի մե՛ջ մա՛րդկան զգե՛ցեալ ընկե՛րակ ծառայակա՛ն . տո՛ւր : Ի՛ վե՛ցե՛րորդ աւո՛ւր զԱ՛դամ ստե՛ղծեր ի տի՛ղ քո տիրակա՛ն . ո՛ր ոչ պա՛հե՛ր ըզպատուի՛րանըն մե՛րկա՛ցաւ ըզպատմուճա՛ննն . իւ՛րկ նո՛ր Ա՛դամդ ի վե՛ց դարո՛ւն այդ ա՛

բարե՛ր կորուսեալո՛յն . տո՛ւր : Տա՛ճա՛ր լո՛ւսոյ անընա՛տուե՛րին և առաքա՛մոտ անճառ բանի՛ն . ո՛ր ըզնախնո՛յ մօրն Եւա՛յի բարձեր զանէ՛ծսըն տըրտմալի՛ . հա՛յցեա՛ յՈրդւոյ քո միա՛ծնի չո՛ր հաշտուԹեա՛նըն մի՛ջնորդի՛ . բա՛ւ նալ ի մէ՛ջ ըզխռո՛վո՛ւԹիւն և տա՛լ զոգւո՛ց խա՛ղաղութի՛ւն :

Ղ. ՊՂՐՈ՛Ւ . ԴՋ .

Ո՛ր ի յե՛րկնից ի՛ջեր բա՛նդ Ա՛ստըւածա՛ մարդ եղեա՛լ ի սը՛րբո՛յ կո՛ւսէն յարութի՛ւն եկեր առնել բարե՛կամին քո՛ւմ Ղազարո՛ւ . ‖ փա՛ռըք գալըստեա՛նըդ

քեամ Քրիստո՞ս թագաւոր ան-
մահ։ Յորմէ գոնէն գանք հրճ-
տակաց. մարգասիրանպէս ար-
տասուեցեր աղբակցելով ընդ
Մարթայի և ընդ Մարիամու.
վասնըզ։ Ա՛ղբիւր կենաց եւ
անմահհաճելեան. աստուածայինն
ձայնիւ գողացուցեր ըզմահ. եւ
նորոգեցեր զչորեքօրեայ գեռ-
ուեալն. վասնըզ։

Ծաղկազարդին։ Դկ.

Ա՞նըսկի՞ զբըն բանըն չօր
որ ի վերայ քերովբէի՞ցըն հանգ-
չի. այսօր ի վերայ յաւանակի
նորոյ նըստաւալ. ‖ ծրհնեամ ար-

քայ եւ կեալ անյաղթելի թագա-
ւոր։ Յանաչ քան զյաւիտեանս
Ո՛րդին որ ի վերայ քառակեր-
պի՞ցըն բազմի. այսօր ի ծերոց
եւ ի տղայոց փառաւորեցաւ.
ծրհ։ Ե՝կայք նոր ժողովուրդք
ընդ անմանրմնացըն դասս բազ-
մութեան. ըզսա հընչմամբ եր-
գով քաղցըր ձայնիւ փառաւորես-
ցուք. ծրհ։

Ղ՚ոնկիանոսի հաբէրապետին։ Գջ.

Ցո՞վսէ՞ փ ճըշմարիտ եւ
արդար. հայցէր ի Պիղատոսէ
զհանաւրակաց ըզպարգեւատուն.
որ աբրաւ ըզ մեռ՚ղ գոնձ ան-

կողոպտելիք։ Պատեաց՛ զ սուրբ կըՏաւուիք զմնարմինըն տերո՛ւնական զարկոնըն ըզլոյս որպէս զօթոյց. սո՛ր զգեցոյց ը՛ մեզ զգեստ անկողոպտելիք։ Եդա՛ծ է ի նորափոր ի վիմի եւ մատաւնեաւ կը՛նքեցաւ սո՛ր զնախաստեղծըն կենդանացոյց. եւ զմարդկայ՛ն կապանըս մահո՛ւ ելոյծ։

ՃՇԱՑ ԳՈՎԵՍՏ ՅԷՆԱՆՑՆ։ ԱՋ.

Յարեաւ Քրի՛ստոս. ի մե՛ռե՛լոց ա՛ռ՛ել՛ո՛ւիւ։ Եկայք ժողովո՛ւրդք. Երգե՛ցո՛ք Տեառն ա՛ռ՛ել՛։ Յաւրուցելոյն ի՛ մե-

ռելոց ա՛ռ՛ել՛։ ա՛յլ՛ո՛ւիւ. սո՛ր զաշխարհըս լուսաւո՛ր եաց ա՛ռ՛ել՛։

Նո՛րացուցէք զօրհնութիւնս յարո՛ւցելոյն ի մեռելոց։ Որ նո՛ր զաւրցոյց ըզտիե՛զերս նո՛ր օրհնութիւնս երգե՛ցուք յարո՛ւ։ Եկայք նո՛ր ժողո՛ւրդք նո՛ր օրհնութիւնս երգե՛ցուք յարո՛ւ։

Կամաւ յանձն ա՛ռե՛ր ըզչարչարանըս խաչի՛ն. եւ համբերե՛ցի՛ր ա՛ռ՛ել՛ո՛ւիւ։ Թաղեցար ի՛ սրբո՛ւ երկրի՛ երեքօրեայ. ա՛՛ռ՛ել՛ո՛ւիւ եւ յարեա՛ր աստուածա՛ցա՛ռ՛ել՛։ Յաւրուցելոյն ի մեռելո՛ց երկրպագեսցո՛ւք ա՛՛ռ՛ել՛ո՛ւիւ. որ փրկեաց՛ն ըզտիե՛զերս ա՛ռ՛ել՛։

Տո՛ւք օրհնութիւն Տեառն Աստուծոյ յարուցելոյն ի մեռելոց։ Նա ըզդժոխքս գերեաց մահ հաւատովն իւրով. եւ զկնքոգըն կապեաց ի ց. տո՛ւք։ Տէր հզօր զօրութեամբ իւրով. Տէր կարող ի պատերազմի. տո՛ւք։

Յարուցելոյն ի մեռելոց Քրիստոսէ Աստուծոյ ‖ երգեսցուք ընդ հրեշտակս օրհնութիւնս ալէլուիա. ալէլուիա։ Փրկողին տիեզերաց կենարարի յարութեան են երգես։ Եկայք մանկունք առագաստի երկնաւորի փեսայիդ ն երգես։

Ո՞ր յարեարդ ի մեռելոց կենդանութեան պարգեւատու Քրիստոս անմահ թագաւոր. ‖ ընդ երկնայինսն զերծար թո՛ւնանոր օրհնութիւն քեզ երգեցուք ալէլուիա։ Ո՞ր մահ հաւատիդ ընդմէ լուծեր անհաւատութիւն մեզ չնորհեցեր կենդանարար քո յարութեամբդ. ընդ։ Ո՞ր ի յերկիր նըստ համբարձար եւ ընդ ամենի հօր նըստար յարթոռ փառաց Բանդ Աստըւած ընդ։

Յարութեան։ Ա.Ձ.

Զթագաւորըն փառաց Քրիստոս որ վասըն մեր մարմնա-

ցաւ ի սըրբոյ կուսէն խաչի համբերելով. ‖ միանգամանութեամբ երգով բանիբանեացուք: Որ ըզԹաղոմէն երիքօրեայ յանձն էառ. յարուցեալ ի մեռելոց իշ խանութեամբ. միա: Կարողա պէն ըզդրունըս ըլմոխոց խորտակեաց. եւ կեղեցեալ իւրմէ զգեցոյց զմեծավայելչութիւն. միա:

Ա.Կ.

Թագաւորեաց Աստուած ի վերայ հեթանոսաց. եւ լուսաշաղարդեալ պայծառացոյց սուրբ ղեռ կեղեցի ‖ ժողովուրդք ընդ

Քրիստոս բարեբանեալ ցեք: Զգեցաւ Տէր զօրութիւն ընդ մէջ իւր ածաւ. քանզի չիջոյց զխաչ Թիկ մահու խաչիւն իւրով սըրբով. ժողովուրդք: Յարեաւ Աստուած եւ տիեզերք ամենայն նորաբեւեռուր զարդարեցան. եւ մանկունըք հաղորդեցան մարմնոյ եւ արեան կենարարին. ժողովուրդք:

Բ.Զ.

Թագաւորին յաւիտենից մատնացոյց զօրհնեալ գութիւն. որ ի կուսէն մարմնացաւ հաստատեաց զաշխարհս ի հաւատս ան

սահանել. ‖ փառքդ նըմա՞ այժմ եւ յաւիտեա՞ն: Ո՞ր կամաւ համբեր մահու խաչի Աստըւած բանն. եւ եհեղ զարիւն իւր սուրբ ի փըրկութիւն տիեզերացդ. փառքդ: Աստուածապէս յարուցեալ ի նորափոր ի վիմէն. լուսազարդեաց զեկեղեցի իւր սուրբ. ի վառս և ի գովեստ անուան իւրոյ. փառքդ:

ԲԿ.

Օրհնութիւն իւր բարձունս. անօրինեցելոյն ի կուսէն թաղ գաւրիւն մերոյ. ‖ ալէլուիա՝ ալէլուիա: Օրհնութիւն իւր

բարձունս. ալէլուիա՝ ալէլուիա. հանգստացեալ յերեսին մերոյ. ալէլ: Օրհնութիւն իւր բարձունս. ալէլուիա՝ ալէլուիա. սուրբ Երրորդութեանն. ալէլ:

ԳԶ.

Զթագաւորըն փրկութեան. ծիրհնութեամբ երգով բարեբանեցէք ամենայն երկիր: Աբրահամ երկիր և երկրի. մատուցուք երգով գնահատութիւն ամենայն երկիր: Երրորդութեանն եւ մի աստուածութեանն. մատուցուք պատիւ երկրպագութիւն յաւիտեանս ամէն:

Գ.Կ.

Ղ՚ուսով ա՞ստուածութեա՞ն զո Քրիստոս. լո՚սաւորե՚ցեր սուրբ զեկեղե՚ցի՚՞. ‖ պա՚՜հեա՜ ըզսա ա՞նչա՚՜փ յա՛ւիտեա՞ն։ Տ՚ո՚՜ն եա՜ յաօ՚՜ր Երու՚՜սաղէմ. հա՜ւատացեալ՚՜ց բանմո՚՜ւթեամբ. զնա՜ւակատի՚՜ս սո՚՜ւրբ եկե՚՜ղեցո՚՜ւ՚՜յ. պա՚՜հեա՜։ Բա՚՜ցան դրո՚՜ւնըք հա՜ւատո՚՜յ նո՚՜ր Սիո՚՜ւնի. ը՚՜նդունել զանազա՚՜հ փեո՚՜ւթ՚՜յդ յաւա՚՜ղաստ. բա՚՜շխե զմարմի՚՜ն զո եւ զա՚՜րի՚՜՚՜ւն. պա՚՜հեա՜։

Դ.Զ.

Թագա՚՜ւոր Քրիստոս. է՚՜ակե՚՜ց

հօր եւ հոգե՚՜ւն. ո՚՜ր վա՚՜տըն մեր մարմնացեր ի՚՜ սո՚՜ւրբ կո՚՜ւսէն. ‖ թագա՚՜ւոր փառաց Քրիստո՚՜ւ՚՜ք փա՚՜ռք ո՚՜ր կամա՚՜ւոր մահուա՚՜մբ ըզմա՚՜հ մեռո՚՜ւցեր. եւ անանց պա՜կան յարութեամբըդ քո նո՚՜ր գեցեր զա՚՜շխարհս. թագա՜։ Ո՚՜ր կենդանանա՚՜ր արեա՚՜մբըդ քո լո՚՜սաւորեցեր սո՚՜ւրբ զեկեղե՚՜ցի. ե՚՜րգե՚՜մք քեզ ընդ հրեշտա՚՜կս ա՚՜ւետո՚՜վ. թագա՜։

Դ.Կ.

Ո՚՜ր ա՚՜նբաւելի՚՜ յաղթո՚՜ղ զօ՜րութեա՚՜մբ թա՚՜գաւոր ե՚՜ս. ե՚՜րկնի եւ ե՚՜րկրի՚՜ Քրիստո՚՜ս Աստուա՚՜ծ.

‖ օ՛՛Հրհնաբա՛նեմք ըզքե՛զ։ Ո՞ր փառակցութեա՛մբ ընդ Հո՛ր վերջ օրհնի՞ս յաղնմահից. եւ խո՛նարհ հեա՛ղ մարմին՝ ընդ գեցար փառաց թա՛գաւո՛ր. օ՛՛Հրհ։ Ո՞ր կարո՞ղ ապա՛ն ընդմա՛ հոխեցեր. եւ յա՛ րեւցեա՛լ լուսաւորե՛ցեր սո՛ւրբ ղեկեղեցի՛. անմահ էո՛ւթիւն. օ՛՛Հրհ։

Հա՛ճեցյան. Ա։ Ա.Ջ.

Ո՞ր հանդարձա՛ն ա՛յսօր սո՛տուածային իշխանութեա՛մբ ի հա՛յրական իմ՝ կա՛ռս, սպա՛սաւորելո՛յ ինձ՝ հրեշտակա՛կա՞ն դա՛սո՛ւցն. որք նըւագէի՛ն

ա՛սելով. ‖ համբարձէ՛ք դո՛ւռ՝ք ի՛շխանք ըզդրնըն՛ձերս ի վե՛ր. եւ մըտցէ՛ թա՛գաւո՛ր փա՛ռաց։ Հի՛ացան վերնական իշխանո՛ւթիւնքն և սա՛սկալո՛ւ՝ ձա՛յնի՛ն ա՛նկին, ա՛զաղակէ՛ին՝ առ միմեա՛նս. ո՛վ է սա՛ թա՛գաւո՛ր փառաց. եկեա՛ղ մա՛րմնո՛վ և աբա՛նչելո՛ւ զօ՛րու թեամբ. համ։ Ե՞զանակէ՛ին վերնական պետութի՛նքըն հրա՛շալո՛ւ՝ ձա՛յնի՛ն. երգէ՛ին երգ նո՛ր ա՛սելո՛վ. սա՛ ինքն է՛ թա՛գաւո՛ր փառաց. փո՛ըրկի՛չ ա՛շխարհի՛ եւ ազատի՛չ մա՛րդկան. համ։

Համբարյան. Բ։ Դկ.

Ո՞ր ձգորմութեամբ քո հիմ
նեցեր զաշխարհս. եւ լինեալ փըր-
կեցեր ի յանհնթիցն Ադամայ. ‖
այսօր համբարձար փառօք յեր-
կինըս տէ՛ր ողորմ՛ութեամ-
մեզ Աստուա՛ծ։ Ո՞ր ելեր ի
բարձրադիտակ քաղաքութիւնն.
առնելով զհնձելութիւնն փըրկու-
թեան. այսօր։ Ո՞ր երեքօրեայ
թաղմամբ քո զատապարտեցեր
ըզդատաւճռող վիշապն. այսօր։

Համբարյան. Գ։ Դկ.

Ի՛չխանութիւնք երկնից

զամ րհոյեցան տեսանելով զե-
լըն քո Քրիստոս. ընկեր առ ընդ-
կեր սարսեալ անէրին ոչ է սա
թագաւոր փառաց։ Այ է մար-
մնացեալ բանն Աստուած որ ի
խաչին ըզմեզս ըսպանն. եւ վե-
րստացեալ փառօք գայ յերկիս-
նըս տէր հընգօր զօրութեամբ եւ
րո՛վ։ Այ է որ ի գերեզմանէն
յարեաւ և աւերեաց ըզդըժոխս.
եւ վերհամբարձեալ փառօք գայ
առ հայր տէր կարող ի պատե-
րազմի։

Երէքշբի Ծաղկազարդին։ Դզ.

Զգալուստ քո Քրիստոս այ-

ածր. յԵպրուսաղէմ նոր եկեղե-
ցի սուրբ. յարքեպիսկոպոսէն երգով
բանիբեռանեմք ‖ ծրհնեալ եկեալ
անուամբ Տեառն: Ող վանքն
մերոյ փըրկութեան յաւանակին
նըստիլ յանձն առեր. ընդ մանր-
կունըն բարեբանեմք ծրհնեալ:
Թագաւոր երկնաւոր. զեկեղե-
ցի քո անչարժ պահեա. եւ զեր-
կըրպագուս անուանըդ քո պահ-
հեա՛ ի խաղաղութեան:

Ա. Աւուր Հոգւոյ ֆալոթեան: ԲՁ.

Ող ի հարաւային ի յա[illegible]զ-
բե՛րէն յառաջ բըզխեալ անն-
հատաբար ի յո[illegible]րդւոյ տի-

րապէս սուրբ Հոգին այսօր
ի յերկրընի՛ցս սաստիկ հեղեալ.
ի դաս առաքելոցըն լըցուցիչ
բովանդակից ‖ ընդ նա՛ծ օրհնեա-
ցո՛[illegible]ւք երկը՛ բըզաքե՛[illegible]լով:
Ող յանըսկիզբն եւ ի միշտ ի
յե[illegible]ն նոյնագոյ բընու-
թեամբ անմարիչ բաժանմամբ
ի յո[illegible]րդւոյ անարչակից
սուրբ Հոգին այսօր. հրով բա-
ժանեա՛ր լեզուս քամբողջեցն. ի
լոյս ածեալ զանգըղս մարդկան
բաժանմամբ պէս պէս չընոր-
հաց ընդունօծ: Ող ի վերայ
նուիրեցն գո՛[illegible]լով գոյացոյց
զարարածս. անանկըրպե՛տ ի

Հօրէ՛ եւ յո՛չ[illegible]ր[illegible]ւոյ լինելա-
նա՛կից սո՛ւրբ Հո՛գին ա՛յսօ՛ր.
վերաձնեա՛ց զա՛զգս ամենայն.
Լրո՛յ կենդանւո՛յ բըղխեա՛լ յերե՛ս
սո՛ղմ ըզըն՛ա՛:

ԴՋ.

Կենդանարար Ա՛տըւա՛ծ
մարդասէր Հո՛գի՛. ըզժողովեալ-
սըն՛ մխթարեա՛ կան սիրով.
լուսաւորեցե՛ր զհրեղի՛ նօք լե՛-
զուա՛ք. ‖ վասն որոյ եւ մե՛ք
այսօր տօնե՛մք ըզգալստեա՛ն քո՛
սո՛ւրբ: Ջուարճացո՛ն քո՛ գա՛-
լըստեա՛նըն՛ սո՛ւրբ առա՛-
քեալքն. կո՛չելով ի՛ մխիթարն

ըզգըրուեալսն ի՛ միաբա՛նց
բազմաձա՛յն լեզուա՛ք. վասն:
Հո՛գե սո՛րակա՛ն սո՛ւրբ մըկըր-
տո՛ւթեամբ. զարդարեցեր նոքօք
ըզպակեզերս ի՛ զգեստըս լու-
սափա՛յլս եւ նո՛րափեծա՛ւրս.
վասն:.

Բ. Ա՛-՛-ր: ԲՋ.

Նո՛յն եւ նըմա՛ն հօր եւ որ՛դ-
ւոյ Հո՛գիդ անե՛ղ և համագո՛յ.
բըղխումըն՛ հո՛ր անքննա՛բար
ա՛ռաջ յորդո՛յ ա՛ճառաբա՛ր. ի՛
վերնատունն այսո՛ր ի՛կեր զՀո՛-
գիդ ընդրհա՛ց քոց արբուցեր. ‖
ա՛յրս և մե՛զ ողո՛րմ՛ութեամբ

ի բաժակէդ իմմանատուքեա՞ն։ Է՞ր
ից սահեցծո՛ղ արանաձոց որ
չըրջէիր ի վերայ ջրոյ. նոյն և
ի ջուրան աւազանին ի չնորհել
մեզ քո՛մ էակցին. զքո՛ւեա սի՛
բով աղանձանակերպ զմարգիկ ծնանո՛
նիս աստուածանակերպ. ա՛մբո։
Բարձրն վերնոցն խմանաձեաց
և ըստորինն այսըր զգալեանց. ո՛ր
մարգարէս տաս ի հո՛վուաց և
առաքեալս ի ձըկնորսանց. ա՛ւե՛
տանո՛ր ըզմաքսաւո՛րս քարոզ բա
նի քոմ զհալածո՛ղս. ա՛մբո։

Գ. Ա՛՛ը։ Բկ.

Ա՛յսօր ե՛րկնայինքն ուրախա՛

ցան ընդ երկրաւո՛րացս նորոգ
մանն. քանզի նո՛րոգողն էից հո
գին էր իւր սուրբ վերնատանն.
ո՛րով նորընծեցաւ՛ն զամք առաջ
քելո՛ցն։ Ա՛յսօր հոգանո՛ւթեայ
բնո՛ւթիւնս ցընծայ ընդ հո՛ր
հաշտութեան. քանզի որ երկնից
զհոգին ի մարգկանէ մարմին
եղելոյ. զարձեալ վերըստի՛ն
ընդնայն պարգեւէ։ Ա՛յսօր մա՛ն
կունք եկեղե՛ցւոյ ոծնե՛ն ցընծութեամբ զգալոստ սուրբ հոգ
ւոյն. ո՛րով զարգարե՛ցան ի
զգեստո՛ս լուսափայլս եւ զե՛
րապայծառս. երգեն ընդ սրո՛վ
բէ՛ին զերանքսըրբենի՛ն։

Դ· Ա·—ր· ԳԶ·

Ա՛րեգա՞կն արդարու՛թեան
Քրիստոս ծագեա՛լ յաչխարհ հա՛
լածեաց ընկճա՛ւորն ա՛նգի՛տու՛
թեան. եւ յետ մահո՛ւ եւ յա՛
րուԹեան համբարձա՛ւ ա՛ռ Հա՛յր
յո՛րմէ ծա՛գեաց. ո՛ր երկըրպա՛
գի՛ յերկնա՛ւորաց եւ յերկրա՛ւո
րա՛ց ընդ Հո՛ր եւ սո՛ւրբ Հո՛գ
ւոյն. ‖ վասն որոյ և մե՛ս ա՛յ՛ժ
երկի՛րպագանե՛մք Հո՛ր Հոգ
ւո՛յ՛վ եւ ճըշմա՛րտու՛թեամբ:
Ո՛ր փո՛խանա՛կ ծոցածի՛ն Բա
նի՛ն ո՛ր է՛՞ յերկի՛նս. ա՛ռաքե՛
ցա՛ւ աւետի՛քըն Հօր ի բարձանց

Հոգի՛ն ճըշմարտու՛թեան. մի՛խի
թարե՛լ զորս յԱդամայ տըրտմե՛
ցեալոց եւ հրաշի՛նե՛լ զընտրեա՛լ
դասս առաքե՛լոցն. վասն: Ա՛յ՛
սօր տըրտմակա՞ն և գիշե՛րայի՛ն
լուծա՛ն երկունք ծնըն՛դեան նաե՛
խամօրն. քա՛նզի զծնեա՛լսըն
մարմնով ի մահ եւ յա՛պա՛կա՛
նո՛ւԹի՛ւն. վերըծաւի՛ն ծնանի՛ Հո
գին յո՛րդի՛ս լո՛ւսոյ Հօրն երկնա՛
ւորի՛. վասն:

Ե· Ա·—ր· ԳԿ·

Ա՛յսօր ցընծա՛ն դա՛ռք առա
քելոցըն գալըստեամբ Հո՛գւոյն
Աստուա՛ծոյ. զո՛ր մըխիԹարեա՛ց

փոխանակ Բանին մարմնացե-
լոյ եղեալ ընդ նոսա. ‖ փա-
ռըս տացուք նմա սըրբաստաց
Հայնիւ։ Այսօր բըղխեանց ջուր
կենդանի յերուսաղէմ յորմէ
լըցան գետք աստուածայինք.
եւ ընթացեալ աբրուցին տիե-
զերաց զքառանվըտակ աղբիւրն
եդեմայ. փառըս։ Այսօր ցօղով
իմանալեաւ յամպոց հոգւոյն
զուարթացան բոյսք եկեղեց-
այ. պարարտացան դաշտք սր-
դարութեամբ եւ զեղեցկացան
անապատք մանկունր կուսու-
թեամբ. փառըս տացուք նմա
սըրբաստաց Հայնիւ։

Ջ. Ա.—ը։ Դ.

Անհամարեր բաժակ հե-
ղեան ՚ի յերկնից սուրբ Հոգի.
զոր արբին ի վերնատունըն
դա՚ք սուրբ առաքեալքն. ‖
օրհնեալ ես սո՚ւրբ Հոգի դըշ-
մարիտ։ Առատապէս ծաւա-
լեալ ի մե՚զ հաւրըն կենդա-
նի. քանզի արբեալ առաքելոցն
եւ արբուցիչ նոր եղեր բանց. օրհ-
նեալ։ Այսօր մեծապէս ցնն-
ծան եկեղեցի՚ք հե՛թ նոսաց
ըզմայլեալք ուրախութեամբ ի
քե՚զ հո՚ն կենդա՛ նարար բաժակ.
օրհնեալ։

Ե· Ա՜՜ը: Դկ·

Ի՛ հարաշարժ աղբերէն. ան՝ համահաճելի վըտակ. կենդանա՝ րար սիրըը հոգի ծրհնեալ ես լոյս ճըշմարիտ: Այսօր իմ սիրըը վերնատունն եկեալ Աստուած ճըշմարիտ. հրաշազարդեաց զա՝ ռաքեալն ի լոյս փառաց քոց հոգի: Հըրճուանգակաւն խըն՝ դութեամբ. աշակերտացըն լը՝ ցեալ. փառատրելովի երգէին. ծրհնեալ ես լոյս գերազա՝նց:

Ցուհաննու Մկրտչ: Դկ·

Այսօր ցընծայ եկեղեցի ի հոգեւոր հարսանիս. զոր պա՝ տրաստեաց Հայն բարբառոյ հարսըն մանկունը փեսայ՝ն: Այսօր փեսաւէրն և բարեկամն ընդ երկնաւոր փեսային. մկրա՝ տարեաց զեկեղեցի փոխադրե՝ լով ի յերկինս: Այսօր չնորհեցաւ մեզ զեղ կենաց նըշխարք սուրբն սակերաց. ի ձե՝ ռըն սիրըը լուսաւորչի՝ն Հայաստանեայց աշխարհի:

Լ՜՜ուսաւորչի՝ն: Դկ·

Հովիւ քաջ բանաւոր հօտի տէր սիրըը Գրիգոր. հաստա՝ տեցեր զհիմունս եկեղեցւոյ ի

Հայաստան երկրի՞ ի վերայ հիմանն սուրբ աճապելոցն։ Հո՞ վիճ բարի. եւ առաջնորդ կեա նացըն յաւիտենից տէր սուրբ Գրիգո՛ր. հաստատեա զանձին նըս մեր հաւատով ճշմարտու թեա՛ն. ի վերայ հիմանն սուրբ եկեղեցւոյ։ Աղրդ աղաչեմք ըզքեզ հայր վարդապետ և տէր. բարեխօսեա Քրիստոսի Աստուծոյ մերո՛յ կեցուցանել զանձինըս մեր։

Նեբէխէ։ Գկ.

Այսօր ցընծայ եկեղեցի ընդ անմարմնոցըն դասակցեալ սո-

նելո՛ւ զյիշատակըս քո տէր սուրբ ներբեր. օր ի հնգետնէն սըրբոյ աղաւնակերպ լիմամբ վըկայեցար. ‖ բարեխօսեա առ Քրիստո՛ս վանն անձանց մերոց։ Քահանայապետ ընտրեալ. որ ժանգալից նորհօք հոգւոյն բաշխեցե՛ր զփըրկական մարմին եւ զարիւնըն Տեառն. յո՛ր ժամ հրեղէն սիւն ի յերկինից իջեալ. բարեխօսեա։ Աղրդ աղաչեմք ըզքեզ. լուսաւորիչ հոգւոց մերոց նըմանեա՛ւ զՍահակ սեսի նախամարգարէին մեծի. լուսափայլեալ զիմաք աստուածաշունչ հրաշ տեսլեամբ. բարեխօսեա։

Հ—ԽՊՆԴՐԱՆՑ: ԴԿ.

Քրիստոս Աստուած բացեր ընդունելն հաւատոյ սըրբոյն Հոգւոյն. խոստովանելով զաստուածութիւնըդ քո. մարտիրոսութեամբ ի մէջ հայաստանեայց: Յաղթող գնդոյ թեամբ պայծառացեալ ի կամարըս լուսեղէնս ընդ անմարմնոց բանմութիւնն. խոստովանելով զքրիստոս թագաւորն: Ժողովեցեալ հաւատովք. բարեխօսութեամբ սըրբոյն Հոգւոյն. ընկալիլ եւ զմեզ փըրկիչ յորդեգրութիւն ի ղբայրութեան կենաց:

ՏԱՊԱՆԱՒՆ: Ա.Կ.

Որ ի սկզբանէ խաստատեցեր զեկեղեցի հաստատեցեր զեկեղեցի խանըկար տեսութեամբ նըշանակեաց Պաւղոս խորանաւն երկնահանգոյն ի Սինա լերինն. լուսաւորելով փառաքն Աստուծոյ: Որ ըզխնդրողդ անապականն անօրինութեանըդ քո ի սըրբոյ կուսէն. տըպաւորելով տապանակին աստուածայինն ուխտի կտակարանաց Բանիդ Աստուծոյ. փառաց անեղիդ տեղի հանգըստեան: Որ ի կեանըս

վերապարձի բնութեանս դարձ-
մանմէն յորդանանէ օրինակե-
ցեր . եւ ըղբընութիւն մահու
և ղՀժոխոց կործանմամբն երիւ-
քովի տապաճնակաւ խաչին հրա-
շագործեալ նոր խորհրդի. օրհ-
նութիւն քեզ տէր երգեցողին
մանկունք :

Ա· Աւուր վարդավառին : Դկ ·

Ո՞վ բարեբաստիկ պըտղակ կո՛ւ-
սիք : ո՛վ ոյ տիրամայր այսօր
ողջո՞ւնքն քո զհայրեիք : ո՞վ
նի՛ս : փայլեաց զփառս ||
նըմա . յա՞ւրէժ յաւետնձըն ար-

բա՞ւ զա՞ւ : Ո՞ նձիրնը՞ս մեր :
Նը՞մա Մովսէս եւ Հեր՞ : ո՞ւ
պիս : Ո՞ւմ սպասեն յանուն նո՞րա
ցըն՞ծան թագո՞ւոր եա : ո
Հե՞ր բանն նըմա : Ե՞սայիաս
ըղքեզ թեթեզ : ո՞ւ ամ : մով
ե՞ս աե՞ս եւ ըշայր . յա՞ւմ
պոյն . զքո՞ զո՛ւրիզն . ի՞ւ
դա՛ւ : Հա՞ւ նեա՞ց նըմա :

Դզ ·

Քրիստո՞ս Աստուած մեր .
չնո՞րհեա՛ մեզ ընդ պետրոսի և
ընդ որդւոցն Զեբեդեայ . որ-
ժանաւորիցո՞ւ քո՛մ աստուա-
ծայինն տեսլեանդ : Հա՛մբարձ-

ցեւս ըզմեզ ՏԷր. առաւել քան ըզգալի զթածութեան ըզկեանս ընդ յերկնաբնակ՝ բն եւ յիմանալի խորհանդ։ Վասն որոյ և մեք ըզքակտելիս մեր յանդիմարեցուք քեզ հոգեւորական տաղաւար որպէս միայնոյ մարգասիրի եւ փըրկչի։

Բ. Աւ՝՝՝ր։ ԲԿ.

Ճառագայթ փառաց Հօր ո՛ր դիպ միածին. որ ընդոյդ անվայրապարկ մարմնով պարագրեալ։ ‖ այսօր ի թաթօ՛ր փաձօք փայլեցեր։ Ո՛ր անտես սրտիբէից անհաս ի վեր քան ըզբան.

ծառայի կերպիւ պարագածակեալ ընդոյդ անըստուեր. այսօր։ Ո՛ր հրեղինացն անմերձենալի հնար ամստուածութեանդ. ի հողեղէնս խոնարհեալ ընդոյդ արփիական. այսօր։

Գ. Աւ՝՝՝ր։ ԳՁ.

Այ՛սօր որ էն ի յերկինս բանն եւ ծընուեղ Հօր միածին. ըզծածկեալն ի յէից խորհուրդ յայտնեաց աշակերտացն. ծառայի ըզկերպարանըն ծածկելով աստուածութեամբն։ Այ՛սօր հը՛ն չեաց յառաքեալսըն հայրական բարբառ յերկնից. ասէ դա՛ն

Որդի՛ իմ սիրելի ընդ որ հա-
ճեցայ . որ ըղբնութիւնն ա-
տուածային կերպիւ ծածկեալ
ծանռայական : Աչքն վիմին
հաճատոյ յայտնեաւ զխորհուրդ
ե՛րրորդութեանն . երրակի յօ-
րինմամբ տաղաւարացըն խոր-
հըրդոյ . որում ըզմիով մաքրեա-
ցեա լինել տաճար ե՛րրորդու-
թեան :

Շաղկապն : ԴՋ .

Ո՛ր հաստատեցեր բանիւ զե-
կեղեցի քո՛ Քրիստո՛ս ի՛ վերայ
առաքելական վիմիւ . երգել ի
սմանի՛ զերգըն հոգեւորա՛ կան-
նեալ ի սմա սեղանն սըրբութեան .
բաշխել զմարմին ի՛ւր և զա-
րիւ՛ն . եւ տայ ի սմանէ մեզ
նորոգութի՛ւն . ի թողութի՛ն
մեղաց մերոց : Ի՛ջեալ Հոգւոյն
սըրբոյ . աղաւնակե՛րպ երեւ-
մա՛ն մի՛ . ի վերայ մարմնոյ եւ
արեանն Տեա՛ն . ի՛ բըժըշկու-
թի՛ն հոգւոց մերոց :

Ա . Ա՛ոո՛ւ Վ՛երափոխման :

Անթառամ ծաղիկ անդաստա-
պարտ : յերես 171 :

ԴՋ .

Ո՛ր անկա՛ն իշխանութի՛ւն
մահո՛ւ և կենաց . Քրիստո՛ս թա-

գահոյր վահանայ ‖ ողորմեա մեզ Աստուած : Տ՛ննելով ըզյիշատակ կուսիս Աստուածորդւոյ մերոյ. հըրճուին հրեշտակք ի յերկինս. և ցընծան դասք առաքելոց և մարգարէից ընդ կոչսակաւին ուրախ. ողորմեա՛ : Քեզ միայնոյ մեր եւ կոչեսի . մաղթեմք հայցելով ի քէն . բարեխօսեա՛ անդադար առ որդիդ քո և Աստուած մեր . փրկել ընդմեզ ի փորձութենէ եւ յաւիտեան՛ից վրտանգից մերոց :

Բ· Ա-որ : Դ·կ·

Աստուածածին՛ սակ լու-

սաւոր . որ ըզցաւըն կենաց հեղեր յերկինս բաժաներ . ե՛ւ զնախամօրըն չկուցեր պատեհացն ըզհուր . ‖ անդադար ձայնիւ զքեզ բարեբանեմք . ե՛ւ հոգեւոր երգովք մեծացուցանեմք : Տե՛ղւոյ անտանելի՛ բանին . եւ երկինք վայրապարկ յոյսոմ լոյսն աղանիցի՛ ե՛ւ արեւելք արեգականն ամրաստութեան . անդադար : Զքե՛զ կատարմանն մարգարէ՛ից. կո՛սանայ կաշն քո ծնընդեամբ ներով բնութեանըս քակտեցան օրէնք. հրաշք բուն սեռիցըն փոխադրեալ ի լուսամեմ խորանն . անդադար :

Գ· Ա·--ը· ԴՋ·

Ա՛ստուածածի՛ն գերագո՛յն երկնից ցո՛ւցար խորհո՛ւրդ եւ ա՛ռաքնա՛ստ . քանզի ծագեա՛լ լո՛յսն ի՛ հո՛րէ բնութեա՛ննէ էից անտա՛նելին պարա՛գրեցա՛ւ ի՛ քո՛մէ յո՛րովայնի . ‖ հո՛գեւո՛ր երգով ըզքե՛զ ըմի՛շտ մե՛ծաց ցո՛ւցանե՛մք : Պա՛տուքն փակեա՛լ զքե՛զ եզեկիէլ յառաջա՛գոյն ծանո՛յց կո՛յս անա՛րատ . ընդ որ եմա՛ւտ անտե՛սն յէ՛ից . բա՛նն անմա՛տոյն որ ի հօրէ եւ ել մարմնով անխախտե՛լի մնա՛լով կատարութեանդ . հո՛գեւո՛ր : Վե՛

րափոխեա՛լ ըզքեզ ի յե՛րկնայինն խորհո՛նդ այսօր Որդի՛դ քո՛ միա՛ծին . ա՛ւետ ե՛ւ դա՛նք առաքե՛լոցն եւ իմաստո՛ւն սուրբ կո՛ւսանացըն միաձա՛յնելով գո՛վէ՛ին ըզքե՛զ մա՛յր անհարսնացեա՛լ . հո՛գեւո՛ր :

Ն·--ա՛կոփեաց Խ--է՛ Ա·Կ·

Ի՛ Ա՛ստո՛ւածոյ Տէ՛ր զօրութեա՛նց . հա՛ւատո՛վ կո՛չնչեցաւ ի խո՛րանի՛ քո՛մէ եկա՛յք ժողովո՛ւրդք երկրպագե՛սցո՛ւք : Վկ՛ս պա՛տուական . ի՛ խորանի՛ քո՛մ հրճո՛ւեցաւ այսօ՛ր . եկա՛յք ժողովո՛ւրդք երկրպագե՛սցո՛ւք :

Ի՛ սմա՛ մատուցանե՛. ճըշմարի՛տ պատարագ և զենո՛ւմն անա՛պական եկա՛յք ժողովո՛ւրդք երկըրպագե՛ցուք ։

ԽՈՒՀԵՐՈՑԻ · ԳԿ ·

Յաղթո՛ղ եւ զնոր ծրհնո՛թիւն միշտ ի բարձունս երգեցո՛ւք թագաւո՛ւորին Քրիստոսի՛ հաւատացեալ ժո՛ղովո՛ւրդք։ Ո՛ր ե՛ւն ի լուսաւո՛րել զընտրեալ սուրբ զեկե՛ղեցի . եւ սը՛ռնա՛ կեաց սո՛ւրբ խաչիւն նըմա՛ ըզվահս երգեցո՛ւք ։ Ա՛յսօր եւ մե՛ք ծնե՛ցաք զնաւա՛ կատիս սո՛ւրբ խաչին . եւ փը՛ր կո՛ղին

մատո՛ւցաք փառ՛ք եւ պատի՛ւ յա՛ւիտեա՛ն ։

ԲԾ · ԽՈՒՀ · ԴՋ ·

Ի՛ յերկնի՛ց ե՛րեւեա՛լ նըշա՛ն յաղթութեա՛ն . ա՛՛յսօ՛ր . հեթանոսա՛ց ծա՛գեա՛ծ ցնո՛ղ մո՛ւթեա՛ն ։ Ե՛ւ բա՛զմութեա՛ն ժողովո՛ւրդ . տեսա՛նէին ա՛՛յսօ՛ր . սո՛ւրբ ըզխա՛չըն լուսաւո՛ր ճառագայթի՛ւք զարդարեա՛լ ։ Ը՛նդ երեւո՛ւմըն սըրբո՛յ խաչի՛ քո Քրիստոս ա՛՛յսօ՛ր . երուսաղէ՛մ մեծապէ՛ս պանծացա՛ւ յո՛յժ ։ Ե՛ւ ըզծագո՛ւմըն լուսո՛յ ա՛ստուածային նըշանի՛ քո՛ .

ճառագայթիւք տեսանիցէր բանմութեան ժողովոյն: Ա՛մեն նայողի զօրութիւն խաչի քո Քրիստոս. որ ցուցաւ ի յօդնուածիւն ընդդէմ թշնամւոյն. պահ տեր բազմեաց զօրութեամբ քով:

ԳԵ.

Որ հաստատեցեր: ՅԵՐԷՈ 242:

ԴԵ. ԵԼԵԼԷՅՍ: ԳԶ.

Ա՛յսօր ուրախացեալ ցընծան երկընի՛ն բանմութիւնքն. ի նահատակութիւս սո՛ւրբ Եկե՛ղեցւոյ. քանզի չնորհեցաւ մեզ քահանայապե՛տ յա՛ւիտե՛նից. ի լուսաւորել զկաթո՛ղիկէ սո՛ւրբ

զեկեղեցի. փա՛ռաւորըք գալըս՛ տեա՛ն քո՛ Տէր: Ա՛յսօր սիւն լո՛ւսոյ հովանի՛ եղեւ ը մեհ՛ղ ի՛ բանձանց. քանզի թագաւո՛րն երկնաւոր եկաւորէ ի սո՛ւրբ եկե՛ղեցի. եւ զո՛՛՛ըք հրեշտակաց ծառայեալ տեսանե՛ն ընդ մարդկան. փա՛ռաւորըք գալըս՛տեա՛ն քո՛ Տէր: Ա՛յսօր քահանայապե՛տ ճըշմարիտ աստուածայի՛ն օրինո՛քըն պատուեալ. կանգնէ՛ ըզքառանկիւն սեղա՛՛ն խաչին. ա՛րժանապէս պատարագել բաշխէ զմարմի՛՛ն եւ զարիւնըն Տեառն. մաքրանալո՛ մերձեցարուք փըրկեա՛ըք նո՛՛ր

ժողովուրդք . եւ հայցեցեալք ի
Քրիստոսէ զի չնորհեսցէ ըզսո՛
մեհ՛զ ը՛նդ երկա՛յն աւուրս :

ՆՇ . ԵԼԼԷՑ՚՚ : ԳՋ .

Ա՛յսօր ցընծա՛ն զամք հրեշ
տակաց ընդ համատատել քո ի
յերկրի . ո՛վ՛ր լսանէ զձն խո
րան եւ երկնանըման եկեղեցի
սուրբ . ո՛րպես լեա՛ռն ը՛ վճ՛մ
պատուական հո՛վանի մեր և
յոյս : Զուարճացիր հարսն ա՛
նարատ ընտրեալ վայելչա
պէ՛ս . զանդադրեա՛ւ ո՛ւ հաճն
դերձ փառաց եւ եղ ընդ առաջ
ե՛րկնաւոր փեսային . ո՛րպես

լեա՛ռն ը՛ անմա՛ր բազմածին ա՛
հա՛ փեսային գայ առ քեզ : Ա՛ս
տանօր նորո՛գեցաւ մեզ ա՛շա
խան մըկըրտութեան . յարգանդ
մօ՛ր ո՛ր հոգւո՛վն յղացեալ ծնա՛
նելո՛վ վերըստին զհա՛ւատա՛
ցեա՛լքս ի Քրիստոս . ո՛րպես
լեա՛ռն ը՛ անմա՛ր յառաջնո՛ւն
ա՛հա Որդի՛ն գայ առ քեզ :

ՈՒՐ . ԽՉԷ : ԳԿ .

Ո՛վ քաղաքեա լսեսածին գե
բանպանած նի՛ չ կառուցո՛ղ կենացն
անմե՛նի՛ց . մի՛չ բազկատարած
ա՛ռ քեզ է՛ն : Քահանա՛կուսի՛ ա՛
զանց հովա՛նի և պահապա՛ն ի՛

յԵլս և ի մեւտս. փըրկութիւնն ի յայսմ՝ց եւ պարիսպ ամրութեան։ Դրոշմ ըզգայութեանն եւ կնիք ի դէմս ամենից. զոր եւ յաստուածայինսըն կատարիս խորհուրդ. յորմէ ամենագանայն վայելեն ճառագայթք։

ՇԲ. Խուէ։ ԴԿ.

Սիրբ զիաչ քո չնորհեցեր զԷն եկեղեցւոյ քոմ սըրբոյ. որով դատապարտեալ պարտեցաւ թըշնամի։ Սիվամ պահպանեա զժողովուրդս քո Քրիստոս. որով երկրպագեմք քեզ ընդ Հօր եւ Հոգւոյն։ Ի քեզ

ապաւինիմք Քրիստոս որ գալոցդ ես խաչիւ. որպէս զի փըրկեսցես ըզմեզ յայնմ աւուրն յահեղ ատենին։

Վաթաչայ Խուէն։ ԳՁ.

Քեզ Քրիստոսի կաթուղիկէ եկեղեցւոյ չնորհսդի. զյաղթական ըզպատուական զատուածընկալ սիրբ նըշանս. մատուցանեմք զօրհնեբդութիւն միշտ ի բարձունս։ Սա կամաւ քո Քրիստոս եւ թեւօք ամենազօր սուրբ Հոգւոյն. եւ զանսուք հրեշտակաց թռուցեալ ի կաւորի. ի լեառնըն վարագայ բընակիլ ի

նմա։ Եկայք ժողովուրդք. երբ կըրպակեսցուք աստուածային սէրըն նըշանին. համարձակ մխաբան ըզձեռըս ձեր ի սըրբութիւն. եւ ըղբնակեալն ի սմա մի՞շտ փառաւորեսցուք։

Գէ՛տ խաչէն։ ԲՁ.

Ա՛յսօր խընդրի պատուականն փայտ խաչին աւանդեալն ի Գողգոթա ի ձեռն աստուածածաւեր դըշխոյին. ‖ եկայք հաւատացեալք երկըրպագեսցուք աստուածային սէրըն նըշանիա։ Ա՛յսօր ընծայէ Գողգոթա ըզծածկեալն ի յերկրի. վերաբերեալ

անուշահոտ խընկովք ի ձեռն երանելւոյն Յուդայի. եկայք։ Ա՛յսօր ի ձեռըն փըրկչին սուրբ խաչին կենագործի պատանին մեռեալ. եւ ողբայ սատանայ ըզկործանումն իւր. իսկ մեք երիստոսի հաւատացեալք երկըրպագեսցուք աստուածային սէրըն նըշանիա։

Մատթէոսէ։ Ա.Ձ.

Ձառագայթ աւետառ լուսոյ անկըն ննելիւ տէրութիւն. յառաջագոյն հրաշացուցեր զտեսողութիւն մարգարէիցն. ‖ իւ՛ նանելով ի սորինս աստուա-

ծային անօրէնութեամբ : Ո՛րք ըզտանձր հաւատոյ հին մեծցուցին չնորհօք սուրբ Հոգւոյն յոր եմն՛ետ բանն Աստուածծ եօթնաբփեան ճառագայթիւք . լինելով : Երեւեցաւ յաչխարհի ճշմարիտ մարգեղութեամբ . զոր քարոզեցին մեզ հրաւիրողքըն համագոյ Հօր և Հոգւոյն . լուսաւորելով ըզտիեզերս աստուածծային անօ՛ :

Յակոբոյ Աթոռոյ հայրապետին :

Գկ .

Ո՞ր յանապատէ՛ կոչեցար յառաքե՛լական յարթոռ բանիւ

սուրբ Յակոբվո . բարձրացուցեր զեղջերս Սիոնի՛ ճըշմարտութեա՛մբ մասամբ նոյեան տապանի՛ն : Ո՛ր արդարութեա՛մբ և լուսով քո փայլմա՛ն նոր աբեգական . պայծառ քան զարփին վառեալ զօրութե՛մբ յառնել ի հրաշ պատանւոյն : Ո՛ր միացար սըրբութեամբ ի լոյսըն մաքուր որպէս զանմարմինն . զարժացուցեր ըզզօրըն վերի՛նս հիացուցեր զարբածծ : Ա՛րդ աղաչեմք ըզքեզ հայրըզդ զըթած եւ հովիւ բարի . մաղթանո՛ք հայցեա առ Տէր վան եկեղեցւո՛յ . միշտ անշարժ պահել յարեւտա՛ն :

Մանկանց Բեղեհեմ։ Գ.Զ.

Ա՛յսօր տըղայք ստընդեայք. կանոնրեալք ի հեթովդիայ. եւ ղե՛ն ճըշմարիտ վըկայք ծընընդեան քո Տ֊ե՛ր. բարեխօսու֊թեամբ սոցա փըրկի՛չ ո՛ղո֊ւ֊թեամբ սոցա փըրկի՛չ ո՛ղո֊ւ֊մեա՛ք։ Ա՛յսօր կատարի՛ւր բան մարգա՛բէին որ ա՛՛ն֊է՛ր. ձայն գո՛չեա՛ց ի՛ հառամայ լանո՛ւմն ողբուա՛ն և աշխարհուա՛ն. բարեխօսու֊թեամբ սոցա փըրկի՛չ ո՛ղո֊ւ֊մեա՛ք։ Ծա՛ղկեցա՛ւ բեթղեհէմ հնդմամբ արեան սո՛ւրբ տըղայո՛ց. բե՛ր կրեցա՛ւ եւ հառաքել անո՛ւշահոտ պատա՛րագ֊ո՛ւքն.

բարեխօսու֊թեամբ սոցա փըրկի՛չ ո՛ղո֊ւ֊մեա՛ք։

Հրեշտակապետաց։ Դ.Կ.

Ա՛յսօր ուրախա՛ցեա՛լ սո՛ւրբ եկեղեցի՛՛ փրիատոսի՛. տո՛՛նէ խընդո՛ւթեա՛մբ զտօն վերի՛՛ն երո՛՛ւսաղեմի՛. ‖ սըրբասա՛ց ձայնե՛ւ փառաւո՛րելո՛՛վ ըզԳրիստո՛ս։ Ա՛յսօր համաձայնեա՛լ որդի՛ք սիո՛ւնի՛՛ երկրայնոյ. տո՛՛նիւ զուարճա՛նա՛՛ն ընդուո՛ց անդրանկաց վերի՛՛ն սիո՛ւնի՛. սըրբասա՛ց։ Ա՛յսօր դասք անմարմինո՛ց երգս առեա՛լ պարե՛՛ն ընդ մարդկա՛՛ն. ղե՛ր գըլս հնգե՛ւորս

յանմանէ փեռայի՛ն յառաջա՛ս. սըրբասանց :

Վարդապետաց : Դ.

Ա՛յսօր երկնայնո՛ցն ընդ մեզ ժո՛ղովրըմբերով դիւ՛շատակ սո՛ւրբ վարդապետա՛ծցն . որք լուսաւո՛րեցին զհաւատոյ մանկա՛՛ւնս . և ընդ հրեշտակա՛յըն դա՛ս վերանկա՛րգեցա՛ն : Ա՛յսօր առաքելոց և մարգարէից՝ ընկերցըն դա՛ռք . ժո՛ղովկից գոլով դըսատե՛ր վերի՛ն Սիո՛ն լե՛ռ . ի՛ յիւշատակի սո՛ւրբ վարդապետա՛՛ն . որք զիմանալից նըկարագրութեանն զվա՛ռս յայտնեցի՛ն զվարդ

հո՛ւրդ : Ա՛յսօր քահանայք և պաշտօնեայք սո՛ւրբ եկեղեցւոյ . վերապատուեն զյիշատակ սո՛ւրբ վարդապետա՛ծցն . որով զարդարեցա՛ն երկնայի՛ն շնորհա՛՛քն . երգեն ընդ նո՛սի՛ն զփառըս յաւիտեա՛նս :

Սեփհոսէ Ո՛ւնեցո՛ւ : Դ.

Մա՛րտիրո՛ս և վըկայ Քրիստոսի սո՛՛ւրբ Ստեփանո՛ս . որ ըզչարչարա՛նըս յանձն առեր . և՛ երկնայի՛՛ն դա՛ռուցն եղեր դա՛տաւո՛ր . ‖ ա՛ղաչեա՛ զԱ՛ստըւա՛ծ չնո՛րհել մեզ ըզկեա՛նս ա՛ն՛վախճա՛՛ն : Ը՛ստ ա՛նուա՛ն քո

եղեր պըսակ եկեղեցւոյ. եւ հե-
տեւող լուսազարդ ճանապար-
հին. եւ յորդորէ՛ զըմար
ընտրելոց ընդ քեզ սըրբոյն.
ահագնեաւ՝ ցընծութիւնն եկեղե-
ցւոյ ընտրեցար ի Հոգւոյն. եւ
լուսաւորեցեր զորդիս Թորգո-
մայ. այսօր բերկրի՛ն հաւա-
տացեալք. եւ ոսկեն զգեցք-
նուԹեան քո զհանդէս. ահա-
չեա՛:

Վարդանանց: Դ.

Աբեղակն արդարութեա՛ն
ի՛ Հայաստան ծագեալ. պայ-
ծառացուցեր սուրբ եկեղե-

ցի՛ հեղմամբ արեան սըրբոյն.
‖ մաղթանօք սոցա խընայեա՛
ի՛ մեզ պարգեւատո՛ւ բարեաց.
եւ՛ ողորմեա՛ քո ա՛րարածոց:
Պանծալի սուրբ զա՛րակօք հո-
վիւքըն զըւարթունք. հրով Հոգ-
ւոյն չինչուցի՛ն ըզբո՛ղն ըզկրա՛-
կապաշտ պարսիցն. մաղթանօք:
Պարթեւական՛ն տեսա՛նողի՛ն
յառաջագոյն ազդեցութեամբ.
զհաւատոյ ո՛րդիս սըրբոյն գրի՛-
գո՛րի պըսակազարդ տեսեալ.
մաղթանօք:

Ղեւոնդեանց: Դզ.

Պայծառացա՛ն այսօ՛ր սուրբ

եկեղեցիք. լուսաւորչո՛յ։ ք կեն-
դանեօք սրբ ի գործոց իւրեանց
ծանաւելեցի՛ն ըզվայն ա՛նըս-
տուեր. հայեցիր աչա՛ց ըզցեր
սերդացդ։ Քահանայք պատու-
եա՛լք օ՛ծմամբ սո՛ւրբ Հո՛գ-
ւոյն. նա՛խակարգեա՛լք յա-
ռաջնո՛րդութիւն փափագողաց
վերնոյ յարկին եւ ա՛նպատո՛ւմ
պատրաստեալ բարեացն. այսօր
փո՛խեցաք զ՛ն եւ ելա՛նել ի նո՛ցին։
Զուարթնոց երկնի՛ց եղեւ
ըզ նծո՛ւթիւն. տեսանելո՛ւ
զարեամբ զարդարեալսըն կո-
չեցեալ յուրախութիւն աստուա-
ծային եւ լուսաւո՛ր սո՛ւրբք ա-

ռաքեալին. պատրաստեալ նա-
յո՛ց զյաղթականակ մարտին։
Ամպարձեալ և ա՛նարբո՛ց
մատուցան ձեռօք. նըշխարա-
կա՛ն։ն պատարագ ընծայիցդ
թագաւորին երկնաւորի՛ւ հրա-
ւիրեաց արեամբն իւրով լինել
կըցո՛ւդ խաչի՛ն սեղանոյ.
կամակար մըտո՛ւք զի նըւաեան
սերդացդ։ Հաշտարար ընծա՛յ
հօր ազգիդ մարդկան. Քրիս-
տո՛։ Ա՛սաըւած. զեկեղեցիդ
քո հաստատեա խընդըրուածովք
նահատակա՛ց ի քէն ը՛նա-
րելոցդ. բարերար փըրկի՛չ
վերայն մարդանէր։ Ո՛ր խոստա-

ցաւ լինել ընդ մեզ մի՝ նէ ի
կատարած. ա՛նա՛նկըրպեւ՛ոտ
ի՝ քէն վաւրժուղաց եւ այցելուս
մեզ՛առրաց ո՛րսանցելոց ի բա՛ն-
սարկուէ՛ն ի՛ խաւա՛ր բա՛յի՛ն
նո՛րա՛ կա՛նս. քա՛ղցրո՛ւթեամբ
քո՛ Տէ՛ր խը՛ նայեա՛ ի՛ մեզ:
Հե՛ղմամբ ա՛րեա՛ն սըրբո՛ց քոց
հո՛տա՛պե՛տա՛ց. զեկեղեցւո՛յ քո
ցը՛րուեա՛լ մա՛նկո՛ւնըս ժողո՛վեա՛
յուրա՛խութի՛ւն ը՛զվարա՛տեա՛լըս
տը՛րտմութեամբ եւ ա՛րտա-
սուա՛՛ց յորդա՛հո՛ս բը՛ղխմա՛մբ.
փը՛րկո՛ւթեա՛ն մեր՛ո՛՛յ պա՛րգե՛-
ւաց բա՛շխո՛ղ: Մա՛ղթա՛նո՛՛ք սո-
ցա՛՛՛ գը՛թա՛ցո՛ւ ի՛ մեզ. ա՛նո՛-

խակա՛՛՛լ եւ ամե՛՛նա՛հաս. ո՛ր
ընտրեցե՛ր ի մարդկանէ չար-
չարանաց քոց զո՛՛գակիցս եւ
գերազա՛՛՛նց բարեաց ժառան-
գո՛՛ղս. օ՛րհնո՛՛ւթիւն քե՛՛զ Տէ՛՛՛ր
երջեսցե՛՛ն մա՛՛նկո՛՛ւնք:

Սաղմոս ղրկաւորին: Ա.Զ.

Զի՛՛ նաւո՛՛ղքն փրկաստո՛՛ւ ի հո՛՛-
ւիւ՛՛՛ առեալ պարգեւս. յա՛՛ստուա-
ծատո՛՛ւնկ ի դրախտէ՛՛՛ն ծա՛՛ղե-
ցաւ մեզ չնա՛՛ւրի՛՛ղ. ‖ ո՛՛ր է զէ՛՛՛ն
յո՛՛ւսոյ. վա՛՛հան հա՛՛ւատոյ: Ի՛՛՛՛նչ
երանելի՛՛՛ վըկայի՛՛՛ն փրկաստո՛՛ւ
զօրա՛՛նայր ի սուրբ հո՛՛գւոյն.
զի՛՛ զերանութեանցն ա՛՛ռնոյր

ըղձնորհս ողոքմոլթեան . ար է զկնի : Ա՛ստ արասչիք ըղյիշատակ սըրբոյն Սարգսի զօրավարին . ար է դուռն երկնից և ճանապարհ արքայութեան . եւ մեզ զկ՛ն :

Մաթէոսի : Ա.Զ.

Պարծեսցին սուրբքըն փառօք եւ ցընծասցեն . յանիտեանական ի վաստակս իւրեանց յաւուր գալստեան Քրիստինն . ‖ յորժամ գոյ փառօք հօր փառաւոր լինել ի մէջ սրբոց իւրոց : Սի՛րէ՛ տէր զերկիւղած իւր եւ պահէ՛ ըզնոսա . եւ բնա-

կէ՛ ի հեզս և ի խոնարհս ի գալստեանն իւրոյ . յորժամ : Փո՛խանակ ճրգնութեան համբերողաց . մատուցանէ՛ իւրաքանչիւր զանթառամ պըսակ փայլեն որպէս զարեգակն . յորժամ :

Ա.Կ.

Ի՛ տաճարի հանդըստեա՛ն սըրբոց վրկայից . զա՛զաչանըս մեր մի՛ անտես առնէր որ կարդամք սո՛ւ քեզ տէր . ‖ սո՛ցա բարեխօսութեամբ կեցո՛ ըզմեզ : Ո՛րք վասն անուանըդ քո հեղին ը՛զպատուական սուրբ զարիւնս իւրեանց . ա՛րիաբար

մարտեան ընդդէմ թը՛ չնամուն եւ զօրացաւ ի պատերազմի. սոցա՝ Պարթեւացիքն սուրբքը քո տէր ի հանգիստս իւրեանց. որք տանջանաց անօրինացըն համբերեցին եւ անապականն պըսակացան արժանի եղեն. սոցա:

ԲՁ.

Ո՛ւրախ նան հրեշտակք ի յերկին՝ն . ընդ չարչարանըս ճրգնաւո՛րքանցն . եւ հրաշանան արարա՛ծ ընդ յաղթու՛թիւնըս սըրբոցն: Մեծամեծս պատերազմեալք . զանազանեալ՝ս

թեան ըզհանդէս . պըսակեցան ի փրկաստա՛ծ ընդ վերի՛ն զըւարթու՛նան: Ցըն՛ծացի կա՛թո՛ղիկէ զուարճանա՛ն հաւատացեալք . ա՛ղաղակեն ա՛սելո՛վ վա՛ռըք քեզ Աստուա՛ծ:

ԲԿ.

Հրաշափառ ճրգնաւո՛րքեամբ պատերազմեալք ընդդէմ թըշնա՛մուն . եւ արիաբա՛ր վառեալք զինո՛ւ սո՛ւրբ Հո՛գւո՛յն յաղթեցէք ա՛նօրի՛նացն ‖ ոտ՛վ սուրբ վըկայք ըզձեզ ա՛նխիմքը բարե՛խօս առ տէ՛ր վա՛ն ա՛ն-

ձանց մերոց։ °Անտանելի՛ չար-
չարանացն եղէք վըկա՛յք ճըշ-
մարտութեան . եւ խաչակի՛ց եք
եղէք Ո՛րդւոյն Աստուծոյ .
ըզբաժակ մահու արբէք ո՛ւրախ-
խութեամբ . ով ։ Ցաղթա-
նակ համբերութեամբ կա-
տարեցէք զըՆթացըն ձեր . եւ
փոխեցայք յերկրայնոցս ի՛ յեր-
կի՛նս . ընկալա՛յք ի՛ Քրիստոսէ
ըզպըսակս անանցանկալին . ով ։
Արդ եկա՛յք հաւատացեալք
կատարե՛ցուք ըզյիշատակ սըր-
բոց վըկայիցն . զի՛ ի ձե՛ռըն
սոցա բացցի մեզ դո՛ւռն ողո՛ր-
մութեան՛ն . ունելով միւտ բա-

րեխօս մա՛ս ՏԷ՛ր վա՛ռն ա՛ն-
ձանց մերոց։

Գ.Զ.

Պայծառացեր եկեղեցի Աս-
տուծոյ . ‖ ընդ ճըգնութի՛ւնն
սըրբոց վըկայիցն . որք նահա-
տակեցան ի յերկրի՛ եւ ի՛
յերկինըս պըսակեցան ։ Ո՛ւրա-
խանան և հրճո՛ւտակք ի յերկինս .
ընդ ։ Չա՛մա՛ճայնեալ ընդ նոսի՛ն
այսօր եւ մե՛ք տօնեմք ըզյի՛շա-
տակ՛ սըրբոց։

Գ.Կ.

Ճըգնաւորըք ճըշմարիտք եւ
վըկայք Քրիստոսի՛ . որք

պչարչարանս եւ զմահ յանձն առեալ վասն մերոյ Տեառն. ‖ ըզձեզ ունելիքը բարեխօս առ Քրիստոս վասն անձանց մերոց: Քանզի հեղմամբ արեանն ձերոյ պայծառացան սուրբ եկեղեցիք. եւ զբստուերանմաց խաւար կռապաշտութեանցըն բարձեալ ըզձեզ: Երկնայինն զօրքն իջեալ ի պատիւ պատարագի մահուանն ձերոյ. եւ զղջալն անապական առեալ ի հօրէ լուսոյ ըզձեզ:

ԴԶ.

Ձերդնութիւնըք սրբոց քոյ

Քրիստոս հաստատեցին զեկեղեցին զհիմունըս սուրբ եկեղեցւոյ. կանգնելով ի սմա զընդունայն յաղթութեան: Եւ հեղմամբ սուրբ արեանն իւրեանց. ազատեցին զսուրբ եկեղեցիս ի դիցապաշտ մոլորութենէն. եւ եղեն յաղթողք ի պատերազմի: Ընդ ո՛րս եւ մեք աղաչեմք Քրիստոս ընկալ եւ զմեզ. յերկնայինն խորանս ի լուսեղէն ամառգոտին. բարեխօսութեամբ եւ աղօթիւք սուրբ ճգնաւորացն:

ԴԿ.

Ա՛յսօր եկեղեցիք Քրիստոս

սի պայծառանան. յիշատակէ սըրբոց վըկայից. ‖ որ բարե-
խօսեն առ Տէր վանըն մեր:
Աւ՛յսօ՛ր ի հեղումն արեանն սո-
ցա. դաւ՛աք հրեշտակաց խո՛-
նարհեալ. մի՛ բանեւթեամբ տո՛-
նեն ընդ մարդկա՛ն: Եկայք
եւ մեք հրեշտոսի հաւանա-
ցեալքս. կա՛տարեսցո՛ւք ըզյի-
շատակ սըրբոց վըկայից. որ:

Պահոց. Բշ. Եշ: Գշ.

Քրիստո՛ս Ա՛ստըւած. յի-
շեա՛՛ զնընկէցեալսն ի սո՛ւրբ
անո՛ւնըդ քո՛: Ըզգիւնս արեան
քո՛ Տէր. ‖ յիշեա՛՛ եւ՛ հանդո

ընդ սո՛ւրբըս քո՛: Եւ՛ի վի՛ւսան-
դամ քո՛ գա՛ղըստեանն. զնընկէ-
ցեալսըն մեր յիշեա՛՛:

Պահոց. Քշ: Դկ.

Փա՛ռաբանութի՛ւն առաքեա՛լք
քեզ Տա՛յր երկնաւո՛ր. ‖ յիշեա՛՛
զնընկէցեալսըն մեր ե՛ւ հանդո
ընդ սո՛ւրբըս քո: Ո՞ր էակի՛ ցո՛ղ
ես չո՛ջը և չոգւո՛յ ո՛՛րդի՛՛դ մի՛ա-
ծին. յիշեա՛՛, Ո՞ր փառակի՛ ցո՛ղ
ես չո՛ջը և որդւո՛յ չո՛՛գի՛՛դ ճըշ-
մարի՛տ. յիշեա՛՛:

Պահոց. ՟Բ: Դկ.

Ո՞ր անըսկի՛զըն յէութեան
եւ՛կեր յաչխարհ. մո՛ւմնացա՛ւր ի

Կուսէ՛ն յաղագս մերոյ պարտեաց . ‖ Հանդո՞ր զնընկե-
ցեալսըն մեր : Ո՞ր ի հօրէ՛ն լուսոյ լոյս ծագեցաք մեզ եւ
կեանք . մի՞ածէ՞ն որդիք հօր համաձայակից . հա՛ն : Ո՞ր ի
վե՛րդ ես քա՛ն ըզմիտս եւ զխորհո՛ւրդս . եւ խաչի՛ համբե-
րեալ փըրկեցեր ըզտիեզերս . հա՛ն :

Ո՞ր յանէ՛ից ատե՛ղծո՛ղ
դո՞ յ՛ոյից արարչակից հօր
Հա՛նդ Աստուած . ‖ Թո՛ղու-
թի՛ւն ընդրհեա՛նը ընդեցելոց քոց
ծառայից . յորժամ գա՞ս

դա՞ տի՛ւտեալ զոր անարատ ձե՞-
ռօք ստեղծեր : Ո՞ր ի հօրէ՛ն
ամաքե՞ տի՛ւ ցայր եւ մարմնացար
ի՞ սո՛ւրբ կո՛ւսէն . Թո՛ղու-թի՛ւն :
Ո՞ր ի խաչի՛ն անչընչա՞ տի՛ւ-
ցար զմահո՛ւ լուծեր զի՞ վհատ-
նո՛ւթի՛ւն . Թո՛ղու-թի՛ւն : Ո՞ր
պընա՛կիւղ ես քո՛ց սո՞ տի՛ւ բըռնց
եւ անվախճան բա՞րեաց բա՛շ-
խող . Թո՛ղու :

Ա՛յսօր ցընծա՛ն երկինք ի վե-
րուստ մեծապայծա՛ռ աւետեա՛ք.
եւ արբարա՛ք ամենա՛յն. զգե-
ցա՛ն հանդերձ փրկութեա՛ն:
Ա՛յսօր յայրին ընծայեցաւ
Քրիստո՛ս Որդին Աստուծոյ.
եւ հրեղինա՛ց բազմութի՛ւնքն
յերկնից յերկիր վայր իջեաւ:
Ա՛յսօր հովուացո՛ւն տեսեալ զար-
դարութեա՛ն արեգակն. եւ ընդ
հրեշտակս երգել սկսա՛ւ փառս
բարձունս Աստուծոյ:

Ի՛ հօրէ ծա՛գեցար. լուսաւո-
րել զարարածս. ‖ ա՛յ՝ր-
դա՛ն արեգակն ճշմարտութեան
փառս քեզ: Ծընա՛ր ի յայրի՛ն.

ը֊նծայեցաւ Բեթղեհէմ. ա՛։ Հո֊
վուաց յայտնեցաւ. Էրկնըպա֊
գեալը ի մոգուց. ա՛։ Եւ մեք
երգեսցուք. որ ի կուսէն մար֊
մնացաւ. ա՛լ֊ե՛ր։

Հատ. ԳԶ.

Ո՞վ նըմակրզեն էակից բա֊
նըդ Հօր. որ էիր յառաջ քան
զյաւիտեանս. եւ երկիր ի
փըրկութիւն ըստեղծուա֊ծոց
քոց. ‖ ընդգեղ օրհնեմք անսըր֊
ւած հարցըն մերոց։ Ծընար
ի կուսէ անճառ միութիւն.
անբաժանելի եւ միշտ գոլով.
ոչ մեկնեցար ի հայրական ծո֊

ցոյ. ընդգեղ։ Ծը՛նած ըլթեամբ
ամ՛նեսցուք ընդծընունդ քո
անարբ. որ յայտնեցար մեզ լոյս
ի լուսոյ. եւ լի՛ սրվըդ լըցեր
ըզտիեզերս. ընդգեղ։

Ը՛զծ՛նեալն ի սըրբո՛ւհ կոյս
սէն օրհնե՛ցէք ե՛։ Ր՛ամ՛։ ‖ բան֊
դր արարէք ըզնա յա֊
ւիտեան։ Զա՛նճառելի ըզծը֊
նո՛ւնդ փը՛ծ՛րկչին գովե՛ցէք
եւ մեծարե՛։ Ր՛ամ՛։ բան֊դր։

Ո՛րպէս լեր Աստուածա֊
ծին յոյս եւ փըրկութեան մայր.
ըզգե՛ր ընդունող լուսո՛յ մե֊
ծացուցանեմք։ Ըզգեզ լուսոյ
մայր եւ կոյս, ըզգե՛ր դան֊

ձըդ կենաց աստուածայինն. ձայ-
նիւ ցընծութեա՛մբ մեծացու-
ցանեմք։ Սայր սուրբ անարատ
լուսոյն. հրեշտակայիւն օրհնու-
թեամբ պատուեա՛ զքե՛զ մե-
ծացուցանեմք։

Ամէնիմաստ ամենից հայր
բարձրազեղ. խնամող եւ տէր բո՛լորի՛ց. աներե՛ւոյ եւ
էից էակ գո՛ր միշտ օրհնեն.
դասք անմարմնականացըն յար-
ժաբար հընչմամբ։ Ո՛ր կերպա-
րան և կնիք չօր ահեակ վաղըն
մեր ծառայի կերպ ի՛ կուսէն.
որ է՛ն ի յաթոռ փառաց աչ՛ն-
տես վերնոյն. ի յայրիւն իջե՛-

վա՛նի եւ ի՛ մըտա՛ր յանբանից
բազմեալ։ Զ ի կուսէն մարմնա-
ցեալ Բանն երկայք. ժողովուրդք
ընդ հովիւսըն բարեբա՛նեսցուք
եւ ընդ մոգուցն երկրըպագեսց-
ցո՛ւք ընդ երկնայի՛ն զօրան եր-
գե՛սցուք փառք ի՛ բարձրեա՛նս
Աստուծոյ։

Ճառագայթ և կերպարան
էութեա՛ն չօր Բանդ Աստըւած
|| ըզքե՛ ՚՚՚ զ բարեբանեմք
աստղով փառք ի՛ բարձրեա՛նս Աս-
տուծոյ։ Ո՛ր միացար ի մարմնի
անճառապէս ճըշմարիտ Աս-
տըւած ըզքե։ Ո՛ր զանի՛ծիցըն
բարձեր ըզդատապարտութի՛ւն
Քրիստոս Աստըւած ըզքե։

Ո՛ւրբ զԱստուա՛ծամ՛ինն. ծրհնո՛ւթեամ՛բ մեծացո՛ւցա- նեմք : Ա՛ւե՛տաւոր հրեշտակն աւետարա՛նէր . ընդբ՛նեամ՛ փըրկի՛չն ի սըրբոյ կուսէ՛ն : Ա՛մէ՛ն ուրա՛խ լեր բերկրեա՛լդ . քանզի՛ տէ՛ր աերանց է՛ ընդ քե՛զ :

ՆԱԽԱՏՕՆԱԿ

ՍՐԲՈՑ ԶԱՏԿԻ

Ա.Զ.

Ա՛յսօր յարեաւ ի՛ մեռե՛լոց փե՛սայն անմա՛հ եւ երկնաւո՛ր. քեզ աւե՛տի՛ս խընդո՛ւթեա՛ն. համրան ի յերկրի՛ եկեղե՛ցի. ‖ ծրհնեա՛ ի՛ ձա՛յն ցընծո՛ւթեան զԱ՛ստուա՛ծ քո՛ Սիո՛ն: Ա՛յսօր աննեա՛ւ լոյսն ի՛ լո՛ւսոյ լո՛ւսաւորեաց զմա՛նկունն քո՛. լո՛ւսաւորեա՛ւ եւ լրո՛ւսո՛ղ լի՛նի՛մ. քանզի յարեա՛ւ լոյս քո՛ Քրիստո՛ս օր: Ա՛յսօր խա՛ւարն անգո՛ւտա-

թեամբ հալածեցաւ երբեմն լուսանալ. եւ քեզ ծագեալ ցոյց գիտութեամբն. յարուցանէր ի մեռելոց Քրիստոս. օրհնեա ։

Այսօր զարմիկ մեր զենմամբ Քրիստոսի. ապաստան լքեալ ցընծութեամբ. նորոգեալքս ի հնութենէ մեղաց ասելով ‖ Քրիստոս յարեաւ ի մեռելոց ։ Այսօր հրեշտակքն լուսափայլ ի յերկնից իջեալ. զարհուրեցոյց յոգ ընդպահապանսն. եւ սուրբ կանանցըն քարոզէր ասելով Քրիստոս ։ Այսօր նոր խորհել կոչեցեալք ի Քրիստոս. ազատեալ աբեամբ գառինն Աս-

տուծոյ. պարեսցուք ընդ երկնանորոգն ասելով Քրիստոս յարեաւ ի մեռելոց ։

Հաւց ։ Դ.

Այսօր մեծ աւետիք Ադամայ նախաստեղծին տըւաւ. արի որ նընջես լուսաւոր եղեր քեզ յարուցեալըն Քրիստոս ‖ Աստուած հարցըն մերոց ։ Այսօր ձայն աւետեաց յեւայր գոչեն լըսելիս գընստերքն իւղաբերք տեսանք յարուցեալ ըզյարութիւնըն քո՝ ընդ Քրիստոս Աստուած ։ Այսօր հրեշտակք յերկնից իջեալ տան զա-

ւեաի՞ա մա՞րդկա՞ն . յարեաւ խաչե՞լեա՞լն և յարո՞յց ըզձե՞զ ընդ ի՞նքեան Ա՝ստըւա՛ծ :

Ա՛յսօր ՏԷրըն մե՞ր յարեա՛ւ. ե՞կայք պարեսցո՛ւք ընդ հրեշտա՛կս. յաղթական ե՛րգով ‖ օրհնեցէ՛ք եւ բարձր ա՛պար էք ընձա՛յեիտեա՛ն: Ա՛յսօր սիւն լո՛ւսոյ ծա՛գեաց . սո՛ւրբ եկեղեցւոյ յարո՛ւցեաւն ի մեռելոց փրկտո՛ս օրհնեցէ՛ք :

Ա՛ստուածածնի՛ն տաճա՛ր լի՛ւսոյ . ո՛ր մարմնո՛վ պարագրեալ ա՛ճառաւաքար ծընա՛ր ըզԱ՛ստըւա՛ծ ‖ զքեզ բարե՛բանեա՛լ մեծաց՛ուցա՛նե՛մք : Ո՛ւրախ լեր և բերկրեա մա՛յր ե՛ւ կո՛յս . քա՛նզի ծնեա՛ւն ի կուսէդ ա՛յսօր վերընտի՛ն յարութեամբ ծընա՛ւ ի կոյս զե՛րեզմանէ՛ն . զքե՛զ : Ցընծա՛ և զուարճացիր հարսն ի յերկրէ՛ երկնից . քա՛նզի այսօ՛ր երկնայնոցն իմ՛եաւ տայի՛ն քեզ զաւետիս յարութեան մի՛ածնի՛ Ո՛րդւոյ քո՛ . զքե՛զ :

Ա՛յսօ՛ր ըզպատե՛ք չարչարանաց եւրց Ի՛սրայե՛լի փո՛խեցեր . ի փըրկութի՛ւն հոգւո՛ց զա՛մի՛կ սո՛ւրբ յարութեամբ քո՛ փրկտո՛ս : Ա՛յսօ՛ր ընդ արեա՛նն օրինակի՛ն ա՛նբա՛ն գառա՛ն-

ցըն զենամանց. պարգեւեցեր մեզ
զանն Աստուծոյ զարիւնըդ
քո փրկակա՞ն: Այսօր ընդ
անդրանկացն ազատութեամբ ն
ազատեցեր ըզգերեալսն. պըճ-
տուղ կենաց նըշնջեցե՞ց և
ահդրանիկ մեռեալոց:

Այսօր հրեշտակք ի յերկինս.
ո՛րպահանա՞ն ընդ մարդկա՛ն. ո՛րք
իջեալ ի յերկնից տան աւետիս
աշխարհի. ցընծացէք այսօր ‖
Քրիստոս յարեաւ ի մեռելոց:
Այսօր զուարթունն ի վիմին.
խըճնկաբերից սուրբ կանանցն.
փո՛ղէր ձայնիւ ցընծութեամբ
պատմել աշակերտացն ասելով.

ցընծացէք այսօր Քրիստոս:Այ-
սօր վիմին հաւատոյ. եւ յո՛վ-
հաննու սիրելւոյ. ընդ հակա-
ռակս ընթացեալ ի գերեզմանն
յարուցելոյն. զո՛ր տեսեալ պատ-
մէին Քրիստոս: Այսօր եւ մեք
զուարճացեա՛լք. պայծառասցո՛ւք
ծո՛նիւս. ընդ հաշտութեանն
Աստուծոյ մի՛մեանց արկցո՛ւք
գի՛րկըս սիրով. եւ միաբա՛ն
գոչեսցո՛ւք Քրիստոս:

Շաբաթ՝ ԻԶ.

Ո՛հ յաւիտեան Աստուած եւ միշտ բարեխնամող. որ յա՛ռաջ գիտութեամբ ընտրելոյ թիւն հայատառնեայց ընկե՛ր զբնաւորեալ. ի պաշտեւակա՛ն մեղանպարտ ազգէն լուսաւորիչ մե՛զ շնորհեցե՛ր. ‖ վասն որոյ բարե՛ խօսութեամբ սորա փա՛ռակիչ կե՛ցո ըզմեզ. այժմ եւ ի քո՛ յաւհաւո՛ր գա՛լստեանն: Ո՛հ յաւի՛ շալի զանմոռնմամբ երանելւոյն սո՛ւրբ Գրիգո՛ր. զանեսանե՛լի՛ ըզչարչարանս ի յա՛նձն կա՛ռ. եւ երիւ՛ք հընգա՛ք տա՛ք ի մե՛ջ

թուսաւորա՛ցըն բնակե՛ր. ա՛նդընդայի՛ն տանջանո՛ք ի վի՛րանալին. վասն: Ո՛հ յաւի՛ զոր քան՛ի՛զ եւ մեծ ո՛զորմութեամբդ. ելեա՛լ բըժ՛ըշկեր ընդհա՛տուածեալսն ի դիւա՛բախ ոտատի՛ն. երկըրպագո՛ւս առնե՛լով զանհնա՛ռեան սո՛ւրբ Երրորդութեանդ. վասն:

Շաբաթ՝ ԻԶ.

Ո՛ւրախ լեր սուրբ եկեղեցի. քանզի Քրիստո՛ս ա՛րքայն երկնի՛ց. ա՛յսօր պըսակեաց ըզքեզ խաչի՛ն իւրո՛վ. եւ զարդարեա՛ց զամենըսո՛ւն քո՛ւ պա՛տնէլի վա-

ռաքն իւրովք : Խընդա յոյժ դուստըր Սիոնին . քանզի երկիրս երկինք եղեն . այսօր վերըստին քո նորոգմամբ . եւ թագաւորն երկնաւոր հաճեցաւ բընակիլ ի քեզ : Ընդդառաս երկնաւոր զօրացըն վերառեալ տօնեմբք քեզ այսօր զընդադար փառատրութիւնս . ուրախ լեր հարսն անարատ անքընին քո խորհըրդով :

Շաբաթ : ԳՋ .

Այսօր աստուածընթերցընըն զուարճանայ նոր հաստատեալով զերկինր . պայծառք սուրբ փառա-

բանեն զընտարթնոց . եւ մեք ձայնիւ օրհնութեամբ զարդարեսցուք սուրբ ըզտօնս : Այսօր եւ մեք ցընծամք տօնիւս ընդհանուր հընչմամբ . մեծապէս փայլմամբ երեւեցաւ աշխարհի . առ Աստուած գոհութիւնք ընթանան պատմեն անդադար զբաշն կենդանւոյ : Խընդա եւ զուարճացիր երկիղիցի . կոյս սուրբ եւ հարսն երկնաւոր փեսայիս . անհատեսանելիք զօծեալն ընդ բրիտոն գնլով առ քեզ լոյսըն հեթանոսաց :

—

լէն ի համայնից բովանդակիչ
բնութեանց բոլորից. պարա-
գրի այսօր մարդասիրանալս յո-
բովայնի անեարատ կոյսին.
զոր առ Տէր ունիմք բարեխօս
վասն անձանց մերոց: Ա՛նե-
րեւոյթ փառացըն Հօր նըկարա-
գիր անյեղլապէս. ի ծառայա-
կան խոնարհի պատկեր ի յար-
դանդ Հոգւով մաքրիլոյ. զոր:
Ա՛նսահմանըն յերեւթեան սահ-
մանելեացս էացուցիչ. ի վեր
քան ըզբան ոմանիմանիկ այսօր
յորովայնի սըրբուհւոյ կոյսին.
զոր: Ո՛րպիսութիւն տըրտմե-
ցելոյ բնութեանս բերկրեա՛լ

ՇԱՐԱԿԱՆՔ

ՀԱՐՍԱՆԵԱՑ

Նշանաւորհնէ: Ակ·

Խո՛րհուրդն անճառ ծածկեա՛ն
յազգաց եւ յահեղեանց. յայտ-
նեցաւ ի՛մեամբ հրեշտակապե-
տին այսօր ահա կոյսին Մա-
րիամ. ‖ զո՛ր առ Տէր ունիմք
բարեխօս վասն անձանց մե՛ր
ոց: Ա՛նժամանակն առ ի հօրէ
եւ անմարմին ծնողացն ծը-
նունդ. այսօր ունեմք զքեզ գա-
բրիէլի մարմին զգենո՛ւ ի սըր-
բոյ կոյսէն. զո՛ր: Ա՛նտանե-

կոյս Մարիամ. զոր ողջունա-
քեր ահեղաձայն կրեցեր զսքնողն
ի քեզ զօրէնս հղիանալ. ահա
նա միշտ բարեխօսեաց վասն
անձանց մերոց։

Իւկ ելեալ կաչս, ասաց։

Ա.Կ.

Նբշանաւ ամենայնի դթած Տէ-
չիւդ քո Քրիստոս. պահպանեա
զմեզ մարդասէր յանեղեւոյթ
թշնամւոյն ‖ զի դու միայն
ես. թաղաւոր փառաց օրհնեալ
յաւիտեան։ Որ ի վերայ
սորա տարածեցեր զանապատ
բազուկս քո. եւ հեղեր զա-

րիւնդ ի փրկութիւն տիեզե-
րաց գի։ Ի միասանգամ քո
գալստեանդն յերեւել աւրբ
նըշանին. արժանի արաս ըզծա-
ռայս քո վերըստին նորոգ-
մանն գի։

Խաչ քո եղիցի մեզ ապաւէն
ընդեան չայլմամբն իւ-
րով. խորտակեաց ըզթըշնա-
միսն և ելոյծ ըզդատակնիք.
անուանեալ փայտին կենաց ի
փըրկութիւն տիեզերաց։ Վեր-
առեալ ցընծան երկինք և եր-
կիր սուրբ ուրախանայ. ընդ յայտ-
նել սըրբոյ խաչին սեռականաւեւ
քառաթեւին. որ զաչխարհըս

լուսաւորեալ ցարեզակինակերպ ճառագայթիւք։ Ցնծացաւ երուսաղէմ բերկրեցան հաւատացեալք. նորահրաշ զարդարեցան քաղդէի տեսին զյաղթող նըշանն. սրբարար ծք ամենայնի ի լուսոյն պայծառացան։

Շաբաթն հանդերձ օրհնելոյ։

ԲԿ.

Այսօր երկնայինքն ուրախացան։ Տե՛ ԵՂ 226։

Որ զմիանալ նեալսն յաշտարակին բաժանմամբ լեզուացըն քակեաց. այսօր ըղբաժանեալ լեզուս ազգաց միանալ նեաց

դարձեալ ի սուրբ վերնատանն. ‖ ամենայն հոգիք օրհնեցէ՛ք զՀոգին Աստուած։ Որ էՂ Հոգին տեառն եւ առաքինորդեաց երկնատեաց ցեղիցն Իսրայելի ի յանապատին. այսօր երկնատեսն առաքելոցն առաքինորդէ ի յաւետարանն. ամենայն։ Որ երկից Հոգին տեառն ըզբազմալեզուէ ճարտարապետ խորանին. այսօր չինէ զմարդիկ խորհուրդս սուրբ երրորդութեանն. ամենայն հոգիք օրհնեցէ՛ք զՀոգին Աստուած։

Այր լ՚ուսոյն. Այրիամ անհարանացեալ օրհնեալդ ի կա-

նայս։ Զլոյն ա՞նը՞ստուե՞ր. յարգանդի կրեցե՞ր ծրհնեաՀրդ ի կանայս։ Մի՞ դա՞ դաՀրը վանը՞ն մեր բաբե՞խօսե՞լ ծրհնեաՀրդ ի կանայս։

Ի՞նչ վերայ վիմի՞ հաւատոյ չի՞նեցեր ըզքո՞ սաւրբ զե՞կեղեցի. ըզո՞ւմ պահեա՞ ի խաղաղութեա՞ն։ Ո՞ր չնորհեցե՞ր ողորմութիւն ի քնակարանըս հրեշտակաց եւ մարդկան քաՀրան. տո՞ւր սը՞մռ զաՀնչարժ քո՞ զխաղաղութիւն։ Ի՞ տաճարի՞ փառաց սը՞րբութեանն քո՞ քե՞զ երգեն մանկունք. տո՞ւր սըցաւ զառաւտ քո՞ զողորմութիւն։

Սիրոյ անմահ փեսայիդն ե՞ղեր դու մայր Աստուած. բաժ՞րեխնծաս վանըն մեր ի յաՀ՞նմ աւուր աՀեղե՞ն։

Ի պիեսոցանելն զհանդեսեայն։

ԳՋ.

Ա՛յսօր ցնծան դասք հրեշտակաց։ Տե՛ս էջ 252։

Շարական խաչին ասելոյ։

ԳԿ.

Նայեա՛ ի մե՛զ. եւ ողորմեա մե՛զ Քրիստոս ո՛ր ո՛ւնի՛ս. բաժ՞զոյ զքո՛ւթիւն։ Ո՛ր հայրդ

եմ որբոց. եւ դատաւոր այ-
րեաց Քրիստոս որ ունիս. բա-
զո՞ւմ գըթութիւն: Որ պըճա-
կիչդ եմ սըրբոց. լուր և մեզ
աղօթիւք սոցա Քրիստոս որ
ունիս. բազո՞ւմ գըթութիւն:

Մայր և կոյս աղախին Քրիս-
տոսի. որ բարեխօսդ ես մեղ
աշխարհի. ‖ քեզ երանեն ա-
մենայն ազգ: Մաքո՛ւր ա-
ղաւնիի՛ եւ հաճոյ երկնից Մա-
րիամ. տաճար եւ սրճոց Աս-
տուածոյ բանին. քեզ: Քեզ հա-
ճեցաւ իմանալիքն ընդ հոգւո-
ղէնսն. եւ քեզ մերձեցաւ ի
փայտէն կենաց. քեզ:

Յաղթող և զնոր օրհ: Տե-
ե՛ էջ. 248:

Շաբաթն կոսկէ հաբառնեաց:

ԳՋ.

Ուրախ լեր սուրբ եկեղեցի:
Տե՛ էջ. 297:

Ե՛ զինէ պատրաստէին շաբաթն:

ԲԿ.

Ո՞վ երանելդ ամենեցո՛ւն
տիեզերականն իշխանութեամբ
ընկալար ի Քրիստոսէ ըզթա՛գ
պարծանաց. ‖ ո՛վ թէոդոս մեծ
թագաւոր. վասն մեր բարե-
խօսեա առ թագաւորն երկնա-

ւոր : Ո՞ր քոյին սուրբ աղօ-
թիւքըդ վանեցեր ըզթըշնամին
կոխելով ըզոսկատաչնայ. ընդ եր-
կնայինսըն զանեցար . ո՞վ :
Ո՛ւստի եւ մեք հաւատացեալքս
տօնեմք զքո յիշատակս . օրհ-
նութիւն առաքելով ընդքեզ
պըսակողին . ո՞վ :

Բայց է գնալն է պոռն՝ ասէն շաբաթան :

ԴԶ .

Թագաւոր գնդով քո յայ-
հանարհ . մըտեր ի քաղաքն ե՞րու-
սաղէմ . նըստեալ ի վերայ
հողեղէն նոր յանանակի՞ կո-
չել զհեթանոս յերկընպագու-

թիւն : Ծերքն ոստովք ձիթե-
նեաց. եւ տղայքն նոստովք արմա-
ւենեաց ծ. եւ երամ երամ դա-
սուքն աղաղակէի՞ . . ն . ո՛վ-
սաննա օրհնեալ եկեալ ի յա-
նունըն Տեառն : Ցընծացաւ
սուրբ Սիոնն. բերկրեցան սուրբ
եկեղեցիք ծ. եւ խընդութեամբ
բազմաւ ելին ընդ առա՞ջ.
օրհնէին զպաշտօտ քո փըրկիչ
յաշխարհ :

Շաբաթան ետ վերացոցանելոյ :

ԴԿ .

Բանն որ ընդ հօր : Տե՛ս էջ. 189 :

—

ՔԱՂՈՒԱԾ

ՀԱՆԳՈՍՏԵԱՆ ՇԱՐԱԿԱՆԱՑ

ՀԱՄՕՐԷՆ ՆՆՋԵՑԵԼՈՑ

Ի ՔՐԻՍՏՈՍ

ԱՌԱՋԻՆ ՁԱՅՆ

Քեզ վայելէ Ա՛ստուած օրհնո՛ւթիւն. ո՛ր յարու՛թիւնդ եւս ձայնիւ յանի՛տենից ընդլե՛ցիր ընդ. Թագաւո՛ր եւ իշխա՛ն վերօ՛րհնեմք ըզքեզ: Ի՛ միւս անգամ գալըստեանըն քո Քրիստոս փառա՛ւ Թագաւո՛ր. ի՛ ձայն փողոյ նորնգիւն հոգիք ընդլե՛-

ցելոցն. և յանդնե՛ն ի մեռելոց անապակա՛ն մարմնո՛վ: Վասն որոյ ե՛ւ մեք ըզքեզ աղաչե՛մք Հայր երկնաւո՛ր. զանսուտրեա՛ ընդընդլեցեա՛լսըն մե՛ր ի՛ վերին՛ըդ քո երուսաղէ՛մ. ի՛ ժողո՛վս անդրանկաց գրեալոց ի յե՛րկինս:

Զայն արկեա՛լ կե՛նարարին աստուածայի՛ն բարբառո՛վն. ա՛ս եկայք օրհնեա՛լքը Հո՛ր իմոյ ժառանգի՛ցէք. պատրաստեա՛լ ձե՛զ ըզկեանն ի հանգերձեա՛լ երկրի՛ն: Ընդ ա՛ռաջ ելանե՛լ քեզ հաւատո՛վ ի յօ՛դըս վերինս. աստուածազգեա՛ց լուսով պայ-

ծառայեալ ի գաշտս անմարմնոցն. ի լըսել ըղձային երանելեացն կոչմանն։ Ընդ այլմէ գումմէ կայցո ընդ խմաստունն սուրբ կուսանան. ի լուսեղէնն ահաւոր գաստին պայծառացեալ ի դասս անմարմնոցն. ի ժողովս անդրանկաց գրելոց ի յերկինս։

Զհոգին ծառայից քոց Քրիստոս. ընկալ ի դասս անդրանկաց գրելոց ի յերկինս։ Ընկալ վասըն սուրբ ըզբանաւոր պատարագս ի մէնջ. եւ չնորհեա նմա ընդ հետ նորա ընթողութիւն գտանել յաւուրն յետնում։

Ո. ԿԻՐ. Ո՛ղորմեա ինձ Աստուած։ Որ զանազինն ոչ պահելով ըզպատուիրանըն մեռաք. չնորհեցի՛ր քեզ օրինակ մեզ պատուիրան կենաց. զի պահելով կենդանանացուք. ո՛ղո։ Որ ի խորհուրդ քո կամաւոր մահուանն եկեղեցի քո Քրիստոս. մեռանելով ծրինաց մեղաց. զի յարուցեալ ընդ քեզ նորոգեսցի ի փառս. ո՛ղո։

Ա.Պ. Հայր բարեմողորմ. խոստովանիմ առ քեզ որպէս զանառակ որդին. Թող ինձ ըզմեղս իմ և ո՛ղորմեա։ Տէր որ գըթացար ի կինըն քանանացի. գըթա

եւ յին ի մեղաւորս եւ ողո՛ր-
մեա՛ : Տէր ո՛ր դարձուցեր ըզմաք-
սաւորն ի գիտութի՛ւն ճշմար-
տութեան. դարձո՛ եւ զիս ըզմո՛-
լորեալս. եւ ողո՛րմեա՛ :

ՂԶ. ՚Ա՛յսօր գոլով ի Բեթա-
նիա. քո՛ ամենազօր հրամա՛նաւ
ընդ. ձայնեցեր՝ ո՛ր Ղազարոս դո՛-
դաց մահ. զբժո՛ւկք պարտեցաւ
ա՛պականութիւն լուծա՛ւ ‖ կեն-
դանարար Քրիստո՛ս կեցո՛ զմեզ :
՚Ա՛յսօր գոլով ի Բեթանիա.
զքո՛ զաչխարհակեցոյց սուրբ
զյարո՛ւթիւնդ. յանդգնա՛ցան
ծանուցեր անմտականաբար կոչ-
մամբ զչորեքօրեայն ի թաղման

նէ՛. կենդանարար : ՚Ա՛յսօր գո-
լով ի Բեթանիա. եբրայեցւոց
մանկունքն ըսքանչացեա՛լ ասէ՛-
ին. զՄարիամ՛ : և զեղբայրն ի
թաղմանէ՛ յարո՛ւցեալ. Որդւո՛յն
Մարիամո՛ւ. կենդանարար :

ՅՈՒ. Ա՛նճառելի՛ հօր էա՛կից
ի խա՛չ եւեր կամա՛ւ հօր ո՛ղո՛ր-
մեա՛ : Ա՛նմահութեա՛նց տո՛ւող
Քրիստո՛ս. ի՛ գերեզմա՛ն ի՛ջեր
մա՛րդ ողո՛րմեա՛ : Եւ
յե՛րրո՛րդ աւուր յարեար. յա՛յս
յարո՛ւթեա՛ն ցո՛ւցար մեզ ողո՛ր-
մեա՛ :

ՀԳ. Ո՛ր յամենայնի՛ ես աս-
տուա՛ծ՝ո՛ւթի՛ւն. եւ ի ձայն

հընչման ինձեր յերկնից սուրբ Հոգի. ողորմեա մեզ: Ո՛ր զա-
մենայն լըսնուս զօրութեամբ
քո. եւ ի դաս առաքելոցն ի-
ջեր բըռնակից սուրբ Հոգի. ո-
ղորմեա մեզ: Ո՛ր անբաժանելի
ես յաստուածութեան. եւ ի
հրեղէն լեզուս բաժանեալ հան-
գեար յառաքեալսըն սուրբ Հո-
գի. ողորմեա մեզ:

Մ. Ո՛ր զաւետիս Հոգւոյն ի
հրեղէն ի հրեշտակէն ընկա-
լար ուրախ լեր. բերկրեալդ
տէր ընդ քո Մարիամ անհարս-
նացեալ: Ա՛նընակիցըսըն բանըն
հաճեցար առնուլ մարդեղու-

թեամբ ընակեցըսն ի կուսէդ.
Քրիստոս Աստուած թագաւորն
յաւիտենից: Ա՛ղաչեմք ըզքեզ
սուրբ Աստուածածին. ա-
ռ Քրիստոս բարեխօսեա փըրկել.
զհոգիս մերս ի զոր գընեաց
արեամբն իւրով:

Ղ. Հրեշտակեբրա և զօրեղ
փայտ խաչիդ քո Քրիստոս. զա-
ւաշտն զօրութեան ի յերկրի
երեւեալ. ‖ ե՛կայք երկրպագուք:
Զոր Հրեշ-
տակըն ծաղկեալ զանթառչելիդ
ըզգաստձըն. փանփագմամբ թա-
գուհիդն փայտ կեանցդ յայտ-
նեցաւ. ե՛կայք:

Փառք Հօր և:

Սա է գէնն յաղթութեան հաւատացեալից. ախոյեանն և կնիք յաղթող ընդդէմ թըշնամւոյն. եկայք:

Ա.յժմ և միշտ:

Հաչտեա՞ ի ձեռըն սուրբ մարմնոյ և արեան քո՞ Տէ՛ր. եւ պարգեւեա՝ նոցա դանիլ յաջակողմեանըն քո՞:

Ա.ՌԱՋԻՆ ԿՈՂՄՆ

Ջեռըք քո՞ ստեղծին եւ բաստեղծին զիս ի հողոյ. լի՛ յօրհնել ըզքեզ Աստուած յաւիտեան. տեա՞ն: Ի՛սկ պատրանօք քանսարկուին խաբեցայ յանձառ լուսոյ. եւ դարձայ անդրէն ի հո՞ղ յո՛րմէ ստեղծայ: Մըխիթարիչ սուրբ Հոգի՝ լուսաւորեա զմեր նըշնեցեալ. եւ հանգո՞ զհոգիս նոցա ընդ սուրբըս քո՞:

Հայր անո՛խակալ եւ բարեգո՛ւթ մաղթե՛լով հայցեմք ի քե՞ն վասն մեր նըշնեցելոցն աւրժանաւորել. ‖ հանգըստեան օթեւանի սըրբոցն: Անձառ ծընունդ Հօր Որդի. որ մահկանացուացա կեանքդ ե՛ս. զհո՛գիս նըշնեցելոց մեր ընկալ եւ

արժանաւորեա. հանդըստեան։ Լե՛ նորոգող սո՛րբը Հոգի՛. յորժամ նորոգե՛ս զանպականեալն. յա՛յնժամ չնորհեա՛ և մե՛ր նըչեցելոցն արժանաւորել. հանդըստեան։

Յորժամ յերկնից գա՛յիր փա՛ռն ազգեցո՛ւթիւն առնելո՛վ տի՛ւ զերթից ի՛ դատաստա՛ն ահաւո՛ր. յա՛յնմ աւո՛ր յահեղին ‖ յիշեա՝ Տէ՛ր մե՛ր ըզմո՛ր ընդնըն՝ չեցեալն եւ հանգո՛ ընդ սո՛րբըն քո՛։ Յորժամ ճառագա՛յթք աստուածու՛թեանըդ փայլե՛ն ի յարեւելից. եւ դըպրո՛ւթիւնըք հրաշալի՛ցըն բա-

նե՛ն յա՛յնմ աւո՛ր յահեղ. յիշեա՛։

Ա՛Պ. ԿՐ. Ո՛ր առաքե՛ցա՛ր ի հայրակա՛ն ծոցոյ ծա՛ծկեալ խորհո՛ւրդ ընդ Հօր յաւիտեա՛ն. եւ՝ առեր մարմի՛ն զմեզ՛ւցեալդ նախատանի՛զ՝ին յանապակա՛ն կուսէ՛ն աննման մի՛ւնո՛ւթեամբ. ‖ վանըն մե՛րոյ փըրկո՛ւթեան՝ ծո՛ւրեաւ։ Ո՛ր փոխանակի՛ ճաչակա՛ցըն դառնութեա՛ն մահաբե՛ր պըտղոյն. անճառակա՛ւ լինելո՛վ քո՛ քառանօրեայ քաղցրացո՛ւցեր յո՛ւսով ըզյո՛ւժ նո՛ր քո օրհնանց. վանըն։ Ո՛ր ակնո՛ւմ աւազակին բացեր ըզդռնըն

դրախտին կենանց. բայց եւ մեզ մեղաւորացս շղթայմբեաւք ընդ երկինդ նըմին զքեզ դաւանե՞մք տէր և թագաւոր. ազատչեմք երգքեզ շնո՞րհեա՝:

ԱՊ. ՝Ով կե՞նդանդյս. հանեա՛զ զիս ա՛ղկո՞ծէ՝: ՝Մըբրկեա՛լ ալի՛ք. թընչնա՛մին ինձ յարո՛ւցանե՞ք՝: ՝Կաւազա՛ծ բարի. լե՛ր ա՛նձին իմոյ ապա՛ւէն՝:

ՂԶ. Այ՛սօր կանգնեցա՛ւ. ա՛ւազան մկրտութե՛ան ի թո՛ղութի՛ւն մե՛ղաց մերոց: Այ՛սօր տէրըն մե՛ր. լըւանա՛յր զոտս աշակերտացն և պատուիրե՛ր

զա՛յս ա՛սելո՛վ: Մի՛ նո՛ւն իւ՛ ձէնդ եղբա՛րք. մա՛տնեցոյց է զիս իւ՛ մահ և ո՛րո՛շի յա՛շակերտացդ: Զա՛յն լըւեա՛ծ պետրոսի՛. ա՛կնարկէր առ Յովհա՛ննէ՛ս հա՛րցանել թէ՛ ո՛վ լի՛ցէ: Բա՛նըն զոր ա՛սաց Յիսո՛ւս. սը՛բամեցոյց զիւր զաշա՛կերտան և խոո՛վեցա՛ն ա՛մենեքեա՛ն:

ՅԱՐ. Ի՛նչեր յերկնից Որդի՛ Ա՛ստուածոյ. եւ մարմնացա՛ր ի սը՛րբոյ Կուսէ՛ն. որ անմե՛կնելիդ ես ի՛ հօրէ՛՝ ո՛ղորմեա՛: Ե՛կիր ի չարչարանըս կամաւորապէ՛ Ա՛ստուած. եւ խաչեցա՛ր վա՛ն ա՛զգի մարդկան. եւ ի գերեզմա՛ն իջեր անապակա՛ն

ողորմեա՛։ Զմահ լուծեր և զաշ-
խարհս ազատեցեր կարծղանկէս
ցՏէր. եւ ի մեռելոց յարեար
իշխանութեամբ ողորմեա՛։

ՀԳ. Որ առաքեցար ի՛ հօրէ
հոգիդ անեղ եւ համազոյ. ա-
զաչանօք անօրինաբար քոմ
էանկային լինել մըխիթարիչ
սուրբ առաքելոցն. ‖ ազաչեմք
ըզքեզ ողորմեա՛։ Որ իջեր
սիրաբար յերկինից անաստիկ հոգ-
մոյ նըմանն Աստուած յայտնա-
պէս. եւ ի հրեղէն լեզուս բա-
ժանեալ հանգեար ի գլուխս ա-
ռաքելոցն. ազաչեմք։ Որ ար-
բուցեր երկնաւոր զինեաւն ի

մաստութեան զհոգիս սըրբոց
քոց առաքելոցն. ողք արբուցիր
սըրտիս ցեղոց որդւոց Ադամայ
ըզքաժանկն ուրախարար յոյդ-
ւոյն եդեմայ. ազաչեմք։

Մ. Ով զի բարհրաշ ծաղիկ
բուրեաք յեդեմայ. հնա՛ն
մահաբեան ծնընդոցս եւայի
յորմէ սիրեցաւ մահ ընդ ամե-
զի՛ս ‖ օրհնութեամբ ըզքեզ
մեծացուցանեմք։ Դուռ լուծիչ
երկնից բարձոյ անկծից. ծա-
գումն արեւուս լուսոյն ճըշմար-
տի ծրմով հերքեաւ խաւարն ա-
նօրէնի. օրհ։ Ըզքեզ ունիմըք
բարեխօս կոյս անհամբնացեալ

մայր անարատ Էմմանուէլի տաճար Բանի՛ն Հօրն երկնաւորի. օրհ։

Խ. Աեղո՛ն քո տէր զօրութեա՛նց. հանաւոտո՛վ կա՛նգնեցաւ ի խո՛րանի՛ քո՛մ ‖ եկա՛յք ժողովուրդք երկրպագեսցո՛ւք։ Վկ՛մ պատուականն. ի՛ խորանի՛ քումմ հրմնեցաւ այսօր. եկա՛յք։

փառք Հօր և։

Ի՛ սմա՛ մատուցա՛ւ. ճշմարի՛տ պատարագ և զենո՛ւմն աստուածական եկա՛յք ժողովուրդք երկրպագեսցո՛ւք։

Ա՛յժմ և միշտ։

Զարհուրեալ դողան արա-

րածք ի ձայնէ սրովբէական փողոյն. յորժամ հարկանէ հրեշտաձայկապետն եւ կոչէ ի դատաստա՛ն զամենս որդւոց մարդկան. յայնմ ա՛ւուր յահեղին յիշեա՛ տէ՛ր եւ ըզմեր ընդ նըմ նկճեցեալն եւ հանգո՛ ընդ սո՛ւրբըն քո՛։

ԵՐԿՐՈՐԴ ՁԱՅՆ

Հրեշտակային ձայնիւն ծրհ. նեո՛ցուք զամենասո՛ւրբ վերրոր. դուհիւնըն փառաւորելով ըզՀայր. ո՛ր վերակոչեաց ‖ զամենեսեան ի մահուանէ յանմահութի՛ւն. եւ րգեցէք տեառն

երգ նոր եկեղեցիք սըրբեցելոց. Քրիստոսի երկըրպագելով. ու վերադանաձաց զամենեսեան։ Սըրբասաց ձայնիւն ծրհնեաց զուք հոգեւորականն հընչմամբ գովեսցաւք. սուրբ ղէոգին փառաւորելով. ու վերահանգոյց զամենեսեան։

Ի՛ ձայն փողոյ գալըստեանն քո՛ Տէր ամենայն հոգիք զարթիցեն. կալ ի դատաստանի քում Քրիստոս Աստըւած մե՛ր։ Յորժամ հընչէ բարբառն անհագին և հարկանի փող յարութեան մերոյ. եւ մեք գոչեմով ասեմըք փառաւք գալըստեան քո՛

Տէ՛ր։ Յորժամ առնես հատուցումն Տէր և սուրբըք քո՛ պարծանացին ի քեզ. եւ մեզ չնորհեսցես փըրկիչ կալ ի յաղմէ քումմէ՛։

Թագաւոր անմահ արարիչ յաւիտենից. մարգանըրութեամբըդ քո՛ խընայեա յանձինըս մեր. ‖ ստեղծիչ կենդանեաց և հանգուցիչ նըշխարեցելոց։ Ի՛ խաչին բեւեռեցար զմահու լուծեր զիշխանութիւն. յարիսեներց ըզնընշխարեցեալսըն վերածեր յանմահ ի կեանս. ստեղծիչ։

Ա՛Պ. ԿԻՐ. Ըստ առաքեաց մարգարէին ու առ փըրկեալքս

արեամբ գառինդ. ցընծամք եւ մեք ծառք սենատոռի ընդ գահ լուստ Տեառնըդ կըրկնակի։ չնորհեա մեզ Տէր ընդ արդարոցն ընդ առ ի քէն տընկեալ ծառոյն. ախ յժըմ յուսով ը զուարճանալ եւ յերկրորդին ընդ քեզ ցընծալ։ Սըմրն նըման տայ աւետիս Զաքարիայ նոր Սիոնի. եթէ ուրախ լեր ահա գայ առ քեզ խոնարհ եւ հեզ արքայ. նըստեալ ի յէշ և յանասնակ կըրկին ազանց գոլ օրինակ. նըխատեալդ յանծոռ քերնովքէ նոցա գըթութեամբ ի մեր հոգիս։ Զահեղ փառաց

քոց եւ բեւեռումն սր լինելոց է յերկրորդումն. ահաս դաւիթ յառաջագոյն ծանոյց կանխաւ ազդմամբ հոգւոյն. թէ յայտնապէս Աստուած գայցէ հմր առակիւ իւր բորբոքէ. յախ յնժամ ցիմառս ի մեզ խնայեա գըթած գրիստոս եւ ողորմեա։ Աստուածածնին անհարսնացեալ յերկրէ երկնից հարսն ընծայեալ. յորժամ բանգմին լուսոյ նըմանն քո Միածնիդ յաղթական. յայնժամ մաղթեա ընդ մեր ըզնոյն փըրկել ընդ մեզ յահեղ բոցոյն. հախ մադանիլ ընդ արդարոցն երգել ըզփառս ընդ երկնայնոցն։

Ա.Պ. Դարձո զգաստումըն քո
իմ մէնջ յաղագակել հոգեվ-
նացս. բազմագութ Տէր խնամ-
յեա և մի կորնչեսցես զկանգ-
նեա զանկեալս ի գլուխս ինչ
զվիրաւորեալս ի թշնամւոյն.
որ բնաւին չկարես հիւանդաց բնաւ ըն-
կեալ զի՞մ զհիւանդութիւնս:
Ի՞ յանցանացս խնդ թաղթեալ
անձն իմ գոչէմ որպէս ըզմաք-
սաւորն. Աստուած քաւեա զի՛ս
ըզմեղաւորս:

Ղ.Զ. Յաստուածայնն ձայնէ
գոչմանըն սարսեցիր գծղալով
կարանպետիքդ դժոխոյն. եւ մեռ-
ուեալն եկն արտաքս ա՛նապա-

կաս: Կացեալ ի դուրս այրին
և ձայնէր ազդ սրտմտիլ բար-
բառովն ի գերեզմանին. Ղազա-
րէ՛ եկ արտաքս ա՛նապական:
Երեալ ի գերեզմանէն երի-
զանգիդ պատանւոջըն մեռեալն.
հրամայեաց լուծանել ի կա՛ն-
սըն յաւետեա՛ց:

ՅԱՐ. Ի՞նչիր յերկնից որդի
Աստուծոյ ամպամեցեր զարա-
բանս. ա՛նկանիմ առա՛չի քո
ո՛զորմեա՛ ինձ Աստուած: Ի՞
խաչին բերեալ Աստուած
և ըզմարդն ի կապանաց մահու
արձակեցեր. եւ դու մի աչն-
տես առներ. որ մեղաքս եմ

մեռանել : Ծագումըն հօր յան-
մատոյց լուսոյն որ ի լոյսն ի գե-
րեզման . կենդանացուցեր զա-
րարածըս քո . եւ զիս ալ աղ-
տեսս առներ . քանզի քեզ միայ-
նոյ մեղայ :

ՀՈԳ . Ամբաւական հոգմոյ
նըման ահեղագոչ սաստիկ հընչ-
մամբ . երեւեցար ի վերնատանն
Հոգիդ գասուն երկոտասան .
որք առ ի քէն մըկըրտեցան որ-
պէս զոակի հրով մաքրեցան . ||
մաքրեա ի մէնջ ըզմէ գ մեղաց
և ըզգեցո ըզլոյս փառաց : Ի-
կիր յերկիր աստուածաբար դա-
տել զաշխարհս իշխանաբար .

ընդ ամրարութեան և ընդ
մեղաց և ընդ չարին դատաս-
տանանց . բացեր ըզդանձդ ան-
հնութական պարգեւս ետուր
որդւոց մարդկան . մաքրեա :
Ակն ի սիրոյ զակրդ առաք-
քեանց յինքըն զանգամս իւր քեւ
յօդեանց . զեկեղեցի իւր զոր չին-
նեաց եօթըն սեամբ քո հաստա-
տեաց . տընտես ի նմա եդ զա-
նաքեալան եօթնեակ շնորհօք
քո զարդարեաց . մաքրեա ի
մէնջ ըզմէ գ մեղայ և ըզգեցո
ըզլոյս փառաց :

ԾՆ . Խոնարհեցար ի բար-
ձանց եւ մարմնացար ի կու-

սէն. որ նըշատէ իրդ ի քրիս-
թէ՛ր՛՛՛ն ա՛րժանի՛դ արա՛րածոց։
Եր կիր նք չէ՛ին բաւական վա՛-
ռաց անմահ անեղի դ. ա՛րգա՛նդ
կո՛ւսին ժուժկալեա՛ցսա՛լ ըն-
դունել ըզգանձդ երկնայի՛ն։
Յո՛րմէ՛ սա՛րսեա՛լ սերովբէ՛ք ո՛չ
իշխէ՛ին մերձենա՛լ. ի՛ խա՛ն-
ձարո՛ւս պա՛տեցա՛՛՛ր՛՛՛ր եւ ե՛-
դար ի մըսո՛ւր յա՛նբանից։

Խ. Ա՛յսօր խընդրի՛ պա՛տուա-
կա՛ն փա՛յտ խաչի՛ն աւա՛նդեա՛ն
ի Գողգոթա՛ ի՛ ձեռն աստուա՛-
ծանէ՛ր դըշխոյի՛ն. ‖ Եր կայ՛ք հա-
ւատացեա՛լք երկըրպագե՛ցուք
աստուա՛ծայի՛ն սո՛ւրբ նըշանի՛ս։

Ա՛յսօր ընծայէ՛ Գողգոթա՛ ըզ-
ծա՛ծկեա՛ն ի յերկրի՛. վե՛րաբե-
րեա՛լ անուշահոտ խընկո՛վք ի՛
ձեռն երանելւո՛յն Յուդայի՛. Եր
կայ՛ք հաւատացեա՛լք երկըրպա՛։

Փառք Հօր և։

Ա՛յսօր ի ձե՛ռըն փըրկա՛կա՛ն
սո՛ւրբ խաչի՛ն կենադո՛րծի՛ պա՛-
տա՛ճին մեռեա՛լ. եւ՛ ողբայ սա՛-
տա՛նայ ըզկո՛րծա՛նո՛ւմն ի՛ր.
իմկ մե՛ք գրիստոսի՛ հաւատա-
ցեա՛լք երկըրպագե՛ցուք։

Ա՛յժմ և միշտ և։

Ա՛րժանաւորաց զոյ անո՛ղ-
թիւք յիշեա ընդմի՛ր ըզնընչե-
ցեալն. յո՛րժամ գայցե՛ս ան-

ճա՞ռ վա՞ռօք հա՛տուցանել մա՛րդ-
կան ըստ գո՛րծս. Եւ մեր նըշ՛նջե-
ցե՛լոցըն չնո՛րհեա՞ դասի՛լ ընդ
սո՛ւրբըս քո՞:

Ա.Ի Ա.Գ Կ Ո Ղ Մ Ն

Քե՛զ վա՛յելէ Ա՞ստուած օ՛րհ-
նո՛ւթիւն ո՛ր յանմատո՛յց ա՛ւծո՛ւ
անմա՛հէ՛ց փառա՛ւնիս ի բար-
ձո՛ւնս. զնըշ՛նջե՛ցեա՛լըն յանո՛ւն
քո ը՛նկալ յե՛րկնայի՛ն քո սո՛ւրբ
յառաջա՛նատ. ‖ ո՛ր միա՛ւ՞ֆ՞ֆ՞ ընդ
ե՛ս մա՛րդասէ՛ր: Ո՛ր ո՛ւնիս իշ-
խանո՛ւթի՛ւն մահո՛ւ և կե՛ռնաց
յի՛շեա՛՞ զհոգի՛ս նըշ՛նջեցե՛լոց մե-
ռո՛ց և հանգո՛՞ ընդ սո՛ւրբըս քո՛

ի խո՛ւր՞ն քո՛ւմ սիրո՛ւն՞ց. ո՛ր:
Ո՛ր յամենայնի՛՞ ես օ՛րհնեա՞՛ի
Տէ՛ր. ա՛րժա՛՞նի՛՞ա՛ ա՛րա՛ ըզծա՛-
ո՛ւածս քո՛ վե՛ր ը՛ստո՛ւերն նո՛ւոգմա՛ն.
ի լը՛նե՛լ ըզծա՛յն աստուածա՛յի՛ն
փո՛ւղոյն ը՛նդ ա՛ռա՛՞ջ ե՛լանե՛լ քոց
փա՛ռաց՞դ. ո՛ր միա՛՞ֆ՞ֆ՞ ընդ ե՛ս
մա՛րդասէ՛ր:

Թա՛գաւո՛ր խաղա՛ղութեա՛ն ո՛ր
քա՛ղցրո՛ւթեամբ խնա՛մեա՛ս գբո
զարարած. յի՛շեա՛՞ ‖ Տէ՛՞ր զհո՛՞-
գիս նըշ՛նջե՛ցե՛լոցն ընդ սո՛ւրբըս
քո՛ և՛ւ դասաւորեա՛՞ ի՛ յաւի՛ւրն
այ՛ցե՛լութեա՛՞ն: Ո՛՞ր կո՛չեցե՛ր ի
դրա՛ց մահու ը՛զսիրե՛լի՛ն քո զՂա՛՞-
զարո՛ս. և՛ւ ծանո՛ւցե՛ր զաստուա՛-

ծուխիւնդ ընդհանուր տիեզե-
րաց . լուսաւորեա տէ՛ր : Ի՛
տաճարի՛ քումմ սրբութեան մա-
տուցանեմք քեզ պաղատանս
արտասուալից . պայծառացո
տէ՛ր :

Ի՛ գիշերայ կանխեա՛լ սաղ-
մո՛սիւք եւ արտասուօք հայցեմք
ի քէն ‖ Քրիստոս յիշեա՛ զնըն-
ջեցեալսն ի սուրբ անուանդ քո .
եւ հանգո՛ զհոգիս նոցա ընդ
սո՛ւրբսըս քո : Ո՛ր յանմարմնոց
վերօրհնես առ քեզ կարդամք եւ
պաղատիմք Քրիստո՛ս :

Ա՛Պ . ԿԻՐ . Ո՛ր պատուիրա՛ն
ճրիշմարտութեան աւանդեցեր ե-

կեղեցւոյ քո՛ Քրիստոս . ա՛նսա՛հ-
մա՛ն ժամանա՛կաի՛ ՛ր . պղծեցի՛լ
մի՛շտ սո՛ւրբ Աստուածդ հո՛գւո՛վ եւ
մրճո՛ք : Ո՛ր ըզբա՛ն քո՛ օրի՛-
նաց հաստատեցեր գործո՛վ մե՛զ
ծրի՛նակ . հա՛նե՛լով զգիշերն ի
պլո՛ւխ յաղօթից Աստուծո՛ ՛յ .
բնութեամբ մերով տնօրի՛նա-
բար . որո՛ւմ կըրկնի՛ ծո՛ւռներ ա-
մե՛նայնի : Վա՛նան պո՛րոյ եւ մեք
պաղատեսցո՛ւք սո՛ւ քեզ Քրիս-
տո՛ս . չնո՛րհեա՛ մեզ յամենայն
ժամ լինել քեզ յանդիման ՛ն .
մանաւանդ աղօթի՛ւք ըստ ա՛նմար-
միո՛ն ո՛ր յերկի՛նս : Ա՛զգայա՛-
նօք Աստուածածնին անապա-

կան քաւմ ծընողին. զիմա-
նալի աչըս սըրտից մերոնց.
բացցես ողորմութեամբ հայել
ի լոյս քո կրնստոս։

Ա.Պ. Յաւերնայն ժամ. աղաչանք
իմ այս ե՞ս։ ա՛մէն. ի մեղաց
իմոց սուրբ աբրա զիս Տէր։ Յան-
ցանաց իմոց զարհուրիմ սիրտ
ե՞ս։ ամէն. աղաչեմ ըզքեզ
Թոզ ինձ Տէր։ Ա՛րտասուաց
իմոց մի լըռեր Տէ՞ս։ ա՛մէն.
զի պանդխտ եմ ես յանցաւոր երկրի։

Ղ.Ջ. Ի մատուռն կուսանքըն
պատրաստեալ իւղ լապտերաց.
եւ ին ընդ առաջ երկնաւոր

փեսային ելանել լապտերօք։
Իսկ յի մարդոց կուսիցն անհա-
գատացեալք ի յիւղոյ. անպա-
տրաստ գտանի դալըստեանն
փեսային չինչեալ լապտերօք։
Վասն որոյ եւ մեք պատրաս-
տեսցուք իւղ հոգեւոր. զի մըտ-
ցուք ի յաւուրսն անմահ
փեսային ելանել լապտերօք։

ՅԱՐ. ‖ Որդիաբեա ինձ Ա՛ս-
տըւած իմ ողորմութեա՛ն Որ ի
յերկնից իջեր բանդ Աստըւած
եւ վասըն մեր մարմնացար ի
սըրբոյ կուսէն. ողորմեա՛ Որ
ի խաչին տարածեցեր զանա-
րատ բազուկըս քո. եւ վասըն

մե՞ր հեղեր զարիւն քո սուրբ. ողո՛րմեա՛։ Ո՛ր ի գերեզմանի՛ եղար ամենապատկան. եւ յարու՛ցեա՛լ նորոգեցեր զաշխարհս. ողո՛րմեա՛։ Ո՛ր ի յերկինս համ՛ բարձար ամենակարող. եւ ընդ աջմէ՛ն՝ չօր նըստար յաթոռ փառաց. ողո՛րմեա՛։

ՀԳ. Ի՛նչեր տէր ողո՛րմութեամբ քո՛ յաչխարհ. եւ ըզմեռեալ բընութիւնս ի կեա՛նս վերահի՛ խեցեր։ Եւ՛ղեր տէր առ Հա՛յր փառօք ի յերկինս. եւ մըխիթարի՛չ առաքեցեր առա՛քեցեր սուրբ զՀոգին։ Բա՛ցեր տէր այսօր ըզդանդ երկնայինն.

եւ բաշխեցեր առատապէ՛ս պարգե՛ս ա՛ղբատ բընութեա՛նս։

ՃՆ. Ո՛ր ողո՛րմեցար ի մեզս ծընեալ մարդկան Հա՛յր երկնաւո՛ր ընտ մարգարէին. եւ ետուր բնո՛ւթեանս այսօր պարգեւ ըզկոյսըն սո՛ւրբ ըզծնօղ Ա՛րդւոյդ միածնի՛. ‖ մա՛ղթանո՛ք սո՛ւրբ՝ տէր մե՛զ ողո՛րմեա՛։ Ո՛ր ցօղեցեր ի մեզ յամպոյ օրհնա՛ց Որդւո՛յդ այսօր զկոյսըն Մարիամ. յո՛րմէ ծընա՛ր մարմնով եւ բարձեր նո՛վաւ ըզմե՛զս նախատեցե՛ծին Ա՛դամայ. մա՛ղթանո՛ք։ Ո՛ր մա՛քրեցեր Հոգւո՛յդ սո՛ւրբ ըզսիրտս եւ զարդա՛ր նդ մե՛ր քո՛ փառակ-

ցին. այսօր ամուլ ծնողաց նա-
րին եռաւր ըղմայր Բանին զօրհնիչն Եւայի. մաղթանօք:

ԽԶ. Ճառագայթ փառաց Հօր Որդիդ միածին. ընր ըղլոյսդ անվայրապիակ մարմնով պարա-
գրեալ. ‖ այսօր ի Թաբոյ՛ր վա-
ռօք փայլեցեր Որ անտես սրտ՛վ
բէից ահագո՛ր վեր քան ըղբան.
ծառայի կերպի՛ւ պարագածակեալ
ընդլոյդ անըստուեր. այսօր ի
Թաբոյ՛ր վառօք:

Փառք Հօր և:

Որ հրեղինացն անմերձենա-
լի հնար աստուածութեանդ. ի
հողեղէնս խոնարհեալ լոյդ որ-

վիականն. այսօր ի Թաբոյ՛ր վա-
ռօք փայլեցեր:

Ամէն և միշտ:

Որ մարմնացար վասն մեր. ա-
զաչանօք Աստուածածնին Քրիս-
տոս յիշեա՛յ զնընկէց ցեաւն ի
սուրբ ա՛նունդ քո. եւ հանգո՛
զհոգիս նոցա ընդ սո՛ւրբսդ քո՛:

ԵՐՐՈՐԴ ՁԱՅՆ

Ի՛ ձայն մեծի զո՛ւարթնոյն և
ի հընչումն հրաշալի փողոյն.
ո՛ւր հողացեալ մարմինքդ մարդ-
կա՛ն նորո՛գին. ‖ յայնմ ա՛ւուր
ահեղին յիշեա՛ ՏԷ՛ր և ըզ-
մեր ընդընկեցեա՛լն եւ հանգո

ընդ սուրբըս քո: Յորժամ նըշան տէրունեան ճառագայթիւք փայլէ. և թագաւորըդ թագաւորաց փառօք տեսանի. յայնմ: Յորժամ ատեան դատաստանին դընի. և դըպրոթիւնըք հրաշիցըն բանին. յայնմ:

Ո՛ր երկայնամտիդ ես տէր. քաղցր և ողորմած հանդո՛ղ հոգի քո ծառայից. ‖ զի մի՛ դարձցի տնանկ ամաչեցեալ յաւուրն ահեղ ատենին: Զյիշատակ հրաժարելոցն ի հաճոյս քեզ ընկալցիս. եւ զուխտըս մեր ընկալ ձրպէս զԱբելին զնոյի՝ն և զԱբրահամին. զի: Ի խո՛

րան քումմ սիրոյդ հանգուցեա՛ ընդ ծոցս դասեցեա՛ ընդ սուրբըս քո. զի:

Ո՛ր խոնարհեցա՛ր յերկինից Բանի՛դ Աստուած. և առեր մարմին ի սըրբոյ կոյսէն. ‖ յիշեա՛ ըզնը՝ ընկե՛ցեալսըն ը մեր. յորժամ գայցես անճառ փառօք զի դու ես տէր աշխարհի՛ ամենայն երկրի: Ո՛ր ունիս իշխանութի՛ն մահո՛ւ եւ կենաց. եւ խաչիւդ քո լուծեր զընկունելսն մահու. յիշեա՛:

ԱՊ. ԿԻՐ. Ո՛ր ա՛րարիչ ըզերկրա՛ւ թեամբ զի՛ մանուկացն աշխարհ

վերինն. եւ ի նմա հաստատեցեր
տընտեսս ըզպետսս հրեղինացն.
‖ օրհնե՛մք զանհասանելիդ զօ-
րութիւնդ: Ո՛ր տիրապետս մե-
ծատունդ ստեղծեր երկրորդ աշ-
խարհ զգալի. եւ ի դրախտն
որ յարեւելի տընտես եղեալ
զմարդն ածայիր. օրհնե՛մք: Ո՛ր
չինեցեր բարեգործոյն զհակդե-
ցի քո խորհրդովդ. եւ ի սմա
կարգեալ տընտես զքաղցրզս բա-
նին ճշմարտութեանն. օրհ-
նե՛մք: Ա՛նտանելւոյն տագա-
ւար բանիդ էիցըս բարեխոսին.
ար ծընաւ զաստուածամարմնով
զանմարմնաբար ծընունդըն Հօր.

բարեխօսեա՛ վասն մեր Ա-
տուածածնին Մարիամ:

Ա՚Պ. Ո՞ՀԷ՛ր ծո՛ զին յերկոգայ-
թէ ա՛րատ՚զին. եւ յա՛մենայն
վըտանգից ա՛պրե՛ցո՛. ‖ եւ ո՛չ
զո՛՞ր սիեա՛: Ցաչերեւոյթ թըշ-
նամւոյն եւ ի գաղտնի նեռից
բանսարկուին պա՛՞հեա. եւ ո՛չ:
Փը՛րկեա՛ զին ի յանցաւնաց ա-
զա՛ց ի՛՞մոց. եւ նո՛րոգեա՛ զիս
հոգւո՛վ գիտո՛՞ւթեան. եւ ո՛չ:

Ղ.Ջ. Ա՛րկօդդ ըզլո՛յս ո՛րպէս
զօթո՛ց. այսօր անեա՛ւ խոնար-
հութեամբ ի վերնատո՛ւնըն խոր-
հըրդոյ ըզգեա՛ստ ծա՛ռայի ը-
փա՛ծանիլ յա՛նձն առե՛ր. օրհ-

նե՞մք զեկեալզ ի կամաւոր չա՞րչարա՛ նս։ Ո՞րո՞մ երկերպա՛ զեն զաք հրեշտակաց խո՛նար՛ հե՛ցար ի լըսանալ զո՞տըս հո՞ղե՞ղ՛ նս. բը՛ժըշկե՛լ սո՛ղջ ընդ զա՛րշապա՛րս նա՛խահօ՛րն. բը՛ժըշկեա՛՞ զհո՛գւոյ խո՛յ զհի՛ւանդո՛ւթիւն։ Ո՛ր ի խո՛ր հո՛ւրդըս փը՛րկականս ե՛կե՛ղե՛ց՛ւոյ. բա՛շխե՛ցե՛ր աշակերտացն զմա՛րմի՛նըզ քո՛. նո՛րոգելո՛վ ըզմա՛հացեալն ի ճա՛շակմանէ. հա՛ղո՛՞ր տս ա՛յժմ ընկալ ընդմէդ միայն մա՛րդասէ՛ր։

ՅԱՒ. Ցամէնայնի բանո՛ւմ ողո՛րմ Ա՛ստըւած. նայեա՛ յիս

զը՛թութեամբ եւ խնայեա՛ ‖ զի դո՛ւ միայն ես մա՛րդասէ՛ր։ Ե՛ւ խա՛չիւըդ քո կենարա՛րու պա՛հեա. եւ յարութեամբըդ քո փըրկեա՛ և ապրեցո՛ զի։ Ե՛ւ ի մի՛ւսանգամ ի գալըստեա՛ն քո՛ ՏԷ՛ր. վերըստի՛ն գիս նո՛րոգեա՛ և ապրեցո՛ զի դո՛ւ միայն ես մա՛րդասէ՛ր։

ՀԳ. Ո՛՞ր համագո՛յդ ես Հո՛ր և Որդւո՛յ. ա՛ն ճա՛ռաբար բըղխո՛ւմն ի՛ միշտ Է՛ն. ա՛՞յսօ՛ր բըղխեցե՛ր ջուր կենդանի՛՞ յե՛՞րուսա՛՞ղէմ ‖ Հո՛գի՛՞ Ա՛ստուածո՛յ ո՛ղջո՛ւյ՛ւեա՛. Ո՛ր ա՛՞րարչակից ես Հո՛ր և Որդւո՛յ. ո՛րո՛վ կենդա-

նե՞մք զեկեալդ ի կամաւո՛ր
չա՛րչարա՛նս։ Ո՞ր՝մա՛ երկնքա-
զե՛ն զա՛ազ հրեշտակաց խո՛նար-
հե՛ցար ի լըւանալ զո՛տըս հո՛-
զե՛ղչ՛նս. բը՛ժըշկել սո՛ղքոք ընդ-
զա՛ըշապա՛ըս նա՛խահօ՛րն. բը՛ը-
ժըշկեա՛ զհո՛գւոյ խմոյ զհի՛ւանդ-
զո՛ւթիւն։ Ո՛ր ի խո՛րհո՛ւրդըս
փը՛րկականս ե՛կեզե՛ցայ. բա՛շ-
խե՛ցեր աշակերտացն զմա՛րմի՛ն
նըզ քո՛. նո՛րոգե՛լո՛վ ըզմահա-
ցեալսն ի ճա՛շակմանէ. հա՛-
զո՛ըդս ա՛յժ ընկալ ընդմեզ
միա՛յն մա՛րդասէ՛ր։

ՅԱՐ. Ցամենայնի բանդո՛ւմ
ողո՛րմ Ա՛ստըւած. նա՛յեա՛ յիս

զբ՛ծուխեա՛մբ եւ խնայեա՛ ‖ զի
դո՛ւ միայն ե՛ս մա՛րդասէ՛ր։ Ե՛ւ
խա՛չիւըդ քո կենա՛րարա՛ւ պա՛-
հեա՛. եւ յարո՛ւթեա՛մբըդ քո փըը-
կեա՛ եւ ապրե՛ցո՛ զի։ Ե՛ւ ի
մի՛ւսանգամ ի գա՛լըստեա՛ն քո՛
տե՛ր. վե՛րընտի՛ր զիս նո՛րոգեա՛
եւ ապրե՛ցո՛ զի դո՛ւ միայն ե՛ս
մա՛րդասէ՛ր։

ՀԳ. Ո՛՛ր համագո՛յդ ե՛ս Հո՛ր
եւ Որդւո՛յ. ա՛՛ն՛ճա՛ռաբա՛ր բըզ-
խո՛ւմն ի՛ մի՛շտ է՛՛ն. ա՛՛յսօ՛ր
բը՛զխե՛ցեր ըսւր կենդանի՛՛ յե՛-
րուսա՛՛ղէմ ‖ Հո՛գի՛՛ Ա՛ստուա՛ծոյ
ո՛ղո՛ւմ՛՛եա՛։ Ո՛՛ր ա՛՛րարչակից
ե՛ս Հո՛ր եւ Որդւո՛յ. ո՛րո՛վ կենդա-

նաձնեա՛ք ի ջո՛ւրս աւրաւածք. այ՛սօր ո՛րդիս Աստուծոյ ծնա՛նիս ի՞ ջուրց հո՛գւով՝: Ո՛ր փա՛ռակից ես՝ Հօր և Որդւոյ. եւ քո՛ննեա՛ս ըզխո՛րս Աստուածոյ. այ՛սօր խորագէտս լմաստից գյիմա՛ս աչխարհի՛ ասա՛ցե՛ր հո՛գւով՝:

ԾՆ. Դա՛ւք անմա՛ռնականք երկնա՛ւոր զօրացն. ի՛ մէ՛ջ հո՛վուացն օ՛րհնէին ըզծագո՛ւմըն լուսոյ. մեծին ի՛ Հօրէ՛՝ մեզ ի փըրկութի՛ւն: Եւ մո՛ղքն աստե՛ղք նըշանաւ. երկի՛ւղն ի բե՛թղեհէ՛մ՝ երկի՛ւղ պագին տեառն եւ ի յայրին մանուա-

գի՛ն զընծայս խորհըրդոյ: Եւ հովի՛ւքն ե՛րգե՛ն ընդ հրեշտակըս. փառո՛ւք ի բարձունս Աստուծոյ ո՛ր եկե՛ր և փըրկեցեր ընտրեզե՛րս քոյո՛վ յայտնութեամբդ:

Թշ. Քե՛զ Քրիստոսի՛ կաթո՛ղիկէ եկեղեցւոյ չնո՛րհօղի. գյաղթակա՛ն ըզպատուական զա՛տաւուածընկալ սո՛ւրբ նըշանս. մատուցանե՛մք զօրհնե՛բգութիւն մի՛շտ ի՛ բարձունս: Սա՛ կամա՛ւք քո՛ Քրիստո՛ս եւ թե՛ւօք ամե՛նազօր սուրբ Հոգւոյն. եւ դա՛սո՛ւք հրեշտակաց թռուցեա՛լ ե՛ կա՛ւորի. ի՛ լեա՛ռըն վա՛րագոյ բընակի՛լ ի նմա՛:

Փառք Հօր և :

Եկայք ժողովուրդք . երկրպագեսցուք անստուածային սէրըն նըշանին . համբարձվք միաբան ըզձերըս ձեր ի սըրբութիւն . եւ ըզբնակեալն ի սմա մի՞շտ փառաւորեսցուք :

Ամէմ և միշտ :

Ի՛ նըստեալ քո յաեռնի գահոյսըդ ահեղ . աղաչանօք սուրբ Աստուածածնին . յիշեա՛ ըզնըստեալսըն ը մեր յերժամ գայցես անճառ փառօք . քանզի քո՛ են փառք յաւիտեա՛նս ամէն :

ՎԱՌ ՋԱՅՆ

Լո՛յս ի լուսո՛յ զմեզ լուսաւորեա՛ . որ փառօք Հօր հաղորդեալ եւ գալ ի գոհել զերկի՛ր . ‖ արժա՛նաւորեա՛ եւ զմեր ըզննդեցեալսըն . անճառ խոստմանց քոց ընդ սուրբըս քո՛ : Հօր եւ Հոգւոյ համագոյակից . ի տիեզերակա՛ն ահեղ ատենին . արժա՛նաւորեա՛ : Երկնի եւ երկրի արգար գտաւո՛ր . յորժամ հատուցանես ընտ գործոց իւրաքանչիւրոց . արժա՛նաւորեա՛ :

Որ արարիչդ ես հրեշտակաց

եւ հոգեղինաց. եւ մըշտըն-
ջենաւոր փառաբանիս ի բանա-
ւոր պաշտօնէիցդ. ‖ ի քէն
հայցեմ՝ մըք թողութիւն ընդ-
հեան մերոց : Որ ի
յերկրի երեւեցար եւ ընդ մարդ-
կան բնակեցար. եւ ան-
մահութիւն պարգեւեցեր մեզ
մահացելոցս. ի քէն ցորժամ
նըստիս յաթոռ փառաց դատո-
ղական՝ ի չխոհեմութեանէ. եւ
փաղաղուրես առ ի քէն փառաք
ըզգիր նս արեան քո ՏԷՐ. ի
քէն :

Ո՛ր անբաւ քո մարդասի-
րութեամբդ. գըթացար յայդ-

պըս մարդկան ծընաւր ի
կոյսէն. ըզծընեալ առ
սուրբ աւազանին ‖ ընդնըն-
ջեցեալսըն ըմեր ընդ սուրբըն
քո հանգոյթ թաղաւոր յաւիտ-
ենից : Որ ի վերայ խաչին ն
զենաւր սրպիս գառն. եւ
զմարմին եւ զարիւնըդ քո բաշ-
խեցեր ի փըրկութիւն աշ-
խարհի. զհաղորդեալ առ
մարմնոյ քո և արեան ընդնըն :

Ա.Պ. ԿԻՐ. Օրհնեմք ըզքեզ ա-
նըսկիզբըն Հայր Որդւոյդ միած-
նի. զոր առաքեցեր ի դարձուածն
մերս որեալ ոչխարին. դարձ-
եալ եւ զմեզ ի մեղաց Որդւոյ քո չար-

չարաչնե՞ք։ Գովեմք ըզքեզ բան եւ լոյս որ զարհրական քո պատկեր լուսով ճրագի քո զլուսեաղ վերակացնգնեցեր. կա՛ցգնեա՛ւ զանկեալքըս մեղօք քոյիւն սուրբ չարչարանե՞ք։ Բարեբա՛նեմք զփա՛ռակիցըդ Հո՛ր զՀոգի՛դ ճշմարիտ. ո՛ր նորոգեցեր ընդհանցեալքս մեղօք հընձայն Ադամայ. նո՛րոգեա՛ւ եւ զմեզ ի մեղաց նորոգմ՛եամբ քո չնորհա՛ց։ Ո՛րպահպանիր բարձրելոյն հովա՛նացեալ զո՛րութեամբ եւ բնակարան սուրբ Հո՛գւոյն որ՛վ ծընանր զԲա՛ննն Աստուած. բարե՛՛խօսեա վասըն մեր Աստուա՛ծածնին Մարիա՛մ

Ա՛Պ. Քրիստո՛ս Աստուա՛ծ անստուածնոյ. ‖ ողջո՛յմ Քրիստո՛ս Ա՛նօրի՛նութեամբ ի մեղս երկնեցաց զիս մայր իմ. ա՛զատչի՛մ փըրկիչ աղո։ Վի՛րաւո՛րեալ մեղօք ա՛նկանի՛մ ա՛ռ քեզ փըրկի՛չ մի անտես առնե՛ր աղո։

Ղ.Ջ. Շնո՛րհեա՛ մեզ տէր ընդադքատանց օրի՛նակին Ղա՛զարու ժա՛ժկալութի՛ւն. զի կամաւոր աղքատութեամբ արքայութեանդ երկնից ընդ նըմի՛ն լի՛ցո՛ւք արժանի՛. լուր մեզ եւ ողո՛րմեա՛ Քրիստո՛ս Աստուա՛ծ։ Ո՛ր փրկանակ հանգիս կարծոցութեան զհանգն անմահութեա՛ն

նըմա չնորհեցեր. եւ ընդ մե-
ծատանն աւգըթութեան ի գոհն
Աբրահամու ընկալար.
‖ լուր մեզ եւ ողորմեա Քրիս-
տոս Աստուած: Լուսաւորեա
զաչըս սըրտից ատանալ մեզ ո-
ղորմութեամբ ի քէն տէր զո-
ղորմութիւն. զի մի ընդ մե-
ծատանըն հայեցսցուք ի բոց
հնոցին ծագիւ մատուն ջուր
ի զովացումն. լուր:

ՅԱՐ. Ո ր տըրտմահատ ըդ
քո չարչարանօք խաչին. ազա-
տեցեր ըզմարդն ի տըրտմագ-
գեաց փայտէն. եւ ի մեղ-
ատճաշակ պըտղոյն. ‖ Քրիստոս

Աստուած եւ մեզ ողորմեա:
Որ մահուամբ քո կենդանի՛ և
մեռելութեամբըն յերկրի. նո-
րոգեցեր դարձեալ զաշխարհս
և զհնզղացեալ բնութիւնս. Քրիս-
տոս: Որ երեքօրեայ յարու-
թեամբըդ քո և համբարձմամբ
բըդ յերկինըս. վերածեր ըզ-
մարդն առ կենդաց փայտն եւ
յանմահականն ճաշակն. Քրիս-
տոս:

ՀԳ. Աւյսօր ցընծան դասք
առաքելոցըն գալըստեամբ Հոգ-
ւոյն Աստուծոյ. զոր մըխիթա-
րեաց փոխանակ Բանին մար-
մնացելոյ եղեալ ընդ նոսա.

‖ փառը՛ս տացուք նըմա՛ սը՛ըբա՛ սաց ձայնի՛ւ։ Ա՛յսօր բը՛ղխեանց ջո՛ւր կենդանի յերուսաղէ՛մ յո՛ր֊ մէ լը՛ցա՛ն գետք աստուածա֊ յինք. եւ ընթայեա՛լ աբրուգին տիեզերաց գբա՛նավը՛տա՛ կ անդ֊ բի՛ւրն եգեմա՛յ. փառը՛ս։ Ա՛յ֊ սօր ցօղո՛վ իմանալեաւ յա՛մպոց Հոգւոյն զուարթա՛ցա՛ն բնչաք եւ կեղեցւոյ. պա՛րարտացան դա՛շտք արդարութեամբ եւ գեղեցկա֊ ցան ա՛նապատք մանրո՛ւ կուսու֊ թեամբ. փառը՛ս տացուք նըմա՛ սը՛ըբա՛սաց ձայնի՛ւ։

ՄԳ. Ա՛սուածածին խորա՛ն լուսոյ. անվայրապակ աբրիւոյն

կենաց ո՛ր եղե՛ւ բ աբրե՛ւելք արեգականն արդարութեան. եւ նը՛ստեցո՛ւց ի խա՛ւարի լոյս ճա֊ գեցը. ‖ վասն որոյ ամենա֊ քեան ը՛նդեզ միշտ մեծացուցա֊ նե՛ք։ Ա՛նապակա՛ն տաճա՛ր. եւ մարգարէ՛ անկի՛նդելի՛ ո՛ր զան֊ չե՛ւ հո՛ւր աստուածա՛նութեանն ի քե՛զ տա՛րեաւ կրեցեր. ո՛րով բնութեա՛նս կիզեա՛լ չիջաւ կրից բոց. վասն։ Կե՛նդանի տաճա֊ նակ. կտակարանաց նորո՛յ ուխ֊ տիս ո՛րո՛վ ե՛ւ լը՛ք յե՛րկիր ա՛ւե֊ տեաց հորդեա՛լ. Հո՛գւով ի քե՛զ տըպաւորեա՛լ բանին. վասն։

ԽԶ. Ո՛վ պահապան ո՛ր ճա՛

գեցար յե՛դեմայ . նըշան յաղ-
թութեաւ՛ն ընդդէմ աներ-
ւոյթ թըշնամո՛ւն : Դո՛ւ փակե-
լոյ դրախտին բայող և սրաձ-
նորդ աւազակին . ո՛ր զբոցեղէ՛ն
սուրըն կա՛պտեաւ՛ ց ա՛նեղին
հրամանաւ : :

փառք Հօր և :

Քե՛զ ցընծա՛ն ըստ՛բայինքս
ա՛մենայն . ի՛ մի՛ւսանգամ քո՛
գա՛լըստեանն . եւ յա՛ւէ՛ժ ը զու-
արճա՛նաւ՛՛ն դա՛սք ա՛նմար-
մնոցն սո՛ւէ՛ցիս :

Ա՛յժմ և միշտ :

Ո՛ր ըստ նըմանո՛ւթեան մա՛-
հու քո՛ տը՛ նակ՛կի՛ւ՛ց ա՛րա՛-

րեր . եւ երկնից արքայութեա-
նըդ ժա՛ռանգո՛րդ լի՛նե՛լ խոս-
տացա՛ր . զհա՛ւատացեա՛լ ա՛ղ
գա՛լը ստեա՛ն քո՛ տէր ըզնըն-
ջեցեալսըն ը՛ւ մե՛ր ը՛նդ սո՛ւրբըն
քո՛՛ հա՛՛նգո՛՛ թա՛գաւոր յա՛ւի՛-
տե՛նից :

ՁՈՐՐՈՐԴ ՁԱՅՆ

Քա՛նզի զքե՛զ օ՛րհնեն իշխա-
նութի՛նք երկնից թա՛գաւո՛ր
փա՛ռաց . ա՛մե՛նակա՛լ ա՛մենա՛-
կարո՛ղ թո՛ղ ընդմե՛ղըս մե՛ր նըշնջե-
ցե՛լո՛ցն ‖ և հա՛նգո՛ւ ի խորանի
փո՛ւմ ի՛ յա՛րքա՛յակա՛՛ն լի՛՛ հան-

գլուտեան։ Ո՛ր ի նախանձումն լըս-
մարգարէն Մովսէս. լուսաւորե-
ցեր աստուածայինն փառօք տես-
լեամբ աստուածութեանդ քո.
լուսաւորեա՛ եւ ընդմեր ըզնընջե-
ցեալսն և հանգո՛։ Բարեխօսու-
թեամբ սուրբ Աստուածածնին
ծընողի և մօր քո. լիշեա՛ զգինս
արեան քո Տէր. եւ զասուա-
րեա՛ յերանաւէտ յանթառա՛մ
և յանտրտո՛մ ի կեանսդ. ի
յարքայակա՛ն ի՛ր հանգըստեան։

Փառըք քեզ Հա՛յր. ո՛ր կե-
նարարդ ես մարմնոց եւ զոյա-
ցո՛ւիչ հոգւոց. ընկալի՛ր զօրհ-
նութիւնդ հոգիս յանմահականն

քո հանգիստդ։ Մարդասիրի
Հօր Որդի. ո՛ր պատկերակից
եղեր հողեղինացս եւ խաչեցա՛ր.
ընկալի՛ր զօրհնութիւնդ հոգիս
յանմահականն քո հանգիստդ։
Ամենազօր սո՛ւրբ Հոգի. ո՛ր
անդո՛րրիչ ես նեղելոց եւ մըխի-
թա՛րիչ հոգւոց. ընկալի՛ր։

Ի հանգիստ քո՛ Տէ՛ր. ո՛ւր
ամենայն սուրբքդ քո հանգչի՛ն
հանգո զհոգիս ծառայից քոց
ընդ սո՛ւրբսըս քո մարդա՛մ սէր։
Դո՛ւ Աստուածա՛ ո՛ր իշխե՛ր ի դը-
ժոխս. զերկունըս մահո՛ւ լուծեր
ըզկապեալսն արձակեցեր՝ եւ
զհոգիս ծառայից քոց ընդ սուր-
բըս քո հանգո՛ մարդա՛մ սէր։

Ա.Պ. ԿԻՐ. Ո՛ր զօրէն՝ըս սըրբու-
թեա՛ն պահոց նա՛խ ի դրախտին
ա՛ւանդեցեր. զո՛ր ո՛չ պա՛հէլով
նա՛ խաւստեղծիցըն ճա՛շակմա՛մբ
պըղտոյն ճաշակեցի՛ն ըզդա՛-
նա՛թիւն մե՛ղաց եւ մա՛հու.
վա՛ռն որո՛յ չնո՛րհեա մե՛զ ՏԸ՛Ր
ճաշակել ըզքա՛ղցրութի՛ւն քոց
պատուիրա՛նաց: Ո՛ր զանա-
զա՛ն վիրօ՛ք մեզա՛յ հա՛րաք յա-
գիս ի թըշնամւոյն. եւ ի բաղ-
մապատի՛կ հի՛ւանդութիւնս
կարօտացա՛ք մարդա՛սիրիդ բա՛ռ-
նա՛լոյ ըզցաւըս մե՛ր. վա՛ռն ո-
րո՛յ բըժըշկեա՛ ընդմե՛զ ՓՐԿԱ-
ՏՈ՛Ս որպէ՛ս մարդասէ՛ր: Ո՛ր

ելիր ի փըրկութիւն մարդկա՛ն
ծնըն՛դեւամբ կուսին Մարիա՛մա-
եւ կե՛նդանարա՛ր քո՛ յա՛րու-
թեամբդ հրաւիրեցեր ըզմահա՛-
ցեալսն ի յա՛րքութիւն ա՛ՆՄԱ-
ՀՈՒԹԵԱՆ. վա՛ռն որո՛յ ա՛ղա-
չանօք մե՛ր քո՛ կեցո՛ զմե՛զ
փըրկիչ:

Ա.Պ. Հա՛մբառնամ առ քե՛զ
ՏԷ՛Ր զա՛յս իմ նա՛յեա՛ յիս գըթու-
թեամբդ. քո եւ ո՛ղջ լե՛ա: Ո՛չ
ես յա՛յս և ա՛պաւէ՛ն իմ զերծո՛ղ
կա՛ս յո՛րոգայթէ՛ մե՛ղաց եւ ո՛ղջ
մե՛ա: Ա՛պրեցո՛ւցիչ իմ եւ փըր-
կի՛չ իմ ա՛պրեցո՛ զիս յո՛րոգայ-
թէ՛ մե՛ղաց եւ ո՛ղջ լե՛ա:

ՂՋ. Զգալուստ քո Քրիստոս այսօր. յԵ֊րուսաղէմ նոր եկեղեցի սուրբ. յաղթականն երկով բարեբանեմք ‖ օրհնեալ եկեալ անուամբ Տեառն : Որ վասըն մերոյ փըրկութեանն յաւանակի նըստիլ յանձն առեր. ընդ մանկունըն բարեբանեմք օրհնեալ : Թագաւոր երկնաւոր. զեկեղեցի քո անչարժ պահեա. եւ զերկըպաղուս անուանըդ քո պահեա՛ր ի խաղաղութեան :

ՑԱՐ. Զյարութիւն Աստուածորդւոյն. հրեշտակապետն այսօր աւետէր կանանցն ասէլով. յարուցեալ է Տէ՛ր ի գերեզմանէն : Վասն որոյ եւ մեք ընդ հրեշտակին գոչեսցուք զյարութիւնըն Քրիստոսի. որ փըրկեացն ըզմե՛զ ի ձերոյ մահու :

ՀԳ. Կենդանարար Աստուածորդի մարդասէր Հոգի. ըզժողովեալ լսըն միաբանական սիրով. լուսաւորեցո՛ր հրեղէն նոճք լեզուո՛ք. ‖ վասն որոյ եւ մեք այսօր տօնե՛մք ըզգալուստ քո սուրբ : Զուարճացո՛ն քո գա֊

ւանէ՛ն : Ըզնթացեալ կանանցըն խընդո՛ւթեամբ. պատմէին աշակերտացն առեղով. յարուցեալ է Տէ՛րն ի գերեզմանէն : Վասն որոյ եւ մեք ընդ հրեշտակին գոչեսցո՛ւք զյարութիւնըն Քրիստոսի. որ փըրկեացն ըզմե՛զ ի ձերոյ մահու :

ՀԳ. Կենդանարար Աստուածորդի մարդասէր Հոգի. ըզժողովեալ լսըն միաբանական սիրով. լուսաւորեցո՛ր հրեղէն նոճք լեզուո՛ք. ‖ վասն որոյ եւ մեք այսօր տօնե՛մք ըզգալուստ քո սուրբ : Զուարճացո՛ն քո գա֊

լըստեան՝ մը ն սուրբ առաջ քեանքն. կ՚ելլով ի միամիտն ըզգըրուհանան ի միաեան՝նց բազմաձայն լեզուո՛ք. վասն : Հոգե՛ւորականն սուրբ մըկըրտութեամբ. զարդարեցեր նոքօք ըզպիտի եղեմըս ի զգեստս լուսավայ՝ յս եւ նոր՝ փեսա՛ւ սուրբս. վասն որոյ եւ մեք այսօր տօնե՛ մք ըզգալուստ քո սուրբդ :

ՄԹ. Ծաղիմըն հրաշալի որ անյայտ էր ի մեզ. եւ բանըն հայրական անըմբռնելի, հուր փայլակնացեալ և ի մարմնիկ բնակեցաւ. անվընաս պահե-

լո՛վ զարարա՛ծս ամենայն : Ծաղիմըն հրաշագործ որ ի կուսէն ծագեցաւ. ճառագայթելո՛վ զարարա՛ծս ամենայն. եր՚կիր կ՚ընըք ցընծայի՛ն և երկիրս ո՛րբանայր. եւ Քրիստոս Ա՛ստըւա՛ծ ընդ մարգկա՛ն չըր՚ջեցաւ : Ա՛ռ քեզ ապաւի՛նիմք Ամենասքրբուհի. գերագոյն և հրաշալի՛ եւ բաշխող բարութեա՛նց. աղերսի՛ր եւ ծարաւեաց և հանգի՛ստ ա՛շխատելոց. և երդեր վերընկալ ա՛ստուածա՛յին բանի՛ն :

ԽԶ. Զօրութի՛ւն սուրբ խաչի՛ քո Քրիստո՛ս. որ կանգնե՛ցեր

ի փըրկութիւն աշխարհի. ‖ սա՝ պահեսցէ զմեզ յամենայն փորձութենէ։ Քանզի ի սմա բարձրացաւ Աստուածն. եւ ի սմա հեղեր ընդպատուական արիւնն առաքեալդ. սա՝

Փառք հօր և։

Եւ ըզքո՞ մխիթարեսցէ ըզգալուստըդ. ընդշնաւ խաչի քո ցուցցէ՞ աշխարհի. սա՝

Ա. յժմ և միշտ։

Ընդ հոգւոյն արդա՞ր կատարելոց եւ զհոգիս ծառայից քոց ընդ սուրբսդ քո հանգո՞ մարդա՞ս։

ՎԵՐՋ ՁԱՅՆ

Հայր անըմակիզբն բարեխնամ մարդասէր. որ ստեղծիչդ ես հոգւոց եւ մարմնոց. յիշեա զընկնեցեալսըն մեր ‖ եւ հանգո՞ ընդ սուրբըն քո՝ Որդիդ միածին որ զբիածդ ես առ ամենեսեան. եւ խաչիւ եւ արեամբ գնեցեր ըզքո՞ ժողովուրդս. յիշեա զկինս աբեահն քո ՏԷր եւ հան՝։ Հոգիդ ճըշմարիտ. որ ազբիւրդ ես անըմպաւելի. եւ լցուցիչ ամենայն բարութեանց. յիշեա զընկնեցեալսըն մեր եւ հանգո՞։

Խընդրեմք ի քէն թագաւոր փանաց փառաւորեալդ ի զուարթնոց. ‖ ըզնընջեցեալսըն մեր ընկալ մարդասէր Տէր. եւ հանգո՛ ընդ սուրբսըս քո՝ ։ Յորժամ գա՛ս փաղաքք Հօր դատել զերկիր արդարութեա՛ն աբեգա՛կն. ըզնընջեցեալսըն ։ Ի՛ նըստեալ քո յաստենի դատաւոր ահեղ Քրիստո՛ս փըրկիչ մեր եւ՛ յոյս. ըզնընջեցեալսըն ։

Ո՞ր արարի՞ւդ ես արդարո՛ւ ծո՛ց հանգուցեալդ ի հրեղէն կառս. ‖ յիշեա՛ զհո՛գին նըն-ջեցեալց մեր ընդ եւ հանգո՛ ընդ սուրբսըս քո՝ ։ Ո՞ր երկայնամի՞տ

ես սո՛ւ ամենեսեա՛ն. եւ նե-րո՛ղ յանցանաց մերոց. յի՛-շեա՛ ։

Ա՛Պ. ԿԻՐ. Բա՛ննդ հո՛գիդ ընդ հո՛գիս ննջեցելո՛ւթեան. եւ համամա՛գ սուրբ հոգւո՛ւյն. ըզպատկերն իւրական խառնեա՛լ ընդ հո՛ղանի՛ւթ բըն-նութեանս. զո՛ր զարդարեա՛լ փա՛-ռաք եղ ի դրախտին փափկու-թեա՛ն ։ Յորո՛ւմ ցըն-ծացեալ զու-արճացեալ. անտըխրակա՛ն խըն-դութեամբ. քա՛նզի զԱստուա՛ծ տեսանէր մի՛շտ խո՛նարհեալ ի դրախտին. յո՛րմէ զլուսո՛ւյն ճա-ռագայթ տըպա՛ւորըմբ ի յի՛ն-քեա՛ն ։ Վա՛նն ո՛րոյ ա՛ղաչեա.

մայր Աստուծոյ Մարիամ. զմիա-
ծին քո զՈրդին զի չնորհեսցէ
ստահապակին. ժառանգել վե-
րըստին մեզ ընդրաքսին վա-
յելչութիւն:

Ա.Պ. Ո՞րի՞ ստոն Աստըւած ծ
յոյս անպչխարհ ոգւոյ. չնո՛ր-
հեա՛ զիւրմ զութիւն բազում յան-
ցեանցս իմոց: Ո՞ւ քեզ բազ-
մագթութ ապաւինեալ կա՛յրգա-
մըք մի՛ մերժեր ըզմե զ յո՛ղոր-
մեւթենէ քո՛ւմէ: Ո՞րպէս զա-
ւահակն աղաղակեմ ա՛ւ քեզ
յիշեա եւ զիս տէր. ի քո՛ւմ
յաղթանա՛կութեա՛նդ:

Ղ.Զ. Ցիսո՛ւս մի՛ածինն

անմա՛հութեանց պարգեւատուն
երեւեցաւ ը մե՛զ. խա-
փանեաց ղզօրութիւնն մահու:
Բըզխամա՛ր ա՛րտասուաց
Մարիամու և Մարթայի՝ անկեալ
առ ոտսըն Տեա՛ն-ոն. խընդ-
դրե՛ր զնորոգումն եղբօրն:
Բանի՛ւ բա՛նն Աստուած
կենագործեաց ընդ՝ամարս ի՛
թաղմանէ՛ն. և ե՛կեալ ար-
տաքս ա՛նապակա՛ն:

Յ.Ա.Ր. Յո՛րժամ եկի՛ն ի զե-
բեդեանն ի՛՝ւղարքեր կանայքն
եւ բերի՛ն ըզխո՛ւնկսն ի՛ խընդ-
կել. զո՛նապակեա՛ն մարմի՛նն:
Յո՛ղնժամ հրեշտակն աւետա-

լանէր . յաւիրեաւ Քրիստոս պատմեցէք աշակերտացն զյաղթութիւնըն Տեառն : Ի՛սկ նոցա զարհուրեալ վասն ահագնին տեսլեանն . պաղատմէին աշակերտացն զհանգիւն տեսլէն :

ՀԳ. Ի՞նչ համբառնալ Բանին յերկինս և ի նըստել ընդ ամենակալ Հօրն . զուարճացեալ առաքեալքն երկրպագեին . ‖ օրհնեալ լիցի ըզհայր զառաքողդ Հոգւոյն : Հաստատեալ գունդըք սրբոցն ի վերնատունըն խորհրդոյ . համբարձմամբ այնց սպասէին Հոգւոյն . օրհնեալ լիցի : Ցանկարծահաս հընչմամբ հեղեալ կեն-

դանարար աղբիւր լուսոյ . ան-մահականն կենաց լուսով զարդարեալ . որք օրհնէին ըզհայր զառաքողդ Հոգւոյն :

ՄԲ. Աստուածածնէն մայր եւ կոյս . ծաղկող արեգականն արդարութեան ըզմարմնացեալ Բանին ըզմեզ . ‖ հոգեւոր երգովք զքեզ բարեբանեմք եւ փառաւորեմք ըզմիշտ-ածիսն քո զՈրդին : Եւ յոյժ զօրէնսըս բընութեանն մարդկան . հրաշ-չափ քո ծընանդ . եւ զէնութիւնն բնութեանն ամբողջ պահեալ եւ կուսութեանըդ քո ոչ խախտեցան կընիք . հոգե-

ւնր : Զքե՞զ մորենի աչնկէզ . լեառըն վիմածին դուռըն փա- կեալ ե՛ւ աղբիւր կընքեա՛լ. նա՞ խատեաց զուշակեալ մայր եւ կոյս . հմգեւնր :

Թշ. Խաչի՛ քո՛ Քրիստոս եր- կըրպագեն արարածք ամենայն . նր իւ փըրկութի՛ւն մեզ կանգ- նեցաւ . սո՛ւրեղիցի մեզ պահա- պան յաղթող ‖ ապրեցուցանել ըզմեզ ի պատրանաց թըշնամւոյն : Ի՛ սմա բարձրացար բար- ձողդ ամենից . նր փառաւո- րեալդ ես ընդ Հօր . ժողովե՛ւ ըզհետացեալսըն կենսաքեր փայ- տիւն . ապրեցուցանել :

Փառք Հօր և :

Ա՛րմաւ լրտեսուրեցան արա- րածք ամենայն . սմա՛ւ սպասէին ա՛րգելեալքն ի մեղսաներ բա՛ն- տին նր ազատեաց ըզմեզ ի պա- տրանաց թըշնամւոյն :

Ա. յժմ և միշտ :

Ո՞ր միւսանգա՛մ գալոց ես հայրենի՛ փա՛ռո՛ք . նորոգե՛լ զնախասահմանեալ ծընունդդ . յի՞ շեա՞ զհնգկին նըշխեցե՛ լոց մե- րո՞ց եւ հանգո՛ ընդ սո՛ւրբըս քո՛ :

Ե՛ ապա ասէ սպասող ըստ չոյնի . և ընկերցեալ լինի աւետարան ըստ

Երբ Տեառն Ներսեսի կաթուղիկոսի՝ ասացեալ վասն սո՛ և Բրիսպոս ննջեցելոց :

Բկ. Դկ.

Ա՞ստուած անե՞ղ անժամանակ Հայր անըսկիզբն և անքանակ. Որդւոյ պատճառ ծնընդեամբ անճառ Հոգւոյ բըղխումն աղբերաբաղխ. ա՛դաչեմք ըզքե՛զ զըմած երկայնամիտ և ողորմած. ընդունեա՛ զբո սոսե՛ղծուածոյս ի քե՛զ յուսով նըվիրեցելոյս:

Բա՞նդ որ ի ծո՛ց Հօր միածին և կե՛նդանարար սկըզբնատը-

պատշաճի ի յայնէն. և զինէ սուրբ-
բանին ասի փոխ ի յԱստուածանե-
ղէն, և պո՛ւն ի յԱբարիչէն կա՛ ի
ես ասացիւն :

պին . որով երկինըք գոյացան աշխարհըն լրիւ հաստատեցան . հայցեմք ի քէն ՏԷր և փըրկիչ ամենազօրմ և կեցուցիչ . ողջ :

Գ.Է՞րագոյն չնորհաց բաշխող երկնաւոր բաց և երկրայնոց . կեանք և կենաց տալուղ Հոգի Հօր և Որդւոյ սրատչակից . խընդրեմք ի քէն աղբիւր բաշ բեաց սրբեցանողըդ ծարաւեանց . ողոր :

Դաշանե՞մք ընդ սրտվբէից զկենդանարարըդ համայնից . և բեքսըրբեան մի՝ տէրութիւն Հայր և Որդի և սուրբ Հոգի . յոր հանդուցեալըս մըկըրտեալ

և հաւատով խոստովանեալ . ող ղոր :

Ե՞րբակի՞ թիւ կատարեալ յերկին աշնձինըս բաժանեալ . աստուածութեամբ մահաւորեալ միով բնութեամբ հաւատարեալ . յորմէ կապեալք և արձակիմք և վէ րըստին անլոյծ կապի մք . ող :

Ջէ՞ակի՞ ցըդ Հօր զՈրդի փառաւորեմք անլըռելի . որ իջեր յարգանդ կուսին զադամայինն առեր մարմին . աղաչանօք Աստուածածնէն անանպատկան քումդ ծընողին . ող ղոր :

Է՞րեւեցար մարմնով յերկրի որ ի Հօրէ անմեկնելի . ընդ

հոգեզէնըն բնակեցար ի հրե-
ղինաց երկնըպատեալդ . պա-
ղատանօք երկնաւորաց վառա-
բանիչ քոց հրեշտակաց . ՀՂ :

Ը՞սա օրհնացըն Մովսեսի
ընծայեցար ի տաճարին . զի
ըղբնութիւնըն մարդկային ըն-
ծայեսցես Հօր իբ յերկինս .
խընդրբուածոյիւք սուրբ ծե-
րունւոյն քեւ ի կամից արձա-
կելոյն . ՀՂՈՐ :

Թաքաւորըդ հրեղինաց որ
ընդ մարդկան հոգեզինաց . չըր-
ջեցար տնօրինաբար կրեցեր
ըզկիրըս մարդկաբար . որ վա-
սըն մերը զայս ամենայն ի յանձն
առեր խոնարհութեամբ . ՀՂ :

ԲՋ . ԴՋ .

Ժ՞ղովեաք ի հրաժարու-
մըն ծառայի քո յաշխարհէ .
հայցեմք ի քէն արտասուելով և
պաղատիմք զայս ասելով . ճա-
նապարհ ընդ քեզ եղիցի հանգու-
ցեալոյս լեր ուղեկից . ի յօթե-
վանս Հօր քո լուսոյ ընդունելե-
ցեալըն մեր հանգո՛ :

Ի՞նչ փըրկութեա՞ն մերոյ սկըզ-
բան մըկնըրատեցար ի Յորդա-
նան . զոր չնորհեցեր նոր ա՛ւա-
զան ի մանըրա՛թիւն մեղաց մարդ-
կան . հայցմամբ կըրկի՛ն կա-
րապետին մեծին ի ծնունդըս
Մըկըրտչին . ՀՀ յօ :

Լ՚ըսաւեր ձայնի՛ւ յերկնից
զքեզ դաւանեաց Հայր էակից.
աղաւնակերպ Հոգին իջեալ առ
համահպոյդ իւր հանդուցեալ.
ըղմբկըրտեալս նովին Հոգւով
յորդիգրմէթիւն հօր հաւատով.
Լէ յօ։

Խաչ՚ւար մեզաց հալածեցաւ
լոյս գիտութեան քեւ ծագեցաւ.
խաւթուած օձին բըժշկեցաւ
հիւանդութիւն մեր ողջացաւ.
կենդանարարըդ մեռելոց և
լուսատուդ խաւարելոց. Լէ յօ։

Ծաղումն անճառն առ ի Հօրէ
որ ընտրեցեր ի յաշխարհէ.
լըսաւորիչ տիեզերաց ըղդաս

ընտրեալ աշակերտաց. աղաչանօք առաքելոց փող յարոյթեան մեր եղելոց. Լէ։

Կեա՛նք ի կենաց լոյս ի լուսոյ որ ընտրեղբեր զմեզ ի հողոյ. նմրոգեցեր դարձեալ կըրկին ծնընդեամբ սըրբոյ աւազանին. զոր կեցուցեր չնորհի՛ւ քոյին ի մանհատանէն այն առաջին. Լէ յօ։

Հ՚ոգւով լըցե՛ր զմարդն ա՛ռաջին զոր կո՛նտեսեալ խաբեմամբ չարին. ըզնոյն Հոգի բաշնե՛լ քոյին հեղեր յոգի՛ս մեր վերըլսաին. նո՛վին Հոգւո՛վ սուրբ ե՛ւ բարի առաջնո՛րդեա Հոգւոյ սոլին. Լէ յօ։

Զա՞յնեցե՞ր առ Ղազարոս որով ճշտուր մեռելոց յոյս. կենդանութեամբ չորեքօրեայն կենդանացան որք յԱդամայն. կճնաց ձայնիւ վերջին փողոց կոչեա՛ ըզսա յայսըմ հողոյ. լէ։

Ղ՞ղեալ սարսեաց պահանկ մահու ի կենդանր ձայնին լըրոյ. արագապէս զոյգ ընդ բանին ետ ընդմեռեալն ըստ հրամանին. ի՛շխանք օգոյս այս սանրսեացեն զհոգի սորա մի արգելցեն. լէ յօ։

Ա.Կ. Գ.Կ.

Ձա՞նապարհ մոլորելոց և ճանապարհ խաւարելոց. հրաւիրեցեր զնրդիս լուսոյ ի յերկնային հարսանիս քո. ընդ զուարճալից անդ ժողովոց արժանացո ըզսա դասուց. լէ լապտերօք մոյծ յարագաստ ընդ իմաստուն սուրբ կոչանա՛ցն։

Ա՞ղով բնութեամբ զոր ընդգեցար ի փայտ խաչին բեւեռեցար. լուծանելով զմեզ ի մեղայ ի նախահօրըն կապանացդ. լոյծ եւ ըզսա՛ ի յանցանացդ վասընն քո՛ սուրբ չարչարանացդ. լէ։

. Ցե՞տ կամաւոր մահու խաչի եղար ի՛ նոր գերեզմանի. երե-

քօրեայ Թաղմամբ յերկրի նոր
ընաեղծեր զմեզ կենդանի . զի՞
չեմք ընդ քեզ ի հող մահու վե-
բակո՛չեա ձայնիւ փողոյ . լէ ։

Նը՞ստեալ կանանցն իւղա-
բերից և ծղբայրն արտասուա-
լից . իբր ըզմեռեալ անյո՛սա-
լից ըզկենդանիդ յաւիտենից .
վասըն նոցի՛ն սուրբ ա՛րտա-
սուացս մաքրեա ը՛զսա ի յանցա-
նաց . լէ ։

Շա՛բաթեալ հիմանցըն դը՛ժո-
խոց ի տե՛սանելն ըզքեզ ներ-
քնոց . հաներ զհոգի՛ն նր ի՛
բանտին կապեալ զի՛չխանըն
մահածի՛ն . ընդ հանգուցեալ

հոգի՛ս սը՛րբոց հանգո՛ զհո՛գիս
նընջեցելո՛յս . լէ ։

Ո՛ւրախութեամբ զօրք երկ-
նային յերկնից յերկիր իջանէ-
ին . յորժամ յարեար ի մեռե-
լոց լոյս ծա՛գեցար արարածո՛ց .
սո՛ւրբ յարութեամբ քո կենա՛-
բար յարո՛ ընդսա՛ ի կեա՛նս ան-
մա՛հ . լէ ։

Զհա՛ղորդեալ պահանպա՛-
նացն ի յե՛րկիւղէ երկնաւո-
րըն . որք աւետիս տա՛յին կա-
նանց թէ մա՛հ լուծաւ մահկա՛նա-
ցուածց . սա՛ո՛ր մահո՛ւ քո տը՛ն-
կահկից լիցի՛ կե՛նացդ հաղորդա-
կի՛ց . լէ ։

Պաշրակեցեալ անմիւ բնակչաքն առ կենսատու սուրբ գերեզմանն . տան աւետիս ազգի մարդկան վասըն կենացն յաւէժական . զանաւորեաւ պարծուց նոցին ըզնընջեցեալս յօրըն վերջին . լիլ :

Զաշհաւորեալ նըշան խաչին յարեւելից փայլեալ ծագին . հաւատացեալքն ի քեզ բերկրին և ուրացողքըն կոծեսցին . զերկըրպագիա սըրբոյ խաչին պայծառացս լուսով նորին . լիլ :

Ա.Զ. Գ.Զ.

Ոաշհ գոյժեալ երկնաւորաց

գան անակնկալ քո նախընթաց . զընտրեալըս քո ժողովելով քեզ ընդառաջ բերեն ամպով . ընդ աղաւնեաց օդապարից խառնեա ըզսա սուրբ երամիդ . զաշսաւորեա ընդ վերնոց երգել ըզփառս ընդ զընտրեցեալս :

Աշրասփիւռն տարերք երկրի յորժամ վանօք գաս հայրենի . արեգական լոյս խաչարի լուսինն ամսեղբըքըն նըւազին . ըզսա յաւուրն անեղբակի լուսաւորեա լուսով քոյին . զաշսա :

Վչխրնակեն զօրացըն պետ փողէ բարբառ աւետաբեր . ահ բիւր մեռեալք ոտք յանդամայ քան-

զի ահա եկեալն վեսայ . ընդ հար-
անացեալ մաքուր հոգւոց կար-
գեա ընդա ի թիւ սրբոյն .
դա՛սա :

Տէրական յաթոռս նըստիս
յարարածոց երկրըպագիս . ար-
դարութեամբ զաշխարհ դատես
վարձս ընտ գործոց հատուցա-
նես . յայնժամ չնորհեա ողոր-
մութեամբ նընջեցեալ[ս]յս մեր թո-
ղութիւն . դա՛սա :

Քա՞մեալ մարդկա՞ն ազգ ժո-
ղովին որք յայդմանէ ծընեալք
լինին . եւ հրեղինաց դասք երկ-
նային համանգամայն վայրաբե-
րին . ի յայնմ ահեղ հրապա-

րակին յիշեա ընդա յօրն ահա-
գին . դա՛սա :

Ցո՞ւցանե՞ս գաղտնիք մարդ-
կան իւրաքանչիւր որ գործե-
ցան . բարեաց գործողքընն պըճ-
սակին չարեացն ի հուրն անշէջ
մատնին . յայնժամ յիշեա զոս-
րան բարին գործընք մեղացըն
ջընջեսցին . դա՛սա :

Խո՛սին պըսակք զանազա-
նեալք և պատմո՛ւճանք լուսա-
փայլեանք . սուրբք վըկայիցն ի
պըտ՛ուի եղեալ և արդարոցըն
զարգարեալ . հաղորդս արա՛
հայցմամբ նոցին ընդա լո՛սոյ
փառաց նոցին . դա՛սա :

Փաղաց ի փառս բանիդ նան ալակողմանքըն վերանան. յորժամ լսեն զերանական ձայն ծրհնութեան ի քէն կոչմանն. նըշնկեցելոյս մեր լսեցո զաստուածայինն բարբառդ քո. ղալա:

Քաջհանայք և ժողովուրդք հայենիք իրքէն տէր բարեգութ. ընդ նընկեցեալսըն հաւատով ընկալ ըզմեզ նովին յուսով. յերկասպէմ քաղաք վերին յոբնում աղդարքըն ժողովին. փառս վերերգել մինչ ընդ նոսին երրորդութեանդ երրեակ անձին:

ՂՋ.

Ա՛րարիչ և մատակարարդ ամենակալ և բարեգութ. որ գովիւդ ի սրովբէից տէր դատաւոր աղդրութեան. ընդ սըրբոց աւազաքեղոց տէր պըսակեա զմեր նընկեցեալսն. ողորմած տէր ողորմեայ հոգւոց ըմեր նընկեցելոց:

Յորժամ գըրեալքըն կատարին որ զայնմ աւուր մեզ պատմեցին. մարգարէից բանքըն յարդիւն առաքեցոյ:ն վըճարին. ող:

Ի վերինն երրեակ

ի բնակարանը։ Հրեշտակը. ուր եմ վը եւ հրդեհ կան ծերացեալ զգենակերպ իմ դրախտին եղեմական պայծառացեալ արժանապէս. ող։

Թագուհի պառաց քրիստոսի որ ժամանեալ գաս ի յերկինից ի վերայ թեւոց հողմոյ քո հայրենի կերպարանք եւ առնես հրաշափառ թեամբ ըզքննութիւն որդւոց մարդկան. ող։

Ի դնել բեմն բանդի փեսային. եւ առաքաստը։ ն դրդարի. գաբրիելեան վը

զեն գոչէիր սուրբք ամենայն անդր համբաւին արդարոց դանքեն բերկրիին իակ մեղսասէր բքեն թագուհի. ող։

Յորժամ հընչէն փողոյն լինիի և զատակն զիրեն յայտնի ճառագայթ սբբոյ խաչիին յերեւելից վառոք ծանգի հրեշտակաց գընդք ծաւալիին հրեշտակապետք պարնակին. ող։

Ամենղ խորհրդ քահանայիին բազկատարած կայր բեմին առաջի սուրբս զանոյն հոր չիջանի խաչոր մերժի տրմաւել հոգին ու

բա՛ռանայ՝ն զի թողութիւն
մեղա՛ց լինի . ՚ող :

Ա՚ովհէ՛ս առաւա՛ծանօ՝յ
և Ա՚հարոն ը՚ղէ՛ տային մա՚ղա-
րէ՛ն Խարա՛յելի՝ և եւ քահա-
նայք հին ծ՚րնին յառա՚ջա-
գո՛յն մեզ ծա՛նուցի՝ն ըզ-
գալստա սուրբ Մի՚ածնին .
ի փըրկութիւն մեզ յա՛յտնե-
ցի՝ն. յանապատն կեր բա՚կ-
րէ՛ն . ՚ող :

Տըրտմա՚հատո՛րդ չարչարա՛-
նօ՝ք ի յանձն առեր ըզմա՚կ
խաչին եւ փայտո՛ն բարձո՛ղ
եղե՝ր վասն Ադամա՛յ նա-
խա՚ստեղծին . ՚ող :

Ջա՚րհուրեցա՛ն զօրք երկնա-
յի՝նք յո՛րժամ տեսի՛ն զՏէ՛րդ
լո՚ւխաչին ա՚ւեգակա՛ն լոյս
քո՛ղարկեա՝լ և լոյս լո՚ւսանէ՛ն
նը՚ւաղեցաւ յա՚հեղ փառա՛ց
Աստուա՛ծորդեա՝յն խաւարը և-
ղեւ ընդ տի՚ւեղերս . ՚ող :

Ո՚ւրախացա՛ն ազգը՛ք մարդ-
կա՝յն յորժամ լըսա՛ն զքո՛ յա-
րութիւնդ նո՚ւաւետա՛ւր զար-
դա՛րեցա՝յն ի յարութեա՛ն
սո՛ւրբը Մի՚ածնիդ . ՚ող :

Ա՚զաչանո՛ք սըրբո՛յ խա-
չի՝ն . և ա՚ն՚ըաբրեա՛ւ բա՚րեխո-
սին եւ սըրբո՛յ Աստուա՛ծած-
նի՝ն և ՅՈ՚վհաննու կա՚րա՛-

պետին և սըրբո՛յն Ստեփա՛նոս
սիքա՛ր. և առաջի՛ն մարտի՛րոս
սի՛քա՛ն և սըրբո՛յ Լուսա՛ւորչ
չի՛քա՛ն Հա՛յաստանեայց հա՛յրապե՛
պետին. և սըրբո՛ց առա՛քե
լո՛քա՛ց և համօրէ՛ն մարտի՛րոս
սաց. օ՛ղ:

Ե՛ս ա՛սացի՛ քա՛ւ ի վերանալ
յինէ՛ն աւուրց իմոց. յո՛րովհե
երթայցեմ ես այսօր. յառաջի՛ն օ
թէ վանին զո՛ր ո՛չ գիտէ՛ի. ո՛վ
նեա՛ր քա՛ւ և ինձ գրիատոս այսօր.
յառաջի՛ն ճանապարհին՝ և ի՛
մի՛ւսանգամ գալըստեանըդ քո՛
ո՛գնեա՛ր քա՛ւ ինձ:

Ե՛կն եհա՛ քա՛ւ յօր վախճանի
իմոյ լալո՛քա՛ւ ելի. ողբումն և
ա՛չեաց բումն. սո՛քա՛ւ իմ խոս
վեցա՛ւ յիս և ո՛սկեո՛ւք իմ ցա
մա՛քեցան. օգ:

Ի մուո՛ղի՛ քա՛ւ իմ զարթո՛ւցի՛ն
զիս պահանջո՛քա՛ղք հոգւոյ իմոյ
տա՛նէ՛ք քա՛ւ զիս ի ճա՛նապարհ
հեռագոյն զո՛ր ոչ գիտէ՛ի. օգ:

Նայեցա՛ք քա՛ւ և ո՛չ ոք էր որ
օգնէ՛ր ինձ ա՛պաւինեցա՛ք քա՛ւ
յԱստուած փըրկութեա՛ն իմոյ
ցը՛նծացէ՛ք քա՛ւ հո՛գի իմ յար
քայութեա՛ն քում. օգ:

Գրեցա՛ք քա՛ւ ես ի գի՛ր կենդա
նութեան և մեկնեցա՛ք քա՛ւ եր

թալ առ ա՛րարի՛չն երկնի՛ և եր֊
կրի՛. օգ։

Յանըստուե՛ւ֊ն՛ր և յանե՛ղ
լուսոյն հեռացա՛ւ֊ն՛յ խաբեմամբ
խաւարին ճաշակեցի՛ւ֊ն՛ զմա֊
հառիթ պըճուղն հո՛ղա՛նա՛ւ֊ն՛յ
պա՛տկեր ստեղծո՛ղիդ. օգ։

Յա՛նկատմա՛ւ֊ն՛ն հոգւոյս ի
մա՛րմնոյս. ի քա՛կտե՛ւ֊ն՛լ պե֊
ղեցիկ չինուա՛ծո՛յս զարհու֊
րի՛ւ֊ն՛մ ի սպառնալեաց թա֊
գաւորին թէ պահա՛նջէ՛ւ֊ն՛յ յի֊
նէն զտա՛ղանդ պատուիրա՛նին.
օգ։

Կո՛ւսածե՛ւ֊ն՛ն մարդացեալ
Ա՛ստուած իմ ձի՛ռուս յա՛յնմ ու֊

ո՛ւ֊ն՛ւ֊ր յա՛հեղ ատե՛նին զգինո՛
ա՛րեա՛ւ֊ն՛ն քո մի՛ դատապար֊
տեր. օգ։

Ա՛ոսկալի՛ւ֊ն՛է ո՛ր վախճա֊
նին և ահե՛ւ֊ն՛ղ է օր դատաս֊
տա՛նին. յա՛յնըմ աւու՛ւ֊ն՛ր
յահեղ ատե՛նին ըզգինս ա֊
րեա՛ւ֊ն՛ն քո մի ա՛նտես առ֊
ներ. զի պատկե՛ւ֊ն՛ր եմ բարե֊
բար ստեղծողիդ. օգ։

Զահաւա՛ւ֊ն՛ր դատաստան
դատաւորիդ տեսի և զարհու֊
րեցա՛ւ֊ն՛յ. զի անպա՛տրաստ ե֊
զի՛ւ զիս ի հրամանա՛ւ֊ն՛յ քոց
թագա՛ւո՛ր յա՛յիտե՛նից. օգ։

Ա՛ստուածա՛ծե՛ւ֊ն՛ն անա՛րատ

մայր Տեառն և կոյս սուրբ. բա-
րեխօսեա՛ յԱ՛ստուած Որդւո՛դ քո միա-
ծին. զի փրկեսցէ՛ յԱ՛ստուած զմեզ
ի՛ սպառնալեաց գեհենեան. եւ
պա՛րգեւեսցէ՛ յԱ՛ստուած մեզ զերկնից
արքայո՛ւթիւնն և հա՛նգուս-
ցէ՛ յԱ՛ստուա՛ծ զհոգիս մե՛ր նըն֊ջե՛ցեա՛ց
լոցն. օգ:

ԿԱՐԳ

ՋՈՒՐ ՕՐՀՆԵԼՈՑ

Յեա՛ պապաքա՛ն ելանէն խոչե-
և Ա՛ետաբանա՛ և ա՛ղեղուն զաբ-
պո՛ւտ. և պակբո՛ն ակառնին

ՇԱՐԱԿԱՆ ԴՋ

Լո՛յս ի լո՛ւսոյ լ֊ Հ֊ո՛րէ՛ առա-
քե՛ցաբ եւ մարմնացաբ ի սուրբ
Կուսէ՛ն. զի վերընտրէ՛ն նորո՛ն
գեսցես զանպականեալն Ա՛դամ:
Դո՛ւ Ա՛տուածծ ի յե՛րկրի՛ ե-
րեւե՛ցաբ և ընդ մարդկա՛ն չը-
ըէ՛ցաբ. եւ փրկե՛ցեր ըզտիե՛-
զերբս յա՛նիծբէն Ա՛դամայ:

Քեզ ի յերկնից վըկայեամ հօր քո ճայն. ամէն զա՛ է իմ Որդի եւ սուրբ Հոգին ըզքեզ յայտնեաց անդամնակեըպ երեւմամբ:

Ըզքեզ նր Հոգւով և հըրով մաքրեցեր ըզմարդկան ազտեղըութիւն. որպէս զԱստուած և ընկըճըկիչ ամէնեքեան օրհնեցո՛ւք: Փըրկիչն երեւեցաւ և զաչխարհս ապրեցոյց ի պատարանաց թըշնամւոյն. որոց գրութիւն չնորհելով ի ձեռըն մըկըրտութեան: Ջրով կիզո՛ւ ըզմեղըս մեր այսօր. երեւեալ ապրեցո՛ւցիչն և զովացուցանէ զաչխարհս աստուածայի՛ն ջըրովը:

Ըզգլուխս վիշապի՛ն փըրկիչըն ջախջախեաց ի յորդանան ի գետ. և ի նըեանն իչխանութեամբ զամէնեսեան ապրեցոյց: Զհի՛ն մարդըն նորընգե՛լով փըրկիչն ի մըկըրտութիւն գայ այսօր. զի զապականեալ ըզընձութիւնըս չրով նորըս գնծեցնէ աննպաստականն ըզգեցաւ փոխարէն տալով մեզ: Մըկըրտութի՛ւն փրիստոս և սըրբիչն ամենայն արատածք. եւ տայ մեզ թողութի՛ւն մեղաց. չրով եւ հոգւով վերասըրբելով ընդմեզ:

ՋԼՆԷ ՍԱՂՄՈՍ ԻԸ. Է ԸՆԴ.

Մատուցէք Տեառն, որդիք Աստուածոյ, մատուցէք Տեառն զորդիս խոյոց։

Մատուցէք Տեառն զփառս և զպատիւ, մատուցէք Տեառն զփառս անուան նորա. և երկիր պագէք Տեառն ի սրահ սրբութեան նորա։

Ձայն Տեառն ի վերայ ջուրց, և Աստուած փառաց որոտաց, և Տէր ինքն ի վերայ ջուրց բազմաց։

Ձայն Տեառն զօրութեանց, և ձայն Տեառն մեծվայելչութեանց։

Ձայն Տեառն փշրէ զմայրս, և մանրէ Տէր զմայրսն Լիբանանու։

Մանրեսցէ զնոսա որպէս զոր-

մատաղատունկն Լիբանանու, որ սիրելին է որպէս զորդիս վիեզջերոյ։

Ձայն Տեառն հատանէ զբոց հրոյ. ձայն Տեառն շարժէ զանապատն Կադէս։

Ձայն Տեառն հաստատէ զեղջերուս, և յայտնի առնէ զանտառս։

Ի տաճարի նորա ամենայն որ ասեն զփառս նորա։

Տէր զկրհեղեղս զնստուցանէ և ցածուցանէ, թագաւորեսցէ Տէր յաւիտեան։

Տէր զօրութիւն ժողովրդեան իւրոյ տացէ, և օրհնեսցէ զժողովուրդ իւր ի խաղաղութիւն։ Ալէլուիա, ալէլուիա։

Ընթերցուած յԵլից ժե. 22.

Եւ խաղացոյց : 27 :

Ընթերցուած ի Յեսուայ որդւոյ Նաւեայ : Գ. 14.

Եւ եղև իբրև : 22 :

Ընթերցուած յԵսայեայ մարգա-
րէէ : ԺԵ. 3.

Ա.յսպէս ասէ Տէր : 6 :

Ընթերցուած յԵզեկիէլէ մարգա-
րէէ : Խէ. 1.

Եւ եմոյծ զիս : 12 :

Պօղոսի առաքելոյն ի կորնթաց-
ւոց առաջին թղթոյն է ընթերցուածս:
Ժ. 1:

Ոչ կամիմ եթէ : 4 :

Պա. Ի յ՚այն Ա.լէլուիա, ալէլու-
իա, ալէլուիա :

Ուրախ լիցին այսօր երկինք և ցնծասցէ երկիր, զուարճասցի ծով լրիւ իւրով, տիեզերք և ա-մենայն բնակեալքն ի նմա :

Ա.լէլուիա Օրթի

Սրբոյ Ա.ւետարանիս որ ըստ Մատթէոսի : Գ. 1 :

Յաւուրսն յայնոսիկ գայ Յով-հաննէս Մկրտիչ : 17 :

Զկնի Ա.ետոքանէն ասէ Քրոջդ այս յայնէ.

Յամենայն ժամ օրհնեմք զօրհ-նեալ Փրկիչդ :

Ա.պա Յորդորակ

Ո՞վ զարմանանալի՜ խոր-հո՛ւրդս այս մե՛ծ յայտնեա՛լ. ա՛րարիչն Ա.տուա՜ծ լի՛ Յո՛րդա՜-նան ե՛կեալ :

Կա՜մէր մկկբտի՜լ ի ծա՜ճ

ռայէն իւրմէ. չանցայր կա-
րանալեան ըզմբկըրտիչն ի
յառնէն :

Յորդանան լըւեալ փա-
խըստականն դառնայր. վըտակ
առ վըտակ պատգամաւոր լի-
նէր :

Գէ՞ս մի զարհուրիր քո աղ
բարիքն եմ ես. ելեալ մի-
կըրտեր եւ լըսանալմ ըզմեղս :

Յիսուս յառաջեաց աստուա-
ծաբեմեան ի ջուրն. հանդերձ
յովհաննու յիսուս ի գետն ե-
մուտ :

Երկինք պատաւեալ ձայն
ի յերկնից լըսեալ. ձայն էր
ի բարձանց որդւոյն իւր վը-
կայեալ :

Գալ ի լիմ որդիս ընդ որ
հաճեցայ անձն. զըլմայ լըսա-
րեք որդիք աւազանին :

Սուրբ հոգին իջեալ աղաւ-
նակերպ տեսլեամբ. յայտնեալ
ցուցանէր էօր վաճառակից
որդիդ :

Ուրդ օրհնեալ է հայր եւ
համագոյ որդին. հոգւոյն
ճըշմարտի փառք յաւիտեանս
ամէն :

ՍՅԼ ՏՍՂ

Ոյսօր ձայնըն հայրական

յեռ՝ րկնէց ի՛ լեալ հա՛ճոյակամ՛ն. սի՛ բնցեէ՛ր ո՛ր ուն՛ վ ընկա՛յն. ‖ ա՛յ յորդո՛րե՛ զե՞ա յորդո՛րե՛ զե՛ա յորդո՛նա՛ն յորդորա՛կան ձայնի՛ երգե՛ր մե՛ծ կանդգեցո՛ն յովհա՛ննէ՛ս։

Ա՛յսօ՛ր երկրե՛ս ե՛րկի՛նք ե՛ զե՛ն ե՛ր եե՛լով Աստուածո՛րդո՛ւ սի՛ր՝ով ե՛կեալ ի՛ մ՛ընկերս։ ա՛յ յորդո՛րե՛։

Զկնէ Սաբկաստո՛ն տոքոզ. վ՛ան ի վերուստ խաղաղութեան։

Զկնէ Օրհնո՛ւ՛ն՛ե՛ն Ջէյ։

Օրհնեալ ես Տէր Աստուած։

Ի վերջ՛ ա՛զ՛ն՛ի՛ն՝ երկո՛ ա՛ստ՛ Սաբկաստո՛ն՛ե՛ւ Ջահընկալ երկրո՛ն և ա՛ն՛ն՛ զուռ՛ր Մեսո՛ն։

Եւ ապա եպիսկոպոսն ասէ՛ւ ի յեռն զուռ՛ր խո՛ն և զուռ՛ր Մեսո՛ն. և տահանայ՛ն ասըն՛ի՛ր կայ՛ցէ՛ն. և ընկեցէ՛ զխո՛ն ի ներ՛ս. և պետո՛ն՛ա՛գրե՛ցէ՛ ասելով.

Օրհնեա՛ց՛ և սըրբեցի՛ զնա՛ւ սուրբ խաչի՛ն և սուրբ աւետարանի՛ն. և սուրբ մեռո՛ն՛ի՛ն. և սո՛ւրբ՛ զնա՛ւ սուրբ՛ հոգո՛ւ՛ն սըրբո՛ւ՛յ. այժմ և միշտ և յաւիտեա՛ն՛ց՛ն յաւի՛տեն՛ից։

Պա. Ա՛մի՛ն. ա՛ւ՛ետի՛ս. ա՛ւ՛ետի՛ս. ա՛լե՛լուի՛ա՛։

Օրհնեացի՛ն։ Երէյս կրնե՛ս։

Եւ յետ պետո՛ն՛ա՛գրո՛ւ՛ե՛ան հեղո՛ւ զնո՛ւ՛ն՛ն է՛ւ երկո՛ն խոչո՛ն՛ել։ Եւ ասէ՛ն

ՇԱՐԱԿԱՆ ԴԶ.

Ա՛ռաքելոյ աղաւնոյ. իջ՛ևան՝ լո՛վ մեծաձայն հընչմամբ իբար՝ ձաղնից. ի նմանութիւն լուսոյ վայլման հրաշի՛նեաց անկիզե՛լի զաշակե՛ն Քրտան. մի՛նչդեռ ընծաէ՛ին ի տաբբ վերնատանն: Ա՛ննխթական աղաւնի. ա՛նբծննելի որ քննէ՛ ըզխորս Աստուծոյ. զո՛ր առեալ ի հօրէ պատմէ զահաւո՛ր և ըզմիւսանգամ գալո՛ Յիսուսի. զո՛ր քարո՛զեցի՛ն համագո՛յականն: Օ՛րհնութի՛ւն իր բարձունս. ե՛լոյ ի հօրէ և յՈրդւոյ Հո՛գւոյն

սըրբո՛ց. ո՛րով առաքեալքն արբե՛ցան անմահակա՛ն բաժակա՛ն Քրիստո՛ս. և՛ հրաբո՛ւեցի՛ն զերկիրս իր յերկինս:

Ձինե՛ փաթ. Սուրբ խաչիւս:

Աղ. Պահպանեա:

Օրհնեալ տէր մեր: Հայր մեր:

Օրհնեալ եղերութ:

Ա 33 Ազ

ՀՀ Ազգային գրադարան
NL 1363180

1
1380